

(2)

**CODEX NASARÆUS,
LIBER ADAMI APPELLATUS,
SYRIACE TRANSSCRIPTUS,**

LOCO VOCALIUM,
UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,
HIS SUBSTITUTIS,
LATINEQUE REDDITUS.

▲
MATTH. NORBERG,

S. S. THEOL. DOCT. LING. ORIENT. ET GRÆC. LING. PROFESSORE,
CANCELLARIÆ REGIÆ CONSILIARIO,
CUM INSIGNI EQUESTRI ORDINIS REGII
DE STELLA POLARI.

TOM. II.

LONDINI GOTHORUM MDCCCXYI.
LITERIS BERLINGIANIS.

Præfari in parte operis, & quæ primæ detraxi, tertiæque adjicienda putavi, ea in limine secundæ curatius persequi licebit. Certa Codicis nostri, scil. partis suæ majoris ætas (Præf. N. 1). Quæ vicissim suæ minoris, utpote mutilæ*), ea incerta. Tamen & hæc recentior. Documentoque etiam charta illius bombycina est. Quantamcumque vero utriusque exemplum habuerit, supra eam, qua in monumenta Nasaræorum sævitum est, repetenda hæc videtur. Neque enim, ubi eorum ingenia ob metum cesserant, ficta hujusmodi opera fuisse, credibile est. Ipsaque argumenti sui ratio magnæ præterea antiquitatis opinionem facit. Cui & fidem subscriptæ quædam liturgiæ addunt, videl., vetustissimis ex chirographis eas desumptas fuisse. Explebunt vero aliquantulum partis minoris lacunam, quæ ipsius fragmenta G. Knös, L. O. Professor Upsaliensis inclitus, pari humanitate & diligentia mihi descripsit. Aliunde enim hæc deducere, quædam suæ, nec divetsæ ab iis, quæ in nostro Codice supersunt, liturgiæ prohibent. Quomodo nec minus tenor nusus est utrimque, animi inquam migratio ex corporis domicilio; quæ autem tradatur hinc, inde, tanta aut vocum ellipsi, aut numeri, generis, personæ commutatione, ut, quo loco incipiat, quoque se condatur.

*) Neque integra, quæ Codicis Colbertini est: tali sua nota finali, quales aliæ et intermediæ compertæ. Atque ambigam, hæccine pars minor vocata ad Librum Adami pertineat. Rapsodia est, me judice, liturgica, ⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓ ⲙⲉⲛⲁⲓ Commentationes animi appellata. Ideoque inversim Codici illigata fuit.

IV.

tio, vix intelligi possit. Tantum est, quod literaturæ Nasarææ proprio vel alieno Marte exhaustum fuit. Plures ejus fontes. Quos vero omnes consecrari, ad hoc ut non otium, ita nec ingenium mihi suppetivit. Quippe qui tam alti sunt aut turbidi, ut animo, oculis vix fundus pateat. Quorumque modo principem, Adamique librum, ut noscendum proponerem, cum ipso & mecum contendi.

Quot (Præf. N. 2) Hebræorum, totidem Galilæorum litteræ Gutturales, ab ipsis ostentatæ. Scilicet \circ (ק), \aleph (פ), \circ (פ), \supset (צ) Tom. II. 186 188. 191. 192. Quæ tamen, si \aleph (quamquam & hæc non differens specie a Syriaca \aleph interdum pro quavis alia locum tenet) excipiat, non nisi vocalium sunt indices. Omnesque, ni fallor, ductæ ex Δ (hæc Ain Sam., quæ etiam pro ceteris sui generis usurpata); variante autem ista figura pro sui positione, & jam triangulum, jam circulum, jam ellipsin sed rarissime, jam parabolam imprimis ab initio vocis, referente. Quæ vero, & ubi consono earum valori, pectoris ini vel subrauco, impar os Galilæorum ut Græcorum evaserat, vicem, ut dictum est, subierunt tenoris tantum vocalis, videlicet, integra sua imagine, clarioris, obscurioris, id est, α , ω sed, hac dissecta in ϵ , tenuioris, id est, ϵ , ι , in ν vicissim, contractioris, id est υ , σ , atque puræ seu impuræ utriusque; e. g. puræ in Sched. lin. 1. $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$ pro $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$, lin. 6. $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$ pro $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$, impuræ in Sched. lin. 5. $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$ pro $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$, lin. 8. $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$ pro $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$, lin. 10. $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$ pro $\text{פ} \text{א} \text{ב} \text{ג} \text{ד}$. Quibus autem tribus consono cuique characteri

comam tectam, quorum illud per vestem pretiosam, & hoc per comam dirutam, reddendum fuit, & quo casu non observaverim, p. 18. 18. حَمَامٌ, p. 22. 4. اَنْحَامٌ, p. 28. 4. اَلْاَنْحَامِ, p. 36. 20. نَمَطٌ, p. 40. 12. 76. 9. 84. 21. اَنْحَامٌ, 54. 12. اَلْاَنْحَامِ, 68. 11. حَمَامٌ pro اَنْحَامٌ, 82. 11. اَنْحَامٌ, 96. 2. 3. 4. 6. ه, 120. 17. اَنْحَامٌ, 128. 1. اَنْحَامٌ, 138. 17. اَنْحَامٌ, 180. 16. اَنْحَامٌ, p. 224. 15. نَمَطٌ, 228. 3. 232. 7. اَنْحَامٌ 236. 11. اَنْحَامٌ, legendum esse. Mea autem culpa bis p. 66. 4. sicut p. 214. 9. 16. اَنْحَامٌ pro اَنْحَامٌ impressum non fuit. Ita Codex habet. Quæ literæ ejusdem organi, eæ præsertim ا, ن, atque ه, ح, licenter interdum permutatæ fuerunt.

CODEX NASARÆUS,
LIBER ADAMI APPELLATUS,
SYRIACE TRANSSCRIPTUS;

· LOCO VOCALIUM,
· UBI VICEM LITERARUM GUTTURALIUM PRÆSTITERINT,
· HIS SUBSTITUTIS.

TOM. II.

Omnis divinitatis, quæ fabricæ mundanæ,
hæc supplantatio. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Mensura i. e. ætas mea in mundo finita: & quæ illius ratio mihi computata fuit, ea in generationibus absoluta. Exii mundo caliginis, ab occasu mortis abii, ad carcerem canum arrogantium & insultantium, quorum oculi cæci, ut ne videant, quorumque aures obturatæ, ut ne audiant, perveni. Nomen Vitæ eis prædicavi; sed nomen Vitæ non curarunt. Nomen mortis eis prædicavi; sed nomen mortis non curarunt. Quo autem in carcere afflictus, commotus & perculsus, huc & illuc agitata meæ formæ staturâ, evasi. Inclamans vero mihi vir ex schedia mundi, dixit: tibi, vir, qui Vitam iavocas, Vita respondebit. Vitæ maxime confidas. Similis tu viro, centum & viginti annos nato, qui baculum & tintinabulum manu tenens, animantia sequitur, quem vero ex improviso comprehensum magnifice vestiunt, magnifice operiunt, & coronæ revinctum equoque impositum, urbibus regem præficiunt. Similis tu viro, qui procul & quidem 160 parasangarum spatio in deserto, cujus & vepres & aqua arefacta, consistens, odorem vero Vitæ odorans, animo in modum magnopere læti hominis exultat. Transii hunc carcerem, pro mea opinione, ab animi angustia, metu & commotione securus. Pervenii proficiscens ad carcerem Virginis, quæ filia sui patris: cuiusque in conspectu 67 filiæ. Quæ sedepes, nudatis in ignominiam pectoribus, recisis ad insaniam laciniis, ut cor Deorum hominumque admirationem caperent, mihi dixerunt: da nobis,

vir, tuum nomen, tuumque characterem, quem ex fluctibus aquæ, thesauris splendoris, magnoque baptismo lucis sumsisisti. Meum vero nomen meumque characterem cum memorassem, animo afflictæ, commotæ & agitæ coram steterunt. Iterumque dixerunt: tuas, vir, vias nemo ingrediatur, nec tuas semitas aliquis perambulabit. Respondi: vias meas mei electi iuibunt, measque semitas mei fideles pergent. Tuis autem, Spiritus, oculis festucæ insidebunt, tuique oculi in tuo capite cætient. Nasaræi vicissim, visuri lucis locum principem, pulchramque sedem visuri, ascendent. Transii hunc carcerem, pro mea opinione, ab animi angustia, metu & commotione securus. Perveni proficiscens ad carcerem alium, & quidem eum, qui ad Zan Azazban, armatum & accinctum, iræ regem, fortem, perniciosum, pertinebat. Interrogavi dicens: cujus hic carcer? quis eo tenetur? cui is umbraculo? Interroganti mihi responderunt: obumbrant se in hoc carcere sanguinari, corruptæque in eorum morem personæ. Quæsi dicens: quam rem turpibus suis operibus, quæ in mundo fecerunt, hæ animæ referunt? Quærenti mihi responderunt: animæ hæ similes sunt vasis figuli, quæ nigredo corripuit, vasisque æris, quæ pollutio & fæx infecit? Quæ autem utcumque vincæ compede, exutæ, adstrictæ, subactæ, & devotæ, non debilescent, & quantumvis flagris cæsæ, non languescunt. Rogant hæ animæ mortem secundam in mundo caliginis; quarum tamen spiritum mors secunda non invadit. Mihi Zan Azazban dixit: da nobis, vir, tuum nomen tuumque characterem, quem ex fluctibus aquæ, thesauris splendoris, magnoque lucis baptismo sumsisisti. Meum nomen meumque characterem cum memorassem, me idem Zan

Azazban maxime adoravit. Transii hunc carcerem, pro mea opinione, ab animi angustia, metu & commotione securus. Proficiscens & perveniens ad carcerem, quo Jur Jahur u Rehun tenebatur, interrogavi dicens: cujus hic carcer? quis eo tenetur? cui is umbraculo? Mihi interroganti dixerunt: obumbrat se in hoc carcere, quisquis-adulterium fecit, furtum commisit, & qua se obstrinxit, juramenti fidem fefellit. Interrogavi, dicens: quam rem hæ animæ turpibus suis operibus, quæ in mundo fecerunt, referunt? Interroganti mihi dixerunt: similes hæ animæ cuspidi scipionis, & nigredini capilli capitis. Quæ utcumque vincitæ compede, exutæ, adstrictæ, cæsæ, subactæ & devotæ, non debilesunt, & quantumvis flagris cæsæ, non conquiescunt. Rogant hæ animæ mortem secundam; quas vero mors secunda non invadit. Mihi Jur Jahur u Rehun dixit: da nobis, vir, tuum nomen tuumque characterem, quem ex fluctibus aquæ, thesauris splendoris, magnoque lucis baptismo sumsisti. Meum nomen meumque characterem cum ei memorassen, hic Jur Jahur u Rehun maxime me adoravit. Transii hunc carcerem, pro meâ opinione, ab animi angustia, & commotione securus. Proficiscens & perveniens ad carcerem, & quidem illum, quo Felfin Fifin, de caligine tenebrarum a Spiritu Venereo eruditus, tenebatur, interrogavi dicens: cujus hic carcer? quis eo tenetur? cui is umbraculo? Mihi interroganti dixerunt: obumbrant se in hoc carcere duces, judices & imperatores, qui pervertunt limites, limitaresque lapides mutant, quorum feminæ, lacte suo vendito, suos liberos interimunt, suarum vicissim sociarum liberos circumspicte sustentant: super buccella pingui poculisque dulcibus fletu, ejulatu,

questu suorum liberorum in conspectum Vitæ summæ, Primæ, adscendente. His autem, quæ suam lac in suis pectoribus vendunt, expendenda pœna, usque ad diem, diem iudicii, & usque ad horam, horam liberationis; quia liberos suos legitimos necant, liberos vero societatis suæ meretriciæ educant. Quæsivi dicens: quam rem hæ animæ turpibus suis operibus, quæ in mundo fecerunt, referunt? Interroganti mihi responderunt: similes hæ animæ hædis pinquibus, quos subito rapiunt, quibusque ligamina injiciunt. Quæ autem, utcumque vincitæ compede, exutæ, adstrictæ, flagris cæsæ, subactæ, & devotæ, non debilesunt, & quantumvis flagris cæsæ, non viribus deficiunt. Rogant hæ animæ: reæ mortem secundam in mundo caliginis, mors vero secunda eas non invadit. Mihi Felfin Fifin dixit: da nobis, vir, tuum nomen tuumque characterem, quem ex fluctibus Vitæ, thesauris splendoris, magnoque lucis baptismo sumsisti. Meum nomen meumque characterem cum nemorassom, me Felfin maxime adoravit. Transii hunc carcerem, pro mea opinione, ab animi angustia, metu & commotione securus. Proficiscens & perveniens ad carcerem Jesu Messiæ veni, & interrogavi dicens: cujus hic carcer? cui is umbraculo? Mihi interroganti responderunt: obumbrat se in hoc carcere, quisquis Vitam denegavit, fidemque Messiæ adhibuit. Interrogavi dicens: quam rem turpibus operibus, quæ in mundo fecerunt, hæ animæ referunt? Mihi interroganti responderunt: similes hæ animæ gregi amplæ & copiosæ, in conspectu Messiæ, quam ad mare Messias ducit, & apud mare constituit, quæ vero aquam quærens, ob id quod littora maris edita sunt, marisque aqua profunda, potui aquam quærendo, eam non assequitur. Messia

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

illæ animæ dicunt: *Messia, domine noster, dum in hoc mundo eramus, homines vestibus induimus, velaminibus obteximus, solutis pretiis liberavimus, beneficentia & bonitate prosecuti sumus. Jam cur aquam ad bibendum petimus, quæ tamen nobis non datur? Quibus Messias respondet: vestes, quas induistis, velamina, quibus obtexistis, pretia, quibus liberastis, beneficentia & bonitas, quibus alios prosecuti estis, cujus nomine hæc facta sunt? Responderunt Messiæ: nomine Naturæ Supremæ, nomine Naturæ Infimæ, nomine Jesu Messiæ, nomine Spiritus Sancti, nomine Dei Nasaræorum, nomine Virginis, sui patris filiæ, hæc facta sunt. Dixit Messias: Natura Suprema cælum, Natura Infima terra est. Jesu Messias sum, sum Spiritus Sanctus. Huc loci transiit ad illum Messiam Vir beneficentia spectatus, transiit ad fundum animarum, quæ cum illo erant. Cui viro, beneficentia spectato, Messias dixit: da nobis, vir, tuum nomen tuumque characterem, quem ex fluctibus aquæ, thesauris splendoris, magnoque lucis baptismo sumisti. Meum nomen meumque characterem cum memorassem, me Messias quatuor vicibus maxime adoravit. Messiæ autem animæ dixerunt: *Messia, domine noster, dum eramus in hoc mundo, nonne nobis dixisti: qui me major non datur, sum Deus Deorum, Dominus Dominorum, sum Rex omnium creaturarum, sum principium omnium operum? Vir, qui te præterit, & quem quatuor vicibus maxime adorasti, quis est? Messias respondit: vir, qui me præterit, & quem quatuor vicibus maxime adoravi, nomen Naturæ Supremæ non memoravit, nomen Naturæ Infimæ non**

memoravit, nomen Spiritus Sancti non memoravit, nomen Messie non memoravit, nomen Dei Nasaræorum non memoravit, nomen Virginis, filiæ sui patris, non memoravit. Animæ dixerunt Messia: domine noster, conjice nos in nostra corpora per tres modo dies, ut, re nostra omni vendita, in Jordanum nos descendentes, in nomine hujus viri, qui te præteriit, baptizemur. Messias eis respondit: debiles, quæ corruistis, si unquam, dum in hoc mundo eratis *), infantem, utero suæ matris egressum, iterum suæ matri immissum vidistis, etiam ego vos vestris corporibus per tres dies immittam, quomodo & vos, re vestra omni vendita, in Jordanum descendentes, in nomine hujus viri, qui me præteriit, vos baptizabo. Addiditque Messias: adhucne nescitis, debiles, quæ corruistis, me esse Messiam vanum, acutum ad torquendum, callidum ad malum, petas insanas furore afficientem, opera Spiritus pervertentem, beneficis viros perplexos reddentem, eosque in atram summamque caliginem conjicientem. Vos velut chordis & torquibus blandimentis perplexos, cupiditateque ardentem tenui, vobisque argentum & aurum dedi, ut mihi consortio in loco hoc, quo consisto, tenebricoso essetis. Præterii hunc carcerem, pro mea opinione, ab animi angustia, metu & commotione securus. Proficiscens & perveniens ad carcerem alium, & quidem ad Jurbo pertinentem, interrogavi dicens: cujus hic carcer? cui is umbraculo? Interroganti mihi responderunt: obumbrant se in hoc carcere magnates & proceres omnes, qui accepta large metiuntur, qui veto data parce metiuntur, qui magno & iniquissimo fœnore versuram faciunt, nullo respectu habito sive

afflicti pro sua calamitate, sive regis pro sua potestate, sed afflictum & pauperem ex sua quemque porta, nihil muneri dantes, expellunt. Intertogavi dicens: operibus turpibus, quæ in mundo fecerunt, hæ animæ cui similes sunt? Interroganti mihi responderunt: similes hæ animæ hædis pinguibus, quos suis matribus subito direptos in ligamina i. e. lanienam abducunt. Ut autem ipsi fecerunt, alii eis facient, & ut ipsi alios ederunt, alii eos edent, & septem pro uno, loco usuræ, ab iis postulabunt. Iræ ii obnoxii. Rogant hæ animæ ream mortem secundam in mundo tenebrarum, quæ vero eos non invadet. Dixit Jurbo: da nobis, vir, tuum nomen tuumque characterem, quæ a fluctibus aquæ, thesauris splendoris, magnoque lucis baptismo sumpsisti. Meum nomen meumque characterem cum memorassem, me quatuor vicibus maxime Jurbo adoravit. Præterii hunc carcerem, pro mea opinione, ab angustia, metu & commotione securus. Proficiscens ad carcerem Spiritus Veneri perveni. Spiritus hic ori 78 Karafjun Sarufo insidens, ciuharamque libidinis sua volâ tenens, repetebat & eloquebatur 660 carmina rhythmica, repetebat & eloquebatur hæc per panduras. Cui autem Duodecim Stellares, sui Negotiatores & cultores, quos advocaverat, dixerunt: domina nostra, cur te invocavimus, cur nos tibi prostravimus? quibus respondit: mene invocastis? mihine vos prostravistis? In speciem vero naphthæ & piccis ori 78 Karafjun Sarufo, manu baculo prehensio, ori 73 Karafjun Sarufo insidens, Duodecim Portas, ipsi credentes, abegit & disjecit, his verbis: abite, abite, mei filii, portæ viâ. Vos sequar. Circumiens vero in gula 78 Karafjun, palpando contrectandoque, quo exiret aut cui ianniteretur, non invenit.

Prætereunte autem viro beneficentia spectato, qui fundum quemvis animarum præterierat, excitatus Karafjun Saruso Spiritui Venereo dixit: tu heic fuisti. Cur virum, qui me præterit, mihi non dedisti? Respondit: hoc tempore, hac hora fugi Sesami, quæ urgente incidenteque vento se claudit, simile os tuum reddam. Ascendit jam Vir hic, spectatus beneficientia, ætheremque supremum & sedem formosam vidit. Atque ipsi Vita dixit: cui rei similis est mundus, ex quo venisti? Spiritus, Messias, & Septem Stellares in suis curribus cui rei similes sunt? Respondit Vir ille beneficentia spectatus: Spiritus, Messias & Septem Stellares similes sunt muscis, quæ ori aheni insidentes, præ calida & ad eas pertingente exhalatione, agitando suas alas, in ahenum præcipitant. Quo dicto, Vita gaudens, illum Virum beneficentia spectatum splendore induit, luceque allata opertum, in loco veritatis, loco, quem quærentes invenient, & qui rogantibus labitur, constituit. Vita pura omnibus operibus, purusque fundus Nasaræorum, qui nomini τϯ Javar constanter additi fuerint; ut & purus Nuntius Vitæ, atque quicumque ejus nomen amaverit. Finis.

Concio τϯ Kilaj in mundo τϯ Schelmaj. Finis.

In nomine Vitæ, summæ. Præcepta hæc Johannis baptistæ. Cum legens ille Jordanum aqueæ vivæ baptismum vivum perageret, nomenque Vitæ invocaret, contendit Nuntius Vitæ ad Johannem baptistam, & ei dixit: surge, Johannes, baptizame baptismum, quo baptizans, nomenque, quod prædicas, super me pronuntia. Respondit Nuntio Vitæ Johannes: esuriciens meus

TOM. II.

C

venter cupit edere, sitiens memm corpus cupit bibere. Legu-
 mina colligo. Requiem ut oculis immittam, circumspicio. Gra-
 vis mihi animus. Prima luce, si veneris, te baptizabo Sur-
 rexit tum Nuntius vitæ, & oculis in locum omnis splendoris,
 locum principem omnis lucis sublatis, preces animi magni, non
 parvi, fudit, dicens: peto a vobis, Vita Prima, Vita Secunda, &
 Vita Tertia, a Jusid & Jusafia, a Sam Mano Semiro, a Vite
 omnis vitæ, & arbore, omnis salutis domina; ab Usar Haj & Fe-
 tah Haj, aperientibus arcana vitæ, scerentibusque plantas lucis,
 peto a vobis precibus animi magni, non parvi, rogo per hanc
 horam, qua hlc consisto, rogo per duodecim horas diei, per
 duodecim horas noctis, per viginti & quatuor horas, ut, quo-
 modo ad horam primam periodus diei fit noctis, & periodus
 noctis fit diei, i. e. unius finis initium alterius fit,
 Johannes, somno, sopore illius oculos occupante, decumbens
 jaceat, spirituque in boni hominis morem corpus suum anîme-
 tur; quo, & ubi somno excitatus fuerit, admota prece de
 baptismo, quem peragit, eum alloquar. Eodemque momento,
 quo stans Nuntius vitæ hæc dixit, profectus est ex loco
 omnis splendoris, loco omnis luitis, loco, qui ipsi datus erat
 super duodecim horis diei & duodecim horis noctis Jam ad
 primam horam, terminata periodo diei. existit quæ noctis, &
 terminata periodo noctis, existit quæ diei: existit vesper, ex-
 stitit mane, existit nox, existit dies: atque somnus, sopor
 oculos Johannis occupavit, soporeque oppressus ille jacebat. Ve-
 rum, & ubi somno excitatus ac oscitans, manu dextra in ocu-
 los missa, somnum ex oculis deterserat, ei Nuntius vitæ dixit:
 pax tibi, mi Domine Johannes Abo Sabo, domine gloriæ! Cui⁹

Johannes: veni in pace, filie parvule, invitatum te heri ad Jordanum hodie non fallam. Nuntius vitæ: surge, recedat ad Jordanum perge, extendo tua brachia, atque me exceptum vivo baptismo, quo baptizas, baptiza, & quod nomen prædicas, super me pronuntia. **Johannes:** quadraginta & duos annos Jordanum ego legens, aque animas baptizavi; me autem nemo ad Jordanum vocavit. Tecum, puer parvule, tres annos unumque diem nato, ad Jordanum me conferre volo. Nuntius vitæ: baptismus, quo baptizas, quomodo peragitur? **Johannes:** homines, ut pastor pecora, in Jordanum mitto, atque, baculo sublato, super illos nomen Vitæ pronuntio. Nuntius vitæ **Johanni Baptistæ:** baptismus, quo baptizas, & nomen, quod prædicas, cujus est? **Discipuli** tum omnes, ore simul aperto, **Johanni** dixerunt: quadraginta duorumque annorum est spatium, ex quo baptismum peragis; sed nullus præter filium hunc parvulum te ad Jordanum invitavit; ideoque, quæ verba locutus est, ne contempnas. **Johannes,** urgentibus discipulis, surrexit, recedat ad Jordanum contendit, & extensis brachiis, Nuntium vitæ excipiens, dixit: veni, veni, filie parvule, tres annos unumque diem nate, qui natu minimus fratrum, sed maximus patrum es, & quamvis sis parvulus, tamen præcepta tua maxima sunt. Contulit se jam Nuntius vitæ cum Johanne in Jordanum. Quem vero vitæ Nuntium cum Jordanus videret, subsiliens suas ripas exundavit. Atque, hoc fluvio suum stratum sic exundante, inter suæ aquæ superficiem utramque, fluitantis priorem, & exundantis posteriorem, pendens obrutusque **Johannes** hæsit, ita ut consistere non posset. Ut autem, viso **Johanne,** cursum ad eum Nuntius vitæ intendit, sic etiam,

grandi hujus Nuntii vitæ splendore spectato, Jordanus retro cessit. Et Johanni in sicco consistenti Nuntius vitæ accedens dixit: baptiza me, Johannes, baptismo tuo puro, & quod nomen prædicas, super me pronuntia. Respondit Johannes: nullia, nullia hominum in Jordanum demersi, & myriades, myriades animarum aquâ baptizavi, vir autem tui similis ad me non venit. Verum in sicco quomodo te baptizem? Nuntius vitæ: alluvie redeunte, tecum ibo, atque me tum baptismo puro, quo baptizas, baptizes, nomenque quod prædicas, super me pronunties. Redente autem aqua Jordani, quæ excisa & exsiccata fuerat, Nuntius vitæ cum Johanne illuc contendit. At, hujus splendore Jordano immorante, ad illius amnis ripas os aperuerunt, hinc pisces maris, inde & ab utraque alvei ora aves, atque Nuntium vitæ his verbis celebrarunt: bene sit tibi, Nuntie vitæ, boneque sit loco, ex quo accessisti, ut etiam laus & perennitas sit loco magno, quem petes! Johannes, voce piscium ex amne, voce avium ab utraque ripa alvei in illius aures incidente, cognovit, Nuntium vitæ secum iter suscepisse, ipsique dixit: tu es ille vir, in cujus nomine baptismo vivo baptizo. Respondit: cujus nomine baptizas? Johannes: nomine, quod mihi patefactum fuit, nempe nomine τῆς Mano Semi-ro, quod etiam aliis in posterum accurate patefiet. Imponas mihi manum tuam justitiæ, tuamque dextram, salutis magistræ & plantæ, quam tuo nomine sevisti, mentionem super me facias; ut tuo nomine, quæ prima & ultima confirmentur. Nuntius vitæ: si meam manum tibi imposuero tuo corpore exhibis. Johannes: te vidi, hic esse nolo, te vidi & conveni. Veritatem a te peto: neque me a te, & loco, unde

venisti, disjungas; sed ad locum magnum, quem petis, expeditum me reddas. Me institue, mei miserere, mihi que patefac arcana Regum, & Ferho, Dominum lucis, item, qui sint orbes & Ferhi terræ, quomodo tam hi, quam, qui sint aquæ, subacti fuerint, qua ratione aquæ non modo ignis vivus interstrepit, sed & Vita immoretur, & quis eo, qui omnibus prior, major sit. Quo audito, Nuntius vitæ pallium, quo Johannes involutus & constitutus erat, ipsi detraxit, ipsique, suo indumento, carnis & sanguinis hæc indumento. in Jordanum projecto, stolam splendoris induit, & purissimam lucis tiaram imposuit. Comparavit deinde se Nuntius vitæ ad iter in locum omnis splendoris, in locum omnis lucis, & Johannes cum eo profectus est. Suum vero in corpus pisces & mari avesque ab utraque ripa alvei congregari & id contegere cum Johannes videret, animo ob corpus suum afflictus est. Cui itaque Nuntius vitæ dixit: cur afflictus tu es animo ob carnem & sanguinem, quo te spoliavi? Velisne, in illud corpus te abscondam & introducam? Johannes: laudandus & celebrandus ille vir, qui pallio carnis & sanguinis me spoliavit, indeque me liberavit & eduxit, laudandus, magni faciendus, extollendus, & honorandus vir ille electus, qui stola splendoris me vestivit, & tiara lucis purissima me obtexit. Animo ego afflictus fui, propter meos filios humiles, quos reliqui; siquidem nemo est, qui eos sustineat. Nuntius vitæ: qui in tuo animo & corde versatur, idem in tuorum filiorum animo & corde versabitur. Verum scio, cur animo afflictus fueris. Johannes: intelligis, quid in cordibus, & dignoscis, quid in animis sit. Cordia, jecora, renes, hæc tibi instar solis aperta sunt. Qui formasti capillum, vides, quid in

eo sit; dignoscis, quid in luce, & quid in tenebris sit. Nuntius vitæ tum loquens magnifice suo ore de operimentis aquæ, atque velamentis aquæ, sumsit de mari, de utraque ripa alvei fluitantis arenam, eamque stans super corpus Johannis jecit. A quo autem die opertum ejus corpus fuerat, Nuntius vitæ in locum omnis splendoris, in locum omnis lucis, comitante Johanne, iter suscepit. Ipsum vero progressum & pervenientem ad suam custodiam cum Fetahil devotus, splendore privatus luceque destitutus, quem reprobatum ac desertum a latere & seorsim in solitudine Vita collocaverat, videret, throno suo inclinante desiliit hic Fetahil, & celebrans eum, ac ei benedicens dixit: celebreris, Nuntie vitæ, & felix locus, ex quo venisti, laudabilis, magnificus, & perennis locus ille summus, in quem contendisti. Pateat per te mihi aditus ad Vitam summam, in alto versantem, quæ, clypeo e regione opposito, mihi non permittit, ut ascendam, hanc Vitam in alto visurus. Nuntius vitæ Johanni jam dixit: fas est, ut cum principe hoc viro, cui Vita favet, congreger. Cui itaque hæc dixit: tu quasi quidam privatus; sed uni Regum te adæquavi. Quomodo Genii excellentes domus gloriæ hinc abeas. Præceptaque huic dedit. Etiam Johannes huic Fetahil dixit: Vita favet & tibi, & tuo patri, Genio potenti, qui te accinxit, datoque mandato, te huc misit. Nuntius vitæ posthæc, suscepto itinere in locum omnis splendoris, locum omnis lucis, ad custodiam *re* Abatur altissimi pervenit. Hic vero Abatur, cui millia millia, sublatis oculis, & myriades myriades coram consistentium, thronum sublimem, in quo sedebat, posuerant, viso vitæ Nuntio, throno suo desiliit. Quo autem Nuntio vitæ hortante,

nt sederet in throno suo sublimi, illustri & servato, quem ipsi Vita summa in alto dederat, petiit Abatur, ut Nuntius vitæ sub edventum in Vitæ conspectum sui mentionem faceret. Nuntius vitæ respondit: ubi, itinere suscepto, hoc dicendo nar-raverim, accedent Filii potentes, Filii pacis, tuumque thronum elevabunt. Ubi, inquam, itinere suscepto, obediens dicto hoc sponte dixerim, accedent duo ex alto Angeli, qui altius habitaculi tui fastigio canistrum erigent, & qui de te apud Vitam summam memorabunt & dicent, memorabunt apud Vitam summam & dicent, venisse Nuntium vitæ, qui veritatem te Abatur patefecit. Iter jam in locum omnis splendoris, in locum omnis lucis, comitante Johanne, Nuntius vitæ suscepit. Accesserunt quoque quatuor viri, Filii pacis, Ain Haj, Schum Haj, Ziv Haj, & Nehur Haj, qui prehensum virum, beneficentia spectatum Johannem, in loco veritatis constituerunt, qui inquam Johannem, manu ejus prehensa, in loco veritatis constituerunt, ipsique conciones, preces, orationes & commentationes excusserunt. Dixerunt item Genii: eamus, visuri virum, qui ex orbe venit, beneficentia spectatum, justum & fidelem, & quidem talem inter mala consilia, atque sub Abaturi antiqui imperio Quem quisque nostrum splendore induit, & quisque nostrum luce operiat. Ita, excussa sua veste, ignem vivum, infinitum & ineffabilem, ipsi induerunt. Quo facto, Johannes in loco omnis splendoris, in loco omnis lucis, cum fide multa, eaque magna, non parva, consistens dixit: peto a vobis, Vita Prima, Vita Secunda, & Vita Tertia, Jusin Jusafin, Sam Mano Semiro, vitis omnis vitæ, & arbor omnis sanitatis, Uzar & Fetah Haj, qui arcana Vitæ petefacitis, plantasque

lucis seritis, & qui tyrum primum domus Vitæ sustinetis, peto precibus animi magni, non parvi, ut, per hanc horam, qua consisto, per hunc ascensum, quo sublimis abeo, omnes homines, justi & fideles, qui charactere Vitæ signati, qui baptismo puro baptizati sunt, & super quas nomen Vitæ summæ & Primæ pronuntiatum fuit, ascendant. Celebretur Vita. Vita pura, purusque ille vir, qui illuc se contulit. Finis. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Exsultavit Dominus celsitudinis, & per Genios suos filios luxit. Concio hæc arcana œconomi Schelmaj. In nomine illius, qui venit, in nomine illius, qui venit, & in nomine illius, qui veniet, in nomine Viri Novissimi, qui creaturas transiens, cœlique firmamento perrupto, id conspicuum adornavit, qui, aditis Septem Stellarium omnium habitaculis, thronoque sibi apte collocato, in eo sedit, & qui bene sentiens, sciens & intelligens rei omnis, sive præteritæ, sive præsentis, sive futuræ, monte Carmel conscenso, deprehendit Septem & Duodecim Stellares, eosque potentissimos, qui fraudem dolumque sua manu amplexi, mensibus, annis, crepusculis, diebus, cyclis, ætatibus & temporibus præsident. Advenit vero item Avat Spiritus mendax, quemlibet suo nomine appellans, cuilibet suum opus commendans, vocatumque quemlibet, dato mendato, in mundum mittens. Accersito etiam Oeconomo Schelmaj dixit: surge festinanter, Schelmaj œconome, contende prima luce ad ripas Jordani, bonum sanitatis fundum, lava manum in veritate, ablue digitos tuos in Jordani peno summo, ascende deinde & accede ad Istrum, tuum patrem, virum pacificum; qui pater tuus, te viso, tibi

ex testamento regnum, commodum, atque jus hujus mundi tradet. Quæ Avat Spiritus mendax præceperat, Schelmaj œconomus fecit. Surrexit festinanter, contendit prima luce ad ripas Jordani, fundum magnum bonumque sanitatis, lavavit manum in veritate, abluit digitos in Jordani peno summo, accessit ad Jatrum, suum patrem, virum pacificum, suumque patrem, summissa sua staturâ adoravit. Verum pater, eo viso, effervescens valde, quomodo ante non efferverat, & irascens valde, quomodo ante non iratus fuerat, detrusum eum in terram continentem perdere voluit. Inflammatus in magnis veritatis sphaëris, & humi in faciem prostrati, qui œconomi illius discipuli erant, hique 362, illius patri viro pacifico dixerunt: te, Jatrum, tuo sermone utens Schelmaj allocutus est. Præsides item tuo baptismo præpositi fuerunt. Ad portam domus Vitæ furor & ira absit. Si desideraveris a Schelmaj œconomio conciones contemplativas, & rationales, nasaræismi profunda, hujusque mundi explicationes, easque tibi dederit; jube, ut ipsi thronus inter patres potentes paretur. Si hæc ab eo desideraveris, tibi vero non dederit, se abditurus illum mundum, ex quo venit, ille repetat. Bone, quiescas. Interrogavit Pater: Schelmaj œconome, pervenit ad me ex domo Vitæ quæstio de concionibus contemplativis & rationalibus, & nasaræismi profundis, hujusque mundi indagandis, de terra hac, unde facta sit, de illius orbe, cui rei innitatur, & de sensu illius primario, quamobrem datus sit. Respondit: hæc terra, mi pater, stillicidio conflata est. Illius orbis aquæ nigræ innititur, sensusque primarius viro mendacæ

datus est. Dixit Pater: pulchrum, quod mihi dixisti, & pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus Jatrūn discipulum suum Schelmaj vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, quæstio ad me e domo Vitæ venit, de concionibus contemplativis, & rationalibus, profundis nasaræismi, hujusque mundi indagandis. Firmamenta cæli unde exstiterunt? quomodo illa expansa, suspensa & collustrantia? Respondit: mi pater, firmamenta hæc septem nubes sunt præstantes aquæ, quas Fetahil virtute, quam suus pater Abatur dederat, expandens constituit, suspensis lucernis splendoris, iisque virrute Angelorum mutuo radiantibus. Dixit Pater: pulchrum, quod dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tua ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, quæstio ad me pervenit ex domo mei parentis Vitæ de concionibus contemplativis, & rationalibus, profundis Nasaræismi, hujusque mundi indagandis. Unde sol? unde illius natura? unde illius calor? unde illius frigus? unde illius splendor? Respondit: mi pater, sol e terra exstitit. Illius natura ex natura Septem Stellarium. Illius calor & frigus ex calore & frigore ~~et~~ Fetahil. Illius autem splendor ex splendore Vitæ summæ, novissimæ, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Respondit pater: pulchrum, quod dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus discipulum suum vocatum

interrogavit: Schelmaj Oeconome, quæstio ad me venit ex domo Vitæ de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis nasaræismi, hujusque mundi indagandis. Luna unde existit? unde illius natura, formositas, svavitas existit? Respondit: mi pater, Luna ex terra existit. Illius natura ex natura Septem Stellarium, illius formositas & svavitas ex formositate & suavitate re Sam Zivo, domini dilecti, primarii & fortis, cujus majestas 167 mundos maximos, altissimos lucis, inhabitat. Quos vero singulos mundos, per millia millia parasan-garum patentes, myriades myriades Majestatum tenent. Singulæque Majestates millia millia Geniorum habent: ut & singuli Genii suam sedem tenent. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex domo Vitæ de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis nasaræismi, hujusque mundi indagandis. Unde aqua? unde sua natura? unde sua svavitas? unde sua vis? Respondit: mi pater, aqua ex terra existit, sua natura ex natura Septem Stellarium, sua vis ex vi caliginis, sua svavitas ex svavitate aquæ vivæ. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex meo parente Vita de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis Nasaræismi, hujusque

mundi indagandis. Unde ignis, sua natura, sua species, suaque vis fumifera? Respondit: mi pater, ignis ex terra, sua natura ex natura Septem Stellarium, sua vis ex vi caliginis, & ex domo Satanae Asurmejäl. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex domo Vitæ de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis nasaræismi & hujus mundi indagandis. Unde ventus, sua natura, sua vis, sua jucunditas? Respondit: mi pater, ventus ex terra, sua natura ex natura Septem Stellarium, sua vis ex vi caliginis, sua jucunditas ex jucunditate aëris ex-titit. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi inter patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex domo Vitæ de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis nasaræismi hujusque mundi indagandis. Quid supremum? quid infimum? Respondit: supremum est firmamentum, infimum terra est. Interrogavit pater: utrum firmamentum ante quam terra concepit? an terra ante quam firmamentum concepit? Respondit: mi pater, firmamentum pluviam roremque affert, quam autem rem ore aperto terra excipit, & fecunditatem, semina fructusque, quos filii Adami bonitatem Domini sui non agnoscentes, edunt aut bibunt, profert. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in

throno gloriosissimo, tibi que apud patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex domo Vitæ de concionibus contemplativis & rationalibus, profundis nasaræismi hujusque mundi indagandis. Quis exterior? quis interior? Respondit: exterior vir, interior mulier est. Quæsivit pater: utrum vir antequam mulier concipit, an mulier antequam vir concipit? Respondit: seritur semen in viri corpore per quadraginta & duos dies, quod mulieri in posteritatem, familiam, stirpem, & concubitum communicatur, & quo cerebrum, ossa & nervi concresecunt. Interrogavit pater: nato quid dat mulier? Respondit: sanguinem, cutem, lineamenta, & crines ei tribuit. Interrogavit pater: natus in sua matre quo existit & crescit? Respondit: per septem arcana sui patris suæque matris crescit. Interrogavit pater: unde nato cibus? Respondit: cibus filio ex visceribus matris existit. Interrogavit pater: spatio generandi confecto, & ubi hæc generatio per matrem fiet, quomodo tum per matrem efficitur? Respondit: mi pater, illum, qui impleto nascendi tempore nascetur, lumbo matris interiori i. e. utero jaculator injicit, ipsi in proxima ventris parte glutinis sui ope vitam tribuens: verso deorsum capite, sursum vero cruribus. Atque tali modo suæ matri is generatur. Dixit pater: pulchrum, quod mihi dixisti, pulchra verba abstrusa, quæ tuo ore exierunt. I, sede in throno gloriosissimo, tibi que apud patres tuos potentes parato. Cum ire & sedere vellet, Dominus pater discipulum suum vocatum interrogavit: Schelmaj œconome, pervenit ad me quæstio ex domo Vitæ de

concionibus contemplativis & rationalibus, nasaræismi profundis, hujusque mundi indagandis. Impleto mundi spatio, ipsi fuisset quomodo imponetur? Ad omnes quæstiones, a patre propositas, respondere novit; ad hanc vero quæstionem respondere non novit. Tum decubuit: infra sedentibus 362 discipulis. Quem vero Usar Nehuro, mitis sustentator, dominus Vitæ, accedendo inveniens, interrogavit: cur sedes, Schelmaj Oeconome? Respondit: proposuit mihi quæstionem pater, cui respondere nescio. Respondit: quæstionem, quam tibi pater proposuit, ego perspectam mihi habeo, &, quod pater a te petivit, ego in antecetsum tibi dicam. Hic regressit: quæstio hæc tibi nota fuit; tamen illius certiolem me non fecisti. An ejus quidam ex Filiis lucis te certiolem fecit. Ille respondit: hoc novi, tamen id tibi non communicavi; quia coram te mihi pedes haud firmi, neque mei poplites sibi constantes forent. Hoc autem scito. Spatio mundi confecto, cadet terra in fossam, cælum ut storea convolvatur, splendor solis deficiet, ut etiam candor lunæ deficiet, stellæ & planetæ velut tabescentes decident, & ignis in suum elementum redibit, quomodo & aqua in primam suam naturam vertetur, suasque alas quatuor venti fabricæ mundanæ colligent, neque ii spirabunt. Ille quæsit: Spiritus Messias, Septem Stellares, animæque malorum, qui eis confessionem adhibuere, quo ibunt? quo venient? quo loco habitaculum ipsis futurum? Hic respondit: Spiritus, Messias, Septem Stellares, animæque malorum, qui eis confessionem adhibuerunt, ii appellantes se invicem, invicemque manu prehensa, sed magnopere flaccescentes, ut malogramatum agreste, ad Ur, dominum caliginis, fastu ingenti tumentem, præcipites ibunt. Peredet vero fumigans &

egitatus ignis illum Ur, dominum caliginis, Avat Spiritum mendacem, Septem Stellares, animasque malorum, quæ eis confessionem adhibuere. Surgens tunc Schelmaj Oeconomus ad Jatron, virum pacificum, se contulit, & ipsi dixit: mi pater, quæstioni, quam mihi proposuisti, respondebo. Spatio mundi confecto, cadet terra in fossam, cælum ut storea convolvetur, splendor solis deficiet, ut etiam candor lunæ deficiet, stellæ & planetæ ut tabescentes decident, & ignis in suum elementum redibit, quomodo & aqua in primam sui naturam vertetur, suasque alas quatuor venti fabricæ mundanæ colligent, neque ii spirabunt. Spiritus, Messias, Septem Stellares, animæque malorum, qui eis confessionem adhibuere, ii se invicem appellantes, manuque invicem prehensa, sed flaccescentes, ut malogramatum agreste, ad Ur, dominam caliginis, fastu ingenti tumentem, præcipites ibunt. Peredet vero fumigans in suo cavo & ventilatus ignis illum Ur, dominum caliginis, Avat Spiritum mendacem, Septem Stellares, animasque malorum, qui eis confessionem adhibuere. Pater demum Oeconomo Schelmaj dixit: hanc rem novisti: quam tamen mihi non communicasti. An aliquis ex Geniis, filiis lucis, certiozem te ejus fecit? Filius respondit: hujus rei me certiozem Aebel Zivo fecit. Pater dixit: i, i, splendore destitute, & luce private, quem Vita a suo conspectu expulit, Geniique a tergo reliquerunt. Vita pura omnibus operibus, purusque cum suis Sociis Javar Zivo. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Remissio peccatorum sit Adamo Zuhrun bar Scharat, & uxori meæ Mudalal fat Scharat, & uxori meæ alteri Samro fat Scharat! Inter aquas & aquas

i. e. superiores & inferiores sedens ego Denanukt, scriba sapiens, scriba atramenti divini, præstans, gloriosus & augustus, Oeconomi in hac fabrica mundana, Maximique natu in hoc ædificio, in templo sublimi & in domicilio infimo. Hæ meæ literæ in meas manus mihi missæ, & literæ meæ memoriæ super duobus meis brachiis. Ego literis novis exercitatus, antiquis eruditus, sentiens, discernens, & dijudicans, quicquid fuit, est & erit. Venit Dizaj Zuto *), & coram me procubuit. Cui, quod meditabar, aperui. Inquirens ille Zuto; sua vero negotia superba, suaque verba tumida. Inquirens ille in res sublimes dixit: ubi Vita æterna, justitia præexistens, splendor, lux, mors, vita, caligo, lux, error, veritas, destructio, ædificatio, plaga, sanatio, vir excellens, natuque major cæli & terræ conditore? Respondit Denanukt ad rogatum a Dizaj Zuto factum: mihi dijudicanti est vita æterna, mihi justitia præexistens, mihi splendor, mihi lux, mihi error, mihi veritas, mihi destructio, mihi ædificatio, mihi plaga, mihi sanatio, mihi hic vir excellens, natuque major cæli terræque conditore. Prehendi hunc Dizaj Zuto, eumque igne frixi. Inter aquas & aquas sedens ego Denanukt, scriba sapiens, scriba atramenti divini, præstans, gloriosus & augustus, Oeconomi in hac fabrica mundana, Maximique natu in hoc ædificio, in templo sublimi, & in domicilio infimo. Hæ meæ literæ in meas manus mihi missæ, & literæ meæ memoriæ super duobus meis brachiis. Ego literis novis exercitatus, antiquis eruditus, sentiens, discernens & dijudicans, quicquid fuit, est & erit. Venit Dizaj Zuto, & coram me procubuit. Cui, quod meditabar, aperui. Inqui-

*) Vi sue appellationis Placenta mea Parva.

rens ille Zuto; sua vero negotia superba, suaque verba tumida. Inquirens ille in res sublimes dixit: ubi vita æterna, justitia præexistens, splendor, lux, mors, vita, caligo, lux, error, veritas, destructio, ædificatio, plaga, sanatio, vir excellens natuque major cœli & terræ conditore? Respondit Denanukt ad rogatum a Dizaj Zuto factum: mihi est vita æterna, mihi justitia præexistens, mihi splendor, mihi lux, mihi error, mihi veritas, mihi destructio, mihi ædificatio, mihi plaga, mihi sanatio, mihi hic vir excellens, natuque major cœli terræque conditore. Præhendi Dizaj Zuto, eumque in aquem immersi. Inter aquas & aquas sedens ego Denanukt, scriba sapiens, scriba atramenti divini, præstans, gloriosus & augustus, Oeconomi fabricæ mundanæ in hac fabrica, Maximique natu in hoc ædificio, in templo sublimi, & in domicilio infimo. Hæc literæ meæ in meas manus mihi missæ, & literæ meæ memoriæ super duobus meis brachiis. Ego literis novis exercitatus, antiquis eruditus, sentiens, discernens & dijudicans, quicquid fuit, est & erit. Venit Dizaj Zuto, & coram me procubuit. Cui, quod meditabar, aperui. Inquirens ille Zuto; sua vero negotia superba, suaque verba tumida. Inquirens ille in res sublimes dixit: ubi vita æterna, justitia præexistens, splendor, lux, mors, vita, caligo, lux, error, veritas, destructio, ædificatio, plaga, sanatio, vir excellens, natuque major cœli & terræ conditore? Respondit Denanukt ad rogatum a Dizaj Zuto factum: mihi est vita æterna, mihi justitia præexistens, mihi splendor, mihi lux, mihi error, mihi veritas, mihi destructio, mihi ædificatio, mihi plaga, mihi sanatio, mihi hic vir excellens, natuque major cœli terræque conditore. Præhendi Dizaj Zuto,

eumque ab umbraculis matutini temporis usque ad magna teg-
 miina vespere transegi Venit Avat Spiritus Venerens, meoque
 in habitaculo stans mihi dixit: quare sedes, Denanukt? cur
 tibi hæc insania? Ego sum vita æterna, justitia præexistens,
 splendor, lux, mors, vita, caligo, lux, error, veritas, destru-
 ctio, ædificatio, plaga, sanatio, vir excellens, natuque major
 cæli & terræ conditore. Socium inter reges non habeo, nec
 ulla alia in meo regno corona, nec ullus hominis filius, qui
 mihi edictum in atra hac caliginè dederit. Venit jam Din, rex
 Genius choros ducentium, qui hunc Denanukt ex uno corpore
 educum in aliud corpus misit: eum ventis, ventis sigillatim
 tollentibus, certatim portantibus, gradatim evehentibus, & in
 custodia ꝛꝛ Nebaz Hajlo constituentibus. Dominus ille cali-
 ginis: orbis amplius suæ terræ est thronus super placenta
 continentis structus: sui pedes ad loca perditionis infima, ma-
 ria omnia, orasque extremas, volventibus fluctibus per-
 cussas, pertingentes: ipsique millia millia & myriades myria-
 des scortorum serviunt. Quo viso, mecum cogitavi: procum-
 bens eum adorabo, & summisso mei habitu celebrabo Id vero
 mihi non permisit Din, rex Genius, meus comes, qui dixit:
 quem adores, Denanukt? cui habitum tui summittas? quem
 celebres? Vita summa, domusque Patris maximi, æterni, sit
 tibi in oculis. Hunc Denanukt venti venti sigillatim sustu-
 lerunt, certatim portarunt, gradatim evexerunt, & in custodia
 ꝛꝛ Zan Hazazban constituerunt. Armatus ille, accinctus rex
 iræ, fortis & destruens: suus thronus ad portam cæli positus:
 dicens ille furi, furare; dicens vero patrifamilias, furti secu-
 rus surge; ita alloquens furem propter cædem, sed

patrem familias propter jacluram: ipsique millia millia stantium & myriades myriades scortorum serviunt. Quo viso, mecum cogitavi: procumbens eum adorabo, summissoque mei habitu celebrabo. Id vero mihi non permisit Dīn, rex Genius, meus comes, qui dixit: quem adores, Denanukt? cui habitum tui summittas? quem celebres? Vita summa, æterna, domusque Patris maximi, æterni, sit tibi in oculis. Hunc Denanukt venti venti sigillatim sustulerunt, certatim portarunt, gradatim evexerunt, & in custodia Spiritus Avat constituerunt. Mater illa puellarum corruptricium, mater meretricum, domina interioris, quæ caliginis est, testudinis: consistens illa se heram, quamvis heram non sit, jaclat: quomodo & quæ virgines non sunt, virgines se ostentant: quarum pectora detecta, laciniæque accisæ, quarum capiti corona lasciviæ & scortationis imposita, quæ capientes cor Deorum, capientes admirationem hominum, viros conjectu oculorum, mulieres corde libidinoso capiunt: ipsique millia millia stantium & myriades myriades scortorum serviunt. Quo viso, mecum cogitavi: procumbens eum adorabo, & summisso mei habitu celebrabo. Id vero mihi non permisit Dīn, rex Genius, meus comes, qui dixit: quem adores, Denanukt? cui habitum tui summittas? quem celebres? Vita summa, domusque Patris maximi, æterni, sit tibi in oculis. Hunc Denanukt venti venti sigillatim sustulerunt, certatim portarunt, gradatim evexerunt, & in custodia Spiritus Himun potentis constituerunt. Cui millia millia stantium & myriades myriades scortorum serviebant. Quo viso, mecum cogitavi: procumbens eum adorabo, summissoque mei habitu celebrabo. Id vero mihi non permisit Dīn, rex Genius, meus comes, qui dixit: quem

adores, Denanukt? cui habitum tui summittas? quem celebres? Vita summa, domusque Patris maximi, æterni, tibi sit in oculis. Hunc Denanukt venti venti sigillatim sustulerunt, certatim portarunt gradatim evexerunt, & in custodia *æ* Fætihil constituerunt. Destitutus ille splendore, luce privatus, & a Vita remotus: suum caput album præ aquæ candore, sua barba præ lanæ defluvio. Qui dixit: fabricam mundi vi mea condidi, templum suam meis viribus adornavi, lunam in mundi computationem dedi, solem hominibus ministerio dedi. Quæ res magnifica, orique celebrata, non manu mea facta est? Hunc Denanaukt venti venti sigillatim sustulerunt, certatim portarunt, gradatim evexerunt, eumque in custodia *æ* Abatur, natu grandis, excelsi, occulti & abdit, collocarunt. Contemplans videbam millia millia stantium, & myriades myriades sedentium: qui omnes splendore vestiti, luce aperti, coronæ innocentiae posita in capite ornati, in thronis mansuetudinis sedentes, & conciones, orationes, precesque arcanas eloquentes. Contemplans videbam mille mille thronos, in quibus positæ, stratæ, & diffusæ stolæ splendoris, puræque tiaræ lucis fuerunt. Dixit Denanukt: in hac custodia animo afflictus, motus & agitatus fui. Quem vero Din, rex Genius, allecutus est. Si ad septem custodias mortis *æ*, Denanukt, duxerim, neque super octava exitii animo afflictus & commotus fueris, quid videns animo afflictus, commotus & agitatus fuisti? Respondit Denanukt regi Genio Din: vidi millia millia stantium, & myriades myriades sedentium; qui omnes splendore vestiti, luce aperti, coronæ innocentiae posita in capite ornati, in thronis mansuetudinis sedentes, & conciones, orationes preces

que arcana eloquentes. Vidi mille mille thronos, in quibus stratae & diffusae stolae splendoris, magnae tiae lucis fuerunt. Vidi vitam aeternam, vidi justitiam praesistentem, vidi mortem, vidi vitam, vidi caliginem, vidi destructionem, vidi lucem, vidi errorem, vidi veritatem, vidi aedificationem, vidi plagam, vidi sanationem, vidi virum excellentem, coeli terraeque conditore natu majorem. Dixit Din, rex Genius, huic Denanukt: hi throni sunt custodum earum animarum, quae patre & matre caruerunt, post mille vero annos in familiam patris matrisque casurae, & tunc in mundum progressurae, operculo carnis induta, at, confecto earum spatio, e mundo exiturae, quae deinde stolis splendoris vestitae, tiarisque magnis lucis operatae, in thronis mansuetudinis sedebunt, & conciones, orationes, precesque arcanae eloquentur. Respondit Denanukt regi Genio Din: quis meus thronus? Regessit rex Genius Din: tua vestis stola splendoris, tua tiara magistra lucis, tua corona hilaris vitis, cujus germen non flaccescet, cujusque folia non decident. Et addidit idem rex Genius Din: i in mundum malorum, regnique omnis locum, i, tuas literas igne combure, literasque tuas memoriae in aquam demerge, progredere in mundum, praerege vocem vitae, doce discipulos per 60 annos & 60 menses, atque, confecto tuo spatio, veniens stolam splendoris indues, tiara magna lucis te operies, coronam hilarem tuo capiti impones, in mansuetudinis throno sedebis, & conciones, orationes, precesque arcanae inter Genios tuos fratres, filios lucis, proferes. Denanukt respondit regi Genio Din: in limine domus Vitae pulverem potius ederim, quam disparens in mundum malorum, regnique omnis magnum

locum abierim. Dñ rex Genius dixit: insipiens qui non fuit, sapiens, deficiens qui non fuit, præstans, hi in limine domus vitæ pulverem non edent, sed quod bonum edent, & quod quietum expetent. I te abditurus in mundum malorum, omnisque regni locum, tuas literas igne combure, literasque tuas memoriæ in aquam demerge, progredere in mundum, prælege vocem vitæ, doce discipulos per 60 annos & 60 menses, atque, confecto tuo spatio, veniens stolam splendoris indues, tiara magna lucis te operies, coronamque hilarem tuo capiti impones. Denanukt respondit: aperui meos oculos, sustuli mea supercilia, contemplan vidi mille mille heros, stantes in sole, mihi que illacrimantes, & myriades myriades herarum, stantium in aprico diei, mihi plangentium & illacrimantium. Quibus dixi: ite, heri, mihi plangentes & illacrimantes, ite, vobismetipsi illacrimamini, heræ, mihi plangentes & illacrimantes, ite, vobismetipsæ plangite & illacrimamini. Non vidistis, quæ meis oculis vidi, nec audiistis, quæ aures meæ audierunt. Surrexit posthæc Denanukt, & vocatæ uxori suæ Nurajto dixit: mihi has literas sumtas igne combure, literasque has meæ memoriæ in aquam demerge. Uxor Nurajto, seposita mea filiâ, sedens dixit: Denanukt errat, Denanukt errat. An filius regum sic nugatus est. Surgens tum Denanukt, ipse has literas igne combussit, memoriæque literas in aquam demersit, exiit in hunc mundum, pronuntiavit vocem vitæ, discipulosque per 60 annos, 60 menses, & 60 dies docuit. Quem vero, confecto suo spatio, corpore egressum ad portam domus vitæ evexerunt. Atque ipsi petenti, ut portam domus vitæ sibi aperirent, portam domus vitæ aperuerunt. Quo facto,

conspiciendum ei Bar Gudō, dominum veritatis, præbuerunt, & excusso suo indumento, eum stola splendoris vestierunt, & tiara magna lucis operuerunt: quomodo & allatam coronam ex lætā vitæ factam suo capiti imposuerunt. Stabat jam Denanukt in loco vitæ, in loco omnis splendoris, in loco omnis lucis. Et consistens ille magna virtute, celebravit Vitam summam, & præstantem rectamque naturam, ipsi similem, dicens: gradu hoc, quo ego ascendi, ascendent & venient omnes Nasaræi justī, fideles & mites, atque recte ii constituti, ore lucis summæ, primæ, confirmabuntur. Permanens Vita in luce, rectusque Nuntius vitæ in puritate. Vita pura omnibus operibus.

In nomine Vitæ summæ. Illue scat ingenium, intelligendi & sciendi facultas Adamo Zuhron bar Scharat, uxori meæ Mudalal fat Scharat, alterique meæ uxori Samro fat Scharat! Prudentiā hæc; & quæstiones, quas explicuit, dicendoque declaravit Jahia filius Zachariæ Nasaræis justis & fidelibus. Hæc præcepit. Si opes habueris, præbeas te spectabilem beneficentia, spectabilem omnibus operibus, sicut rex, qui, coronato capite suo, bellum in mandō adversus improbos ac mendaces, caliginis hospites, gerit. Si opes non habueris, referas spectabilis tua beneficentiā Nasaræum verum, & quidem agricolam, qui subigens terram colensque, cedros ex illa producit. Excipe hospitio pacificos; subveni pro facultate spectatis beneficentia, eorumque innocentiam invenies. Arma eorum, qui beneficentia spectati sunt, veracitas, fides, reſtitudo, scientia, iudicium, sapientia, prudentia, disciplina, veritas, precatio, laus, merces, benevolentia, mansuetudo, bonitas, sūmmissio, æquitas,

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

*) Lege 120000

exploratio, suavitas, providentiâ, sollertia, puritas, innocentia,
 concordia, clementia, gratia, ratio, lenitas vitæ, veracitatisque
 amor. Hæc summa tuæ veracitatis: ne corrumpas tuum dictum,
 nec falsitatem ac mendacium ames. Summa tuæ fidei: adhi-
 be fidem regi lucis, qui in quovis justo inest & manet. Sum-
 ma tuæ rectitudinis: te ipsum judica. Summa tuæ scientiæ:
 rebus alienis ne te misceas. Summa tui judicii: probro
 ne te tradas. Summa tuæ sapientiæ: famæ alienæ ne detra-
 has, neque pacificis irrideas. Summa tuæ prudentiæ: verbum
 tui Domini discerne & dijudica. Summa tuæ disciplinæ: quod
 jure meritoque bonis doctoribus debetur, iis ne subtrahas.
 Summa tuæ veritatis: ne mutes tuum dictum in id, quod
 tuum non sit i. e. fidem ne fallas. Summa tuæ preca-
 tionis & laudis: quod insanie sit, ne ames. Summa tuæ be-
 neficentiæ & bonitatis: stipem aquamque esurientibus ac si-
 tientibus eroga. Summa tuæ mansuetudinis: usuram ne acci-
 pias, neque iracunde aut contumaciter agas. Summa tuæ hu-
 militatis: nomen tui Domini a tuo ore non recedat. Summa
 tuæ æquitatis: intende animum, præceptaque sapientum acci-
 pe. Summa tuæ disquisitionis: ne dicas aliquid, quod nescias.
 Summa tuæ jucunditatis: cura, ut cuilibet magni habearis.
 Summa tuæ providentiæ: nosce tuum cogitatum, deinde lo-
 quere. Summa rectæ tuæ indolis: ne concupiscas & capias,
 quod tuum non sit. Summa tuæ puritatis: impuris ne te
 tradas. Summa tuæ innocentie: innocentem te præsta, nec,
 quod odiosum sit, ames. Summa tuæ æquitatis: usuram ne
 ab eo, qui te major sit, sumas. Summa tuæ clementiæ: cle-
 menter animas afflictorum & vexatorum tracta. Summa tuæ

laudis: celebra locum, unde venisti. Summa tuæ lenitatis: memento *) diei, quo tuo corpore exhibis. Summa tui amoris: collige amorem justitiæ erga fratres bonos, quibus amor tui Domini magnopere suppetit. Justitia tua similis bilancibus juste appensis, quibus nulla motitatio inest. Rectus similis est judici veritatis, cujus sermoni mendacium non inest. Fidelis similis est agricolæ, qui seminans, fructus bonos & speciosos profert. Sciens similis est architecto perito, qui fabricam suam construens, omni eam ornatu distinguit. Perspicax similis est pictori, qui imagines omnis pulchritudinis effingit. Sapiens similis est artificio perito, qui rei omnis intelligens est. Perspicax, instruens & instructus literis, similis est lucernæ lucenti, quæ, quicquid a sinistra & dextra fuerit, illuminat. Verax est similis monti excelso, quem suo loco dimovere venti nequeunt. Spectatus precatione gratiarumque actione similis est mercatori, qui multiplicando millies lucrum auget. Bonus, stipem erogans, similis est mensæ satis superque instructæ, & coram esurientibus positæ. Mansuetus similis est fructui dulci & svari. Humilis est similis aquæ deciduæ, & huc illuc pro voluntate sui Domini diffusæ, translatae, & ordinatae. Instructus literis est similis comæ arboris insigni, cultæ, coronatæ & concinnæ. Jucundus est similis monti sivarum, arborum & aromatum svavium feraci. Providens est similis custodi integræ fidei, qui in toto suo officio non reprehenditur. Sollers est similis cibo, qui imbutus sapore omnis fructus fuit. Purus similis est fonti puræ indolis,

*) Hoc aut simile verbum deficit.

qui nihil sordidi accipit. Innocens est similis lucernæ poli-
 tæ, qua quævis facies distinguitur. Propitius, propitium se
 præbens, similis est soli, qui bonis malisque lucet. Benignus
 similis est vento jucundo, qui omnibus portis & fenestris af-
 flat. Ratiocinator, meditans, suumque statum ad calculos vo-
 cans, similis est equiti, armis victo, cogitanti autem & repu-
 tanti secum: quando meis vinculis solvar? Qui plenus amo-
 re justitiæ, similis est patri bono, qui suis filiis natisque sine
 mercede gratificatur. Cauti, mei electi & fideles, estote, &
 abstinete a fraude, iniquitate, falsitate, mendacio, dolo, perfid-
 dia, motitatione trutinæ, malitia, perversitate, errore, tu-
 multu, arte obscura, infidelitate, asperitate, stultitia, cantu,
 opprobrio, scortatione, commistione improba, mala venere,
 magnitudine spiritus, oculorum fastu, ebrietata, saltu, de-
 ceptione, libidine & ardore, quo homines capiuntur, invidia,
 zelo, tribulatione, inimicitia, impudentia, ira, acerbitate, con-
 tumacia, fornicatione, direptione diripientium, oppressione op-
 rimentium, diripientium & spoliantium pauperes, sordibus
 & contactu corporum immundorum, arrogantia & con-
 temtu eorum, qui pauperes arroganter & contemtu tractant.
 Pacificis præcepta Domini vestri prædicare. Dolosus similis
 est majzo, per suam fraudem obumbranti. Iniquus similis est
 malo punico, extrinsecus aspectu hilari, intus cumini pleno.
 Falsificus similis est passeri, passeri fero, qui deducens suos
 socios in gluten, suosque in universum amicos in mortem tra-
 ducit. Mendax similis est inimico, qui speciem amici refe-
 rens, quod jus novit, illius vocem pervertit. Fallax similis est
 mari rapaci, quod naviculas suas rapit. Malus similis est

amaræ arbori, quæ fructus pharmaci mortiferi, non vero fructus bonos, profert. Peccans similis est puteo, aqua putida scatenti, felle & amaritudine scatenti. Turbator similis est lateri argillaceo, quo agitato in aqua, turbida hæc remanet. Durus similis est calculo, inter viriditates herbescentes non virescenti. Stultus similis est fluctui, qui subter te desidens, superque te cadens, te fallit. Fastuosus similis est populo illustri, quæ comâ emînens, domino fructus non profert & reddit. Contumax similis sarragini incensæ, indulgentiæ & benevolentia carens. Acerbus refert aloem, quæ in dulcem panem placentamque cadit. Superbus similis est igni ardenti, quem ventus ventilat. Sapiens incompositus ut domus sine umbra. Sapiens sine ordine ut hera sine veste. Sapiens non summîssas ut lucerna non polita. Sapiens sine moderatiõne ut equus sine ephippio. Sapiens non jucundus ut cibus sine sapore. Sapiens non quietus, ut turma sine rege. Sapiens imperfectus ut mensa non ornata. Sapiens non rectus ut domus non apparatus. Sapiens ineptus ut vas coctile sine ore. Sapiens, nihil memoriæ prodens, ut terra nihil reddens. Sapiens non cautus ut navicula sine classiariis. Sapientis in quantum vox summissa, illius sermo perspicuus est, ut etiam, quam dicit, salus antevertit; stulti vero in quantum vox elata, illius sermo turbatus est, & ambulans ille arroganter ambulat, pacemque apice sui digiti reddit. Sapientis in quantum sermo compositus, quævis honesta facta sociat; stulti vero in quantum sermo mendax, quævis opera mala sociat. Sapiens in quantum suo colloquio integer, in omnibus epulis, quas instruit, rectus est, asperæque conditionis compertum quemvis ille sapiens

hospitio excipit, mensamque cuius pacifico præbet; stultus
 vero in quantum suo ore rationes iniquitatis subducit, sua
 manu cruciatus & extremas necessitates admovet. Sapiens, ubi
 lis tibi cum eo fuerit, jus libenter tibi reddit, tuamque rem
 in mansuetudine & pace auget; stulti, ubi lis tibi cum eo fu-
 erit, colloquium est confodiens, vox dura, collumque ad jactan-
 tiam porrectum. Sapiens non lætatur; quia, quod suum est,
 id suum non putat; stultus cum torque in collo saltat. Si
 cum sapiente loqueris, bonus ille bona innocentiae opera tibi
 disseminat; si vero cum stulto disputas, rigide ab illius fluctu
 volvente tractaris. Sermo sapientis stulto est, ut unda, quæ
 oleo non madet. Sermo sapientis stulto est ut lucerna cæca.
 Sermo sapientis stulto est, ut pluvia terræ sterili. Sermo sa-
 pientis stulto est, ut vestis alba mundatori camisi. Sermo sa-
 pientis stulto ut ocreæ falloni. Sermo sapientis stulto, ut ole-
 um balsami venatori. Sermo sapientis stulto, ut dos despon-
 satæ data. Sermo sapientis stulto ut margarita porcis. Sermo
 sapientis stulto ut virgo penetrali. Sermo sapientis stulto ut
 prunæ ignis in aqua. Sermo sapientis stulto ut prædicator
 muto & surdo. Si feceris, ut stultus esuriam, ille in suis stul-
 titiis tibi maledicet; stultum vero saturando, mussitationes
 iniquitatis ipsi tolles & diripies. Qui sapiens dixerit, a stultis
 non recedo, ille caput omnium stulterum est, & nihil sapit.
 Stultus, qui tacet, inter sapientes numeratur. Qui tuus non
 est amicus, eum in tuum opus ne admittas. Cujus cor non
 illuminatum neque summissum, eum liberum hominem ne
 putes. Qui homines non oppresserit, in iudicium non voca-
 bitur. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est vitulo

aut urnæ, qua socio suo aquam hauserit, non *) propinat. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est viro deformi, qui ipse pictor sui imaginem effingere nequit. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est fulloni, qui dealbat vestem regis, ipsi tollendam. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est surdastro, qui quemvis cantorem & vatem non audit. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est conditori, qui ædem sibi non condit. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est decumbenti, cui decumbenti est somnium, quod inimicum occidit, qui autem somno excitatus se nihil egisse comperit. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est hortulano, qui coronam sibi ipsi non plectit. Qui prædicat, quæ ipse non facit, similis est iudici, qui non iudicat se ipsum, alios iudicans. Væ iis, qui prædicant, quæ ipsi non faciunt, qui alia dicunt, alia faciunt, qui extrinsecus signa fidelitatis ostendunt, intus vero perdit, corrupti sunt; quia quod faciunt, nesciunt. Qui vero beneplacitum Domini non exsequitur, propior morti, quam vitæ est. Qui vicissim pacifici, ii, quæ prædicant & audiunt, item ipsi faciunt, & quidquid os eorum eloquitur, id non fallunt. Hic est sermo sapientium, quem habuit & patefecit Jahia filius Zachariæ in Jerusalem, urbe abortivorum. Purus Javar Zivo una cum suis Sociis. Vita rebus omnibus pura.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ. Remissio peccatorum sit Adamo Zuhrun bar Scharat, uxori meæ Mudalal fat Scharat, patri meo Jahia Baktiar bar Anhar Jæsmiin, & matri meæ Scharat fat Anhar. In nomine Vitæ summæ, novissimæ.

*) Particula hæc deficit.

Responde mihi, pater, responde mihi, meque extolle, Domine, qui filius es summi nostri patris Berheje. Arcana hæc doctrina, concio & commentatio, quam Nuntius vitæ viris beneficentia spectatis, & omni Adami familiæ proposuit. Ubi Adam cum sua uxore Hava exstiterat, Spiritus Venerus in Sufat terram infimam, locum exitiosum & infimum caliginis descendens, Spiritus hic pollutionis ac profluvii cantilena Diaboli lumbos Havæ accingens, dixit: erunt dies, menses, heræ, periodi, & tempora, quibus spectati beneficentia occidendi in vincula ducentur, ita ut illorum ne unus quidem in lucem ascensurus sit, præter Aebel Zivo, qui accendet, sacram disciplinam gratiarumque actionem ex luce allaturus. Quod consilium secretum cum Spiritus significasset, accedens Aebel Zivo, & super aquam alba margarita sublata, percutiens hanc, secum ita locutus est: interceptur tempus, quod Spiritus ad calculos vocavit, spatio decem dierum, quindecim dierum, viginti dierum, mensis, dimidiique mensis; neque enim spectati beneficentia hoc occidendi in vincula ducentur. Jurbo tum Spiritui dixit: quod omne fecisti, id Nuntius vitæ interceptur. Respondit Spiritus: est aliquid quod faciam; quo ipso creaturæ omnes capientur, discipulique desciscent. Abiens deinde Spiritus, tympano cantilenæ, lascivix, & defectionis parato, etiam cornua & chrySTALLINA musices instrumenta, quibus creaturæ omnes caperentur, paravit, sicut & pergens ac consistens coram Nuntio vitæ dixit: ego septem portionibus vescor, tu autem non nisi una portione vesceris. Portio, qua tu vesceris, quomodo meæ portioni comparari poterit? Nuntius vitæ respondit: cæcutiens tu, cui cor cæcutit, tuque defectu laborans,

cujus oculi lucem non vident. Vesceris septem portionibus; ego non nisi una portione vescor. Portio autem, qua ego vescor, quomodo tuæ comparari poterit? Spiritus dixit: sunt tibi Nasaræi, qui fœnori opes & divitias vertunt, qui bibunt vinum, cantilenæ, citharæ canoræ, & tibie indulgentes; qui vero sedentes, & lascivia strepituque epulari captivi a me ducti, nomen tuum, Nuntie vitæ, non invocant, nec stipem erogant, aut aliquid boni in hoc mundo faciunt. Quos adeo prostratos per hujus mundi possessiones labeficiam. Nuntius vitæ respondit: ii, qui hoc faciunt, in tua sede habitabant. Enimvero Genios ex Jordano candido, Domino vitæ, advocare volô. Quos Genios item Nuntius vitæ advocavit, eis dicens: vos appello, mei filii, quos educavi, vos appello, plantæ, quas sevi, & quidem inter gentes & nationes, sermone diversas. Attendite, mei filii, meo sermoni; ne vos in caligine mugiente obseremini; vos enim in hoc mundo accingam & confirmabo; quia ex meo animo scio, quam brevis ætas, quam vero grave malum vobis incumbat? Constantes itaque vos rectitudinis coram me, qui vos a persecutione Septem Stellarium libero, stipem erogate, vocem vitæ prædicate, aliosque vestibus induite & velamentis obtegite. Si quis Nasaræus fuerit, qui plenam stipem erogare nequeat, dimidium stipis erogat, manumque in justitia coram me protendat. Quod in terra lucis, in alto sit, ego ipsi referam. Ulterius exponam vobis, spectati beneficentia, de quolibet apud Jurbo versante, de Geniis apud eum degentibus, de Zehir, Zehrun, Behir, Behrun, Tar, Tarvan, Sar, Sarvan, Nesab, Anan Nesab, & Rabo Taljo, sedente coram eo in curru, & de duobus balaustis lucis, suo capiti impositis, quorum uni Zihan, alteri Zehazihan

nomen. Quibus Jurbo dixit : quis vocem Vitæ æternam vincere poterit? Sicut & Jurbo Spiritui dixit: quomodo vox Vitæ in orbe exstitit? Quomodo vox Vitæ in meas aures cecidit? Simulac vox Vitæ in orbe exstiterat, mussitantem Aebel Zivo audiui. Unde mecum reputavi, quamobrem Aebel Zivo a sua gente non ascendisset. Vobis; spectati beneficentia, expono: quocumque belli tempore fulgur lucis, aërisque vehementior motus in mundo coortus fuerit, animum advertite. Nam discrimen inter caliginem & lucem intercedit; neque, ubi signa hæc & indicia Jurbo in firmamento ostenderit, timeatis. Amplius vobis, spectati beneficentia, expono: curate vosmetipsos, filios vestros, uxores vestras, plantas vestras, carnem vestram, vestramque aquam, neque eum timeatis. Ideo enim Jordanus, Dominus vitæ, Schelmaj & Nedbaj heic sunt, ut hi custodiam heic agant. Vobis ne pervadeatis, fore, ut terra continens propter Jurbo pereat, & ut firmamentum sicut aquæ colluvies coëat. Sed indes, & quidem tribus vicibus, vocem peccationis proferatis; una vice post solis ortum de misericordia vestri matutina, altera vice de misericordia vestri circa septimam horam *), & tertia vice de misericordia vestri ad vesperam. Dijudicate, neque illum Jurbo timeatis. Scilicet surgentes vos e somno, petite precibus misericordiam, ubi visa fuerit pars splendoris i. e. aurora; precamini deinde ad septimam horam; & petite demum precibus misericordiam circa vesperam. Dum sibi constabunt radii solis, precamini Potentem, ut ille obtegens hos radios, misericordia vos excipiat, vobisque thesaurum Vitæ summæ servet. Vita nobis

*) i. e. unam horam post meridiem.

auxilio Vita nobis spei, Vita nobis fortibus fiducia est. Vita permanens in sua sede & pura est.

In nomine Vitæ summæ. Remissio peccatorum sit Adamo Zuhrun bar Scharat, sumque uxori Mudalal fat Scharat. Doctrina hæc arcana: concio hæc de supplantatione Septem Stellarium; quam manifestavit & explicuit Nuntius Vitæ in orbe terrestri; & quam ille dedit Geniis Aebel, Schetel, & Anusch; quam vero hi, Aebel, Schetel & Anusch amantibus suorum nominum impertierunt. Aperuit hic artem obscuram & apostasiam Septem Stellarium. Cœtum primum Kivan in conspectu omnium Stellarum iræ ex filiis familiæ Domini vitæ coëgit, jactoque ejus fundamento, characterem illius familiæ perfertit. Quorum vero filiorum vates fuit vates mendacii crucifixus; qui, ipsis & quidem super eorum velam sinistram caligine fusa, suis ex ædibus eos deduxit, eisque comparens ut apostolus, se Dominum Dominorum & Deum vocavit, & palam factis in cœlo terraque prodigiis, occupando jejunos jejunasque, cœlibes viros, cœlibes feminas constituit. Quibusque, & ubi immissi Fascinatores, Dæmones & Dæmonissæ eis concubere, nati fuerunt, ex feminis quidem Dæmomes masculinæ, ex viris vero Dæmonissæ feminini generis, occupantes corpora, iisque occisis, animas ex corporibus intempestive ducentes. Sic etiam callidi & mendaces isti doctores, specie lucis induta, & disciplinâ Viri Novissimi ostentata, falsis literis suos discipulos imbueruat, feceruntque, ut, condita æde arcanorum i. e. sacello, in hac Numen hi adorarent Sicut & hi sibi invicem concumbentes, semine sumto, Jördanique aquæ

Tom. II.

L

libamini rerum novarum, veterum, immista, quibusvis hominum filii congregatis. in modum Viri Novissimi, doctrinam suam divulgant, quorum vero animas intercludendo, quot in suo sanguine, sua pollutione mortem obierunt, eorum ori margaritam aquæ nigrae oleumque ingerunt. Neque non iidem, more meorum discipulorum, conciones & orationes ipsis habent: ut & de re sua appellant prophetam mendacem, qui jejunium quatuor dierum, octo dierum, viginti dierum in vigiliam, & qui quinquaginta, & sexaginta, atque unius diei jejunium ipsis sanxit. Absit vero a spectatis beneficentia, ut manus Kivanis, Spiritus, Messiaë, & Septem Stellarium eis imperitet. Neque, mei discipuli, ejusmodi prophetis salutem dicatis, aut manum eis porrigatis, quia, dum in suis corporibus manebunt, fœda eorum anima est, eorumque progenies ex domo vitæ excindetur. Quisquis discipulus salutem eis dixerit, iram sibi ex Vita parabit. Ecce vobis dixi de Kivan, & de cœtu, quem congregavit ex filiis familiæ Domini vitæ; qui famem præ bestiis, & sitim præ sesamo tolerant, quibusque morientibus suis spiritus ut cinis exstinguitur, suaque anima ut prunæ ignis moritur. Dixi vobis de Kivan, & de cœtu, quem congregavit. Ipse autem cum cœtu, quem congregavit, die consummationis penitus consummahitur. Dicam vobis de Sole, & de cœtu, quem congregavit. Origo inde Jazukæis; qui, utcumque Viri Novissimi speciem præ se ferentes, ore tamen suo in modum eorum, qui cruci de manibus fixi spumantes nomen Jesu invocant, suas, ut suam doctrinam Vir Novissimus evulgavit, conciones habent, &, ut ille concionatus est, sacellum parant. Quin & aquam ignemque in magno honore ii habent. Atque,

quod mortuum, edentes dicunt, Deum id occidisse. Quomodo etiam suæ matri suisque filiabus concumbentes, suscepta vigilia, & vestibus mulierum menstrualiumque assumtis, indutis & obvolutis, contendunt, se inquinatos non esse, ipsi suæ insanie nescii. Atque, foetus abortivos ubi suæ uxores e suis uteris ediderunt, iis in sterquilina missis, illiso stercore animali corpus lavant. Ex porta autem Jazukæorum origo portæ Abortivorum. Qui se invicem invadentes, se invicem incidentes, manumque ora scalpendo, scalpendo ora, sanguinem scalpendo incidendoque fasum & sumtum cum aqua in sua ora propellunt, quomodo & quicquid rei perditæ ederint, sanguinem hunc ei immiscent. Vocant hos Abortivos, qui peccarunt, & Stultos, qui stulte egerunt. Qui autem expirantes igne ardenti coquantur. Sic etiam ex his Abortivis incisis, vanis omnibus, prodeunt principes & dominatores caliginis, qui immundis & menstruatis semetipsi fœdant & pudesciunt. Qui autem opera eorum fecerit, domo Vitæ indignus erit: qui eorum cibum ederit, sui oculi lucem non videbunt: & qui amorem eis adhibuerit, mortem secundam obibit. Ceterum vobis, mei discipuli, hæc de animantibus domesticis, feris, quæ in alimonia adduxeritis, præcipio: lavata hæc aquæ adspergine edite; siquidem qui illota ea ederit, vasato frigore i. e. grandine verberabitur. Eposui vobis de Porta Abortivorum. De Porta Libat *), stella omnibus stellis illustriori, jam dicam. Prodierunt ex hac adulterium, lascivia, & scortatio, ut etiam ex hac exierunt 360 cantilenæ & contumeliæ, item

*) i. e. ut supra Lebbat.

Spiritus mali, qui parantes convivia & cantus, captiunculæ omni loco instrumenta, & tympana, citharas, libidinis captiunculas, parantes, cantionem electis Venerei Spiritus tribuunt. Atque hi electi, tympana suis volis suspensa tenentes, carmen tibis suo ore magno cum strepitu modulantur. Quo autem ipso feminae, viri, magnates, plebeji calefacti, incensi, dissoluti, & libidini cuivis obnoxii, in choro precipidunt. Sic etiam fascinatores Stellæ Nerię, illorum volis ut simiæ insidentes, tripudio quemvis inflammatum, foraminique ignito injectum, præstigiis & libidine induunt. Eoque inebriationis arcano hi capti nesciunt, quæ faciunt. Exiit vero hinc item alia gens, nempe eorum, qui Menunæi vocantur. Quorum feminae effrenata libidine vestitæ ac oblectæ, coronis lasciviæ & scortationis in capite positis ornatae, pectoribus in stultitiam nudatis, iacinthisque accisis in impudentiam, captivant filios hominis & prosternunt. Unde & hæ appellatae cippus virorum validorum, & pulvis detinens, quo utroque occlusæ creaturæ pereunt. Quippe quæ, præstigiis cujusque animi naturæ structis, viros e suis ædibus suisque uxoribus abstrahunt, eosque per præstigias, opera turpia, cruciatumque magnum captivos ducunt. Vocati hi Electi Spiritus & Messia: qui captivos ducunt, agunt prædas, nomen mortui per risum injuria afficiunt, atque, venditis illius bonis, opes divitiasque amplissimas parant. Animam vero ii exspirantes, probra, pœnas & catenas non evadent, sed mortem secundam obibunt auctores isti libidinis, & cantilenæ fallentis, quibus sibi creaturas & generationes conciliarunt, ipsi vi roboris dejiciendi. Dixi vobis de porta Libat, & de operibus, quæ in mundo fecit. Jam vobis de

sanctitate Septem Sanctitatum veterum dicam. Abortivi, ubi aliquis occisus fuit, sanguinem ejus sumtum, & cum pane coctum, cibo præbent, ut & menstrua & polluta virginum, quæ miscunt vino, potui propinant: haud submissis hominum oculis præ pudore, aut illis, qui hæc vident, ea deserentibus. Atque pervertentes iidem opera Viri novissimi, & mercaturam copiosam in terra facturi, aquam Jordano surripiunt, & hac aqua igne calefacta & in quæstum versa, viros feminasque, descensione illuc facta, ut Apostoli baptizant; ipsis autem aqua hac propinata, nomineque mortis invocato, in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti, eos baptizant: nominis etiam Messæ mentione facta. Nec deest aliud mysterium, & id vocatum Sanctitas Asini quatuor pedum: quod quocumque loci missum oculis percipitur. Vocatur etiam hoc Sanctitas polluens: cujus ope tota animæ cujusvis natura irretitur. Scilicet ejus usu existant juvenes cinædi, qui, semine super sua femora profuso, suos liberos in suis ventribus sic interimunt. Vocantur hi juvenes cinædi, obumbrantes se & in insidiis consistentes Quibus originem debent corruptores & corruptrices. Qui & homines, utcumque in mare Erythræum se immergentes, beatos & beatas se vocant: quorum tamen anima in tenebris mugitu resonis graviter laborabit. Datur item alia Porta: cujus principes adulteri, iique Dei lignei, ipsis culti, opifices: domi etiam fictis ejus imaginibus, quas & ipsi cum filiis ac filiabus venerantur. Atque, pulsato ære campano, opera veneficii, calliditatis & abominationis suscipiunt. Ut & femine, menstrua patienti, ii concumbentes, hoc ipsum divinitatis Jesu Messæ, Domini nostri, nutrimentum appellant.

Quibus item Spiritus ita dixit: ne id reprehendatis; quia labe vos non afficiet; verum, inquit Spiritus, quem foetum pater & mater ediderint, eum ut filium primogenitum in honore habitum in vestra domo collocetis, nec foras a vobis ejficiatis. Ipsisque aliud, & quidem hoc mysterium inculcavit: omnem philosophum & catholicum, pellendum & execrandum, removete. Quemlibet vero duriter tractatum aut ministrum, ubi mortem is obierit, a vobis cum laudatione Dei & genuflexione seponite, neque unum alterumve, nisi precibus pro iis in sacello fuis, efferatis. Sic & quemcumque inspectorem, prudentem. & vigilem, a vobis egressum, & doctrina Messiae institutum, ante aram collocate, nec ignominia eum afficiatis. Dicam de cetero vobis de alia Porta, de Sanctitate Sanctuarii, pretioso in cordibus, & dilecto in mentibus filiarum hominis, eaque Septem Felicium Alarum. Haec eorum, qui, compressa muliere, eaque semine soluto gravis facta, septem post menses icu infido foetum expriment, atque, hoc in defluvio, sanguine, fimo & menstruis excepto, ex illius cerebro oleum benedictionis parant: quomodo, & re ista arcana in aqua elixata, placentisquo sanctitatis ex ejus ossibus cum croco & glande paratis & coctis, praestigias & libidinem exercent. Quae vero Sanctitas morbi ardentis, in cordibus animisque accensi, vocatur. Tamen qui inde ederit, faciem in domum vitae cum creaturis & generationibus secretis ne tollat. Dicam etiam vobis de alia porta: quam iidem in fundo animarum sibi condunt. Exeunt inde corruptores & corruptrices, per montes, colles, & solitudines errantes, similes Diabolis, & ad nudum ii exuti: tali coma, qualis litcorum

fœtidorum. eaque specie, quæ fœdior nocte, foveaque mugitu
 resonante terribilior est. Vocati hi Vagi Pastores. Qui herbé-
 scentes viriditates edunt; cibi vero genera, eaque optima &
 speciosissima, quæ Fetahil, cœli terræque conditor, paravit,
 edendi potestate carent: sublato illis hoc gaudio. Neque
 enim Spiritus & Messias permittunt, ut hoc mundo lætentur.
 Tamen hi, & quidem ope Diabolorum mussitantes, dicunt:
 Deus per nos occulte loquitur, neque nos Deo latemus. Quin
 & illi referunt, meos Discipulos verba effutire, urnasque aquæ
 vendere. Meisque discipulis dicunt: in mundo vobis veritas
 deest. Atque jejunium ori eorum injungunt, hoc pacto, ut
 ne nomen Viri occisi viri Messias ab eis discedat: pulve-
 remque sumtum mortui hujus omni sui operis ac cibarii
 generi miscent. Verum ego, Nuntius Vitæ, declaro & affirmo:
 quisquis vir Nazaræus cœna Messias, quo die jejunium cele-
 bratur, usus fuerit, ad ignitabulum protrahetur. Et si quis
 vir Nasaræus die primo Solis hydriam aquæ recentis e Jor-
 dano sustulerit, eam hausurus, eaque suam faciem uncturus;
 inde etiam Spiritui & Messias sua ob æstum portio cedet. Di-
 caui etiam vobis, mei discipuli, de alia Porta. Hæc Messias,
 & quidem hominum, qui Zandici & Mardemoni appellati, sæde
 fuso semine, suisque sociis distributo, sibi invicem tam viri
 quam feminae concumbunt. Quod & semen sumtum, vinoque
 mistum, aliis animam trahentibus bibendum præbent, dicentes:
 hoc purum. Invocant hi Ventum, Ignem, Aquam, ut & So-
 lem Lunamque celebrant. Ii vero, & exspirantes, erunt simi-
 les muscis, ollæ insidentibus; quæ, æstu ascendente & ad eas
 pertingente, conflagrantibus concussisque alis, decident. Hæc

caterva, quam Marmone sibi elegit. Quicumque vero Nasaræus cibo eorum usus fuerit, in magnum mare Erythræum præcipitabit. Dixi vobis de Spiritu, Messia, & Septem Sanctitatibus, in mundo publicatis, ut iis natura animorum detineretur. Dicam nunc de Porta alia, & quidem ea, quam Bel concivit. Hæc eorum, qui, summa corona, imperium administrant. Atque inde literatura Spiritus prodit. Qua autem evulgata, toti tolluri exitium impendet. Etenim de auro argenteque certamen inibitur: fusoque sanguine, item mei discipuli cædentur. Qui vero Nasaræi literaturam Spiritus didicerint, aquam abyssi loco lucris bibent. Atque ducentur captivi, qui fictas pictasque imagines amantes, & res cupitas telluris expetentes, dicunt: ex tellure, non peritura, nos non egressuri. Quisquis vero Virum electum & pacificos objurgaverit, ei persecutio & perturbatio fiet. Ceterum vobis, mei discipuli, dico: quisquis Nasaræus mercedem stipemque a Javar præscriptam in pictas imagines verterit, pallia alba tinxerit, eaque, specie suæ mutata, suæ uxori induerit, & hanc coram collocaverit, ille, inflicto ictu, ictu non terminando, luceque pretiosa adempta, in custodiam Septem Stellarium condetur, domo Abatori nunquam appropinquaturus. Et quisquis Nasaræus, od pictas imagines se convertens, caput eis summiserit, iudicio sine iudicio i. e. ultimo tenebitur. Vos, discipuli, fictas pictasque imagines hujus mundi ne expetatis, quo arcum Genii Javar vobis non interceptiatur. Nam quisquis Jordani signis distinctus, & caractere Vitæ notatus, vestes tinctas induerit, ad vasa ignis protrahetur. Macrescet sua anima, capillus in capite defluet, & ipse in turbamento aquæ

nigræ sine spe remedii peribit. Dicam vobis de voce, quam Bel misit. Cujus ope omnes proceres ac magnates, inter se certantes, sua manu, quot ab iis se liberare student flentes & quaquaversum se proripientes,prehendunt, & indies bellum facientes, sanguineque effuso, & omni natura animæ Vitæque familia magna infestata, indesinenter animo anxii secum loquuntur: tollamus hanc ex mundo, carnem ferro consumerentes. Decrescente autem generatione Vitæ, malitia omnibus generationibus, gentibus & nationibus, talesque adorantibus, augetur. Quomodo & plurimi, qui familiæ Vitæ animam trahant, euntes se eis addicunt, nomenque Vitæ denegantes, eos adorant, & a Nuntio Vitæ deficientes, de Abdolo Arbojo *), & Spiritu Venereo, quibus arcanum mortis patefactum, testimonium dicunt, progredientes vero nomen Vitæ dira imprecantur. His inquam, qui nomen Vitæ pudore afficiunt, quicquid polluti & pudendi fuerit, originem debet. Quisquis vero, ex magna familia Vitæ oriundus, hunc Abdolo adoraverit, relaxationem animi non inveniet; siquidem, qui characterem Vitæ pervertens immutaverit, vacato frigore peribit. Ceterum ille Nerig omnes Deastras ab eo egressas, delatoque populis suis cultoribus sceptro ac imperio, ipsum laudibus precibusque etsi falsis prosecutas, usque ad firmamentum cœli extollit. Septem vero Stellares, utcumque regiminis sui collegas, contumelia ille Nerig afficit, dicens: non datur Deus, qui me gloriosior & potentior est. Atque omni hic tempore vacationem, gladiura, bellum, cædem, famem, conflictum, certamen, & persecutionem

*) i. e. Marte, vide infra.

inter fratres movens, in telluris quatuor angulis strepitum indies excitat. Omnes animam trahentes illo Abdolo cædi, igni, ac incendio devovet. Sed Spiritus, quotidie certamen cum Nerig iniens, ei dixit: ego tibi librum dedi, verbum arcanumque mortis aperui, sceptrum & potestatem, imperium & obsequium tibi obtuli. Sicut etiam tibi dixi: lux omnis tibi orietur. Sed tu dixisti cultoribus tui, te eos in paradysum deliciarum, in locum, quem eorum oculi contemplantur, exaltaturum; quamquam eos in orcum infimum depressisti, scepro, potestate, auro, argentoque perplices reddidisti, & in orcum infimum detrusos manicis, nudatione, suspensione, alligatione, & flagellatione subegisti. Dixistique: Deus sum potens, lucem volis ostendens. Quemlibet tamen filiorum magnæ familiæ Vitæ, literis ejus eruditum, in locum summæ caliginis dejecisti. Enimvero, qui, occiduis animalibus obviis, cujusdam occidui mortuique carnem ederint, eorum animæ gladio & ense tollentur. Quomodo & mulieres, quæ vestes fluentes & auro argentoque variegatas traxerint, eæ captivæ in athena ductæ mortem secundam obibunt, in domum Vitæ non ascensuræ. Exposui vobis de porta π Bel, iisque operibus, quæ in mundo fecit. De Sin (Luna) missaque sua vocē jam vobis exponam. Orti exinde Abortivi, abortum facientes, foetumque excutientes, item leprosi & leprosæ. Faciens vero hæc Luna per totum orbem, quicquid mali in universum sit, amplificat & minuit, exaltat & humiliat, evehit & demittit, præcidit mensuram ætatis, destruit annos, infert malum diebus, mensibus & annis, omnemque animarum naturam in errorem inducit. Ita &, quæ inde ortæ Deastræ, eæ devotæ,

fœdæ, feminas, viros invadentes, & Bajvazik, item Sojesme appellatæ, sacrificulum sibi ducem constituunt, ipsique concumbentes, & semine effuso, eoque una cum placenta sumto & cocto, apprehendentes funem, se id arcanum non divulgaturos, mutuo jurant. Abertivis vero fœtum, quocumque modo id efficere possint, excutientibus, quot viri, femine re ista arcana vescantur, tot laxamenti & remedii impatientes, lucem suis oculis non videbunt. Dixi vobis de gente hæc, quam Sin coëgit, de iis, quæ in mundo fecit, operibus, de stultorum dementia, quæ naturam cujusvis animæ in errorem duxit, & in partes distraxit. Hæc gens; quam vobis, mei discipuli, una cum stultitiis, quas in mundo commisit, notam reddidi. Vobis dixi de gente, quam Nerig, etiam Abdolo Arbojo appellatus, coëgit. Cujus ira progressa septemplex animis perniciosa fuit: cujus throno totus orbis obnoxius: ex quo orti, qui sceptrum & imperium administrantes, regnum gubernantes, aciem gladiiunque stringentes, sanguinem filiorum Adami effundentes, spolia detrahentes, in captivitatem ducentes, quos non suo auro emerunt, aut suo argento mercati sunt, aut suis opibus acquisiverunt, diripientes filiam matri, virum mulieri, patrem natis, auferentes pecuniam & robur, his in questum effusis, se vero ab iis liberandi vim & potestatem non habentibus, indies bellum facientes, sanguinem effundentes, atque, nature omni animarum magnæque familie Vitæ orta persecutione, indies eidem graves, secum ita loquuntur: tollamus hanc ex mundo, carnem suam gladio consumturi. Qua autem generatione decrescente, malitia omnibus populis & nationibus, sermone diversis, talesque venerantibus, pari gradu augetur. Quomodo & iis, qui ex fa-

milia magna Vitæ orti animam trahunt, se eis addicunt, nomenque Vitæ denegantes, eos adorant, & a Nuntio Vitæ deficientes, de Abdolo Arbojo, & Spiritu Venereo, quibus arcanum mortis patefactum, testimoniū dicunt, progredientes vero nomini Vitæ dira imprecantur, his inquam, qui nomen Vitæ pudore afficiunt, quicquid pudendi & polluti fuerit, originem debet. Quisquis vero, ex magna familia Vitæ oriundus, hunc Arbojo petens adoraverit, relaxationem animi non inveniet; siquidem, qui characterem Vitæ perverterit, vasato frigore peribit. Ceterum ille Nerig omnes Deastras, ab eo egressas, delatoque populis sui cultoribus sceptro ac imperio, ipsum laudibus precibusque etsi falsis prosecutas, usque ad firmamentum cœli extollit; Septem vero Stellares, utcumque regiminis sui collegas, contumelia ille Nerig afficit, dicens: non datur Deus, qui me gloriosior & potentior est. Atque omni hic tempore vastationem, gladium, bellum, cædem, famem, conflictum, certamen, & persecutionem inter fratres movens, in omni tellure strepitum indies excitat. Omnes vero animam trahentes & ei accedentes ille Abdolo Arbojo cædi, igni, ac incendio devovet. Sed Spiritus, quotidie certamen cum Nerig iniens, ei dixit: ego tibi librum dedi, verbum arcanumque mortis aperui, sceptrum & potestatem, imperium & obsequium tibi obtuli. Sicut etiam tibi dixi: lux omnis tibi orietur. Sed tu dixisti cultoribus tuis, te eos in paradisum dilectarum, in locum, quem eorum oculi contemplarentur, exaltaturam, quamquam eos in orcum infimum depressisti, sceptro, potestate, auro, argentoque perplexos reddidisti, & in orcum infimum detruses manicis, nudatione, suspensione, alligatione, & flagellatione subegisti. Dixistique: Deus sum potens, lucem vobis ostendens, mel & oleum vobis

edendum exhibens, vestes quæsitissimas vobis induens, omnisque generis aroma vobis largiens, ut felicitatem assequamini. Neque datur potentior me Deus, qui munera exquisita vobis offero. Jam vero cur nos manicis, nudationi, suspensioni, alligationi, flagellationi, judicioque gravissimo subjecisti? Cultores Viri Novissimi, in quos gladium strinximus, ad creaturas eminentes lucis ascenderunt; nos autem huc loci damnati sumus, ubi nihil, nisi aqua nigra, nec aliquid laxamenti ac boni invenimus. Abdolo Arbojo vicissim suis servis, gentibusque omnibus, ei credentibus, respondit: ubi vos ingenti captiuncula perplexos reddideram, universum orbem in omnem speciem composueram, sceptrum potestatemque vobis dederam, ubi feceram, ut omnis Divinitas se vobis summitteret, & omnes gentes nationesque, sermone diversas, ad prædam vobis proposueram; vos mihi vindicavi, & una cum Spiritu, mea matre, vos invicem perplexos constitui. Dixi; eritis mihi cibo in diem extremum, Dominoque devoto, meo patri, ex quo existi, patri meo Leviatan. Videte, Septem omnes Stellares, quælis vestra sit vis, eam hominibus deesse, & quæ vis sit illorum, qui vos, mei fratres, colunt, contra vestram nihil valere, & quanta sit vestra, potentiam his non adesse. Jam vero & usque ad magnum diem judicii vobis responsam amplius non dabo. Plentam vero saluginosam, mel, aromata, & dapem, hæc vobis edenda præbui. Quomodo etiam, datis coronis gratis, rebusque odoriferis & aromaticis, educi fuistis. Egoque feci, ut vos, cum vestimentis pretiosis incedentes, & inter cælum terramque curru strepitante vecti, itinera pingvedinis conficeretis. Neque vos ex mea manu eripere & liberare, atque ad lucem evehere, in ullius

potestate erit. De omnibus Septem Stellarium Portis earumque omnibus stultitiis vos institui; quorum cibo ne utamini; ut & nec manus vestras sanguine maculetis, aut os impurum osculemini. Vita Vitæque Nuntius celebrentur. Pura Vita omnibus operibus; purus item Nasaræorum populus. Vita pura est. Finis.

. . . In nomine Vitæ summæ. Opitulare mihi, meque extolle, Domine, filie magnatum, pater noster, Berheje. Hoc arcavium, hæc concio splendoris, accensi per Mano, cui Scintillæ splendoris originem, sicut & his Jordani intima suam debent. Quibus vero ex Jordani exstitit Jordanus, Dominus omnium Jordanorum, Dominus inquam omnium Jordanorum, quomodo ex hoc Jordano explicans se exiit Netubto *), domina occulta, æviterna. Et ex hæc exstitit Dominus celsitudinis, Dominus omnium Geniorum. Qui vicissim est pater omnium evangelizantium. Et suus natus Lehdojo, dominus justus. Ex quo exstitere Filii peculiare Vitæ Primæ. Atque hi consistentes cum gratiarum actione adorant & celebrant hunc Mano, dominum potentem. Qui eis dixit: surgite, exite in patentem Jordanum, fluentem aquam, consultate, provocate Filium Unigenitum, non interiturae imaginis, & qui cogitatione concipi nequit. Mansuetus ille, commodus, quietus, jucundus, Genis. que, qui versantur in luce, similis. Quo dicto, surrexerunt illi, & cum gratiarum actione hunc venerantes, celebrantes, magni facientes & extollentes, responderunt: quod nobis præcepe-

*) Supra Netubto.

cepisti, id ratum. Surrexerunt, exierunt ad patentem Jordanum, & fluentem aquam, consularunt, provocarunt Filium Unigenitum, non interituræ imaginis, & qui cogitatione concipi nequit, Lehdojo, dominum justum, & ortum ex Lehdojo, domino justo, quem Vita suo verbo provocaverat. Effectum jam, quod voce dictum fuit. Surrexit Vita Prima, Dominumque potentem Mano adoravit, dicens: consultavimus, provocavimus Unigenium, Dominum Lehdojo, Dominum justum, & ex Lehdojo Domino justo ortum. Cui ille respondit: abi, eum indue stola splendoris, obtege tiaris bonis, puris lucis, veni, indue illum stolis splendoris, obtege tiaris bonis, puris lucis. Hæc dixit: surge, ascende, vide, pater noster, quo loco is sedet. Ille respondit: ubi, qui te major, cujusque a dextra & sinistra tot creaturæ lucis? Hæc dixit: surge, majestatem in majestate vide. Ille respondit: hæccine majestas, de qua mihi dixisti? Exiens tum venit Farvanko, cui Adakas Malolo nomen, potentique domino Mano Ledojo dixit: quod nomen tuum? Silentium is servabat. Altera vice interrogavit: quod nomen tuum? Silentium is servabat. Tertia vice interrogavit: quod nomen tuum? Respondit: sum Rabi Taljo Lehdojo, Dominus justus. Quo dicto, eum benigne amplectens Adakas Malolo & introducens, ipsi majestatem in majestate ostendit, & magnâ tectaque albina ostendit. Videbat tum hic Lehdojo candorem eximii splendoris, præstantis, claræ & magnificæ lucis. Qua autem ejus specie visa, tristitia affectus animoque vehementer commotus, in faciem venerabundus & celebrans procidit. Ipsi tunc ille Farvanko, cui Adakas Zivo nomen, dixit: qui visam hanc

rem, ineffabilem & infinitam, filiis hominis detexerit, lucem non videbit; qui vero visam^o hanc rem occulerit & tectam servaverit, ascendens indies locum lucis videbit, meusque candor eum inhabitabit. Cui Farvanko, Adakas Malolo etiam appellato, splendidissimo, illustrissimo, Rabi Taljo respondit: quis oculis meis festucas, meoque cordi callum eripiet? Quod vero ubi ego ipse Vitæ, tuo parenti, retulerim, tu id non referes. Ergo Vitæ, tuo parenti, ego hoc dicam; ut lætetur animo suo, illius, quod vidi, memor. Descendens tunc Rabi Taljo, venit & deprehendit Vitam Primam, in suo habitaculo sedentem, ei dicens: gaude tuo animo, & illius, quod vidi, memento. Interrogabat tum Vita Prima hunc Rabi Taljo: quid vidisti? Respondebat: vidi splendorem splendidissimum, lucem lucidissimam, vidi candorem mirandæ & præstantis lucis, magnificamque speciem, cujus a dextra millia millia creaturarum lucis, cujusque a sinistra myriades myriades creaturarum lucis versabantur. Surrexit tum Vita Prima, suisque cum Majestatis precationem gratiarumque actionem obtulit: voce sua & laude ad Mano, Dominum potentem, ascendente. Qui Mano, Dominus potens, vocem hanc laudemque audiens, millia millia creaturarum lucis a dextra, & myriades myriades creaturarum lucis a sinistra advocavit; atque huic Farvanko, coram stanti, ille potens Mano dixit: ubi Rabi Taljo est? requisitus ille in mei conspectum ducatur. Respondit Farvanko: ut jussum, fiet. Et ille exiens deinde a conspectu Regis lucis ad Vitam Primam contendit, & quæsit: ubi Rabi Taljo est? Lehdojo, dominus justus, quo profectus est? Vita Prima respondit: ad creaturas lucis contendit. Alii vocati, non vero

stabiliti Legati eum sibi vindicarunt, ut se ipsos ille stabiliret. Jussit posthæc Farvanko Vitam, ut in illum celeriter inquireret. Quæ etiam, itinere suscepto, illum deprehensum adduxit. — Quo factò, ego Farvanko illum adorans ac celebrans, dixi: faustus locus, ex quo venisti, celebratus, honoratus & exaltatus vir, qui te mittens ablegavit. Prehendit eum deinde Farvanko extensa sua dextra, eumque extulit & perduxit ad Mano, dominum potentem, qui eum videns benigne excepit, & osculo dato, jussit, ut iret & diceret Nasaræis, in mundo tenebrarum & aquæ nigræ relictis: quisquis vir Nasaræus veritatem ex anima sua propagaverit, quomodo Mano, dominus potens, suam manum ab illius baptismo extendit, cujus vero anima talis, qualis ejus sermo, non fuerit, illi sors & torques domus Vitæ non eveniet. Et quisquis Nasaræus, ubi sedens ego jus reddidero, dignus exitio compertus fuerit, ictus & percussio e domo Vitæ eum manebit. Si vero sibi constiterit; & qui magis magisque excellens dignum se præstiterit, conquiescet. Celebratur Vita in luce, quæ infinita. Vita pura, purusque Javar Zivo, ejusque amici. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Quod salutare, innocuum, & propitium sit, precor Adamo Zuhrun bar Scharat, uxori meæ Mudalal fat Scharat, plantis meis Adam, Behram, Semat Adam Zuhrun, Sam- & Bajan filiis uxoris Mudalal, patri meo Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, matri meæ Scharat fat Anhar, fratribus meis Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, & Adam Juhano bar Anhar Jasmin: quibus, ut & omnibus discipulis & Mandaitis, qui his concionibus instituti fuerint, remissio

peccatorum erit. In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Doctrina hæc arcana & concio splendoris, accensi patefactione, qui inclaruit splendore egregio, & increvit luce illa, in qua Mano omnium primus versatus, spatiatum & moratus est. Habete fidem splendori ac lumini, in quo ille fuit, habete fidem huic Mano, qui in eo fuit, & cui nomen Seharhabil. Exiit splendor ex sua ipsius patefactione: quam patefactionem lux etiam tepuit: & hæc ab eo exiit. Vocavit seipsum splendoris ac lucis originem: cujus ex anima accensus splendor, accensa lux. Intepuit fornax, incaluit fornax, in qua ille erat. Qua autem fornace ipsi accensa, extiterunt scaturigines, existit commissura non rumpenda. Nexa Vitæ commissura fuit. Incoluit, occupavit Vita ipsa inhabitandas scaturigines aquæ, ex qua hæc effusa erat, cui pro se supplicaverat, cujus ope creverat, se explicuerat & firmaverat, & in cujus splendore hospitata fuerat. Quomodo etiam exipde nomen eloquii vivi, quo Vita vestita & firmata erat, nomenque splendoris ac luminis, quod in illa accensum fuerat, sumpsit justitia, justitia inquam, quæ æterna, & qua non alia res prior provocata fuit. Adhibuit fidem Vita baptismo suo, adhibuit fidem suæ justitiæ, & hujus manu prehensa, hujusque dextra manu osculo tacta, secum ita loquebatur: sum baptista primus omnium, qui justitiæ & huic baptismo fidem adhibuerunt. Quicumque mecum meæ justitiæ meoque baptismo fidem adhibuerit, meæ societati adjungetur, meque in sede. quæ sedes Vitæ, summi Mano, & Ignis vivi fuit, habitabit. Dixit: sum Vita, quæ a se ipsa fuit, a suo splendore fuit, quæ, quo loco fuit, eodem in occulto sibi manebit,

cœlus splendor ex ipsa emicuit, cujus lux copiosa, cujus excelsus splendor, quæ sua luce præstans, cujusque lux ipsa perse stabilita est. Vita secum secreto cogitans, statuit in occulto provocare Filium, qui sibi consortium pararet. Novit etiam Vita, Filium, quem provocare in animo habebat, Filios item procreaturum, Filiosque, quos hic provocaret, ipsi consilium alias quoque creaturas procreandi daturum fore, quas Vita fulcrum sui animi appellaret. Procreavit tum Vita hunc Filium sui similem, eumque in habitaculo collocavit, quod teneret, donec ipse alias creaturas adiens, etiam Filium procrearet sibi, que consortio pararet. Quem & procreatum hic in Jordano aquæ vivæ ex Vita ortæ constituit, justitia donavit, splendore induit, luce textit, & secum in suo habitaculo supra ignem vivum sito, collocavit. Quæ vero, quem hic provocaverat, Filius item Filios sibi provocare cogitavit. Sicut & quos Filios procreaverat, eos forma sua induit, velamine suo textit, in suo habitaculo a dextra sinistraque collocavit, & justitia donavit. Verum hi Filii, quos ille provocaverat, alias item creaturas provocare cogitarunt, dicentes: Filios nobismetipsis, ut domus hæc Vitæ, provocemus. Quæ itaque coram patre suo excelso Vita Secunda constitere, rogantes: da hoc nobis, ut euntes procreemus alias creaturas, stirpem nobis, ut domus hæc Vitæ, plantemus, stirpem eorum, qui hymnum dicant, plantemus, & creaturas similes his, quæ Filii pacis vocantur, paremus. Atque ad ultimum pater eorum Vita Secunda rem æream, quam sui fratres eî dederant, primigeno Filiorum pacis dictorum, eorumque fratri, ceteris autem Filiorum pacis qua formam natu majori, scilicet aquam & ignem vivam dedit, dicens: i, procrea

creaturas, quales, quos in domo Vitæ vidisti, Filii pacis sunt. Vita Prima tum meditata secum, Nuntio Vitæ, Juzatak appellato, dixit: tribue decoris speciem quantitibus, quæ in mundo caliginis, cui in opprobrium aderis, projectæ jacent. Respondit Nuntius Vitæ: quod decretum pronuntiasti, ego accurate efficiam, mundum hunc celeriter conditurus, antequam, quod consilii illi Filii ceperunt, id exsequantur adversus hanc, cujus seminatum est semen, posteritatem Filiorum, quæ Filii familiæ Vitæ vocantur; quomodo item ex mea familia, quam Vita mihi dedit, quosdam præmittam. Me tum vocatum, & adversus illos Filios armatum, festinare in hunc mundum Vita jussit, atque me Antistitem primarium illorum, qui Vitæ vocem, mundo mirabilem, prædicantes, animum cujusque sui in colæ a mundo caliginis abstraherent, appellavit. Et addidit: eo loci, Nuntie Vitæ, prævertas, quo sedes domus Vitæ mundus hic fiat. Quo dicto, Vita Nuntio Vitæ, dato ei osculo, justitiam dedit, dicens: veritas tui bona curatrix futura est; modo curam agas sermonis, quem in illo mundo habebis, neque, quam illuc induces, familiæ meæ quantitatem minuas, ubi hæc in mundo isto caliginis pro more suæ stultitiæ non stulte egerit. Vita, quæ vocaverat Juzatak, Nuntium Vitæ, ex forma decoris in secreto ortum, & quæ hunc Nuntium Vitæ item Javar, Nemur, Nemat Heje, Bakrar, Schetel & Evehentem in domicilium pulchrum cognominaverat, talia præcepta Nuntio huic Vitæ exhibuit. Ille etiam abiit, & mundum Filiis pacis provocavit. Scilicet quantitatem, quam ad ultimum Vita Secunda uni Filiorum pacis dederat, sumtam filio Fetahil obtulit. Et Fetahil, hac in mundum caliginis projecta, voceque creationis

missa, domui Vitæ familias ineffabiles cito procreavit. Etiam procreabantur Ziv Hesir & Nehur Pesik: qui familias Vitæ in mundo caliginis intercepterunt, ut & ipsi intercepti fuerunt. Et Fetahil, condito hoc mundo, ipsi familias paravit, Angelosque hujus fabricæ, qui Adamo corporeo suæque uxori Havæ in mundo caliginis servirent, apte conformavit. Sicut etiam in eo composuit montes virides, volucres alas, bestias voraces, pisces aquatiles, frugiferasque herbas & arbores, ut iis vescens Adam cum sua uxore Hava lætaretur, neque ipsi aliquid incommodi ex bestiis aut frugiferis herbis arboribusve eveniret, sed ut ille cum sua uxore Hava eo, quod corporum pulcherrimum & optimum esset, conquiesceret. Atque, mundo hoc ita instructo, Adamo filium sui similem Fetahil condidit: ut & in Adami similitudinem condita ejus uxor Hava fuit, cui & talem, qualis Adami erat, spiritum Fetahil immisit. Quod ipsum etiam Septem Stellares, pro sua quisque arte obscura, efficere studuerunt. Sed Adamum ejusque uxorem erigere neque in illorum neque in Fetahilis potestate fuit. Abiit tum Fetahil ad Abatur, suum patrem, atque assumpsit Aeonem occultum, quem ille ex domo Vitæ ipsi dederat. Venit etiam celer hic Genius, quem Vita ad eum miserat, & Adamo suæque uxori Havæ vim progerminandi injecit. Quo facto, Adam, oculis apertis & in Aebel Zivo conjectis, vivere cepit. Quem vero Fetahil & Septem Stellares interrogarunt, unde vivus existisset? Adam respondit: ex voluntate Genii celeris, qui ad me ex domo Vitæ venit. Et ille addidit: ex Vita, quæ fuit, existi; Adakæ Aeon, splendor, ex loco secreto veniens,

super me cecidit; & ad me veniens in meum conspectum venit Vigil bonus, ut me illuc loci, unde veneram, educeret. Conspectum se tum Aebel præbuit Fetahili. Qui Fetahil, operibus suis omnibus perditis, animo commotus, ei dixit: vae, vae operibus meis, quorum potentem te reddidisti. Et qui, relicto quem procreaverat mundo, ad Abatur suum patrem contendit. Quem vero Abatur ipsi irascens in cippum usque ad consumptionem creaturarum conjecit. Atque inde origo discordiæ inter Abatur & Fetahil oritur. Surgens tum Adam adoravit & celebravit Virum, qui, oculis ipsi apertis, suis eum pedibus constituerat. Sed contemplanus ille & intuens, quicquid visui occurrit, suam quoque uxorem Havam vidit, tamen ipse nudus, & præ ea erubescens. Quapropter, & Adamo præ uxore sua erubescens, Aebel transiens, secum locutus est: Adamum & Havam suam uxorem vestiam. Iisque advocatis, eorum pudenda obtexit. Sed Hava, concepto infante, quoniam ea Adam ut castus juvenis usus fuerat, dixit: unde existit infans, qui neque semine viri sparso, neque ventre mulieris augescens & crassescens accrevit, cujusque sermo jucundus & vox elegans est? Filius autem ille Adam, ex Hava natus, Aebel Ber Adam appellatus fuit. Qui Aebel etiam filium, cujus nomen Schetel, suscepit. Quomodo & Schetel filium, cujus nomen Anusch, suscepit. Reputans vero secum Adam, quod suo filio Fetahil pater ejus Abatur præceperat, & quod Aebel illius suæque uxoris Havæ animo injecerat, cum hac uxore surrexit, & exiit vestes, quas ipsi suæque uxori Havæ Aebel induerat, & quæ thesaurum vitæ sua specie referebant. Quo facto, atque Havæ, ut partu liberaretur, confecto novem

mensium spatio, creaturæ ad eam pervenere, interrogantes: unde exstitit Aebel, unde exstitit Havæ filius, qui ex semine Adami non exstitit? imperscrutabilis hæc res, quæ in omnes creaturas exit: hoc germen, quod diffusum in tellurem apparuit, & in mundum filiorum hominis, in dignam felicitatem, in legem filiorum hominis venit. Quibus vero hominibus in locum, ex quo venerant, regressis, Adam cum Hava uxore sua rem habuit: Atque geminum partum, masculini & feminini generis, hæc concepit. Quem etiam, & quidem, exactis graviditatis novem mensibus, prout Fetahil computaverat & Abatur ejus pater præceperat, geminum masculini & feminini generis, Hava peperit. Quo facto, & ubi Adakas Aeon, ex loco secreto veniens, & Adamum Havamque suam uxorem adjens, Adamum cum sua uxore suis pedibus crexerat, atque eorum oculis ad videndum illuminatis, pedibus ad ambulandum constitutis, oreque ad edendum aperto, in manum Adami animalia, frugiferas herbas & arbores, volucres alas, pisces aquatilos, res a Fetahil patre in cibum paratas & Adamo adjudicatas, tradiderat; dixit Aebel Adamo: surge, lanam horum animalium sume, atque da Havæ uxori tuæ, ut conficiat tibi vestem in decus tui corporis tuæque uxoris Havæ, quam Fetahil tuus pater tibi paravit. Sumsit tum Adam, & totondit lanam ex dorsis pecudum, suæque uxori Havæ dedit. Ut & hæc vestem, & quicquid suo Adamique animo Aebel injecerat, ipsi paravit. Qua autem in corporum suorum decus confecta, stratoque non minus ad cubandum facto, quam mensa ad edendum instructa, Septem Stellares circumsteterunt. Qui, suo arcano & symbolo utentes, odioque adversus Adamum, similtate, dissensione

suscepta, obscuram sui animi artem, qua Adamo suæque uxori Havæ perniciem moliebantur, exercentes, eos hortati sunt, ne sermoni Viri Novissimi. qui se illuc contulerat, obedirent, aut illius doctrinam arriperent; sed ut ex contrario in eo, quod illi dignum Adamo censuerint, manentes, non solum ipsis, sed & Fetahili suo patri obedientes se exhiberent, sicut etiam posteri Adami, constantes sui, tam ipsis quam Fetahili suo patri servirent. Misericordia vero commotus fuit Vir Novissimus; cujus sermo novissimus eorum, quæ novissima sunt mundi. Et hospitatus est Nunnus Vitæ non modo in intimo corde Adami, sed & in Adakas Aeone, qui eum adierat, jam vero Septem Stellaribus creaturisque omnibus dixit: venite meo more, vertite in Adamum & Havam, ejus uxorem, vestrum arcanum, erigite Adamum, & Havam, ejus uxorem. Qui vero non effecerunt, ut spiritu, quem Adamo Fetahil immiserat, & quem Abatur suus pater ei mandaverat, Adam oculos tolleret, aut pedibus staret, aut os aperiret, aut manum extenderet, aut potestatem acciperet capiendi res, quas pater suus Fetahil in cibum ei paraverat. Ita nec Havæ suæ uxori Adam concubuit, aut genus humanum in mundo excitatum fuit, donec ego Adakas Aeon loco ex secreto venirem. Celeriter meaque opus propagatæ in orbe familiæ fuerunt. Et, disseminato per me semine, formatus in utero suæ matris embryo. A me formati oculi, ex oculis formatum cerebrum, ex cerebro formatum caput, quomodo ex capite lineamenta faciei exstiterunt. Ex me etiam es, at ex ore lingua, & ex lingua voces articulatæ exstiterunt; ut item ex me cordia, & ex cordibus sensus, & in cordibus, in aliis bona, in aliis mala exstiterunt. Quæ

infanti sunt, omnes formæ in ventre suæ matris exstiterunt, per me, non per mysterium, quo usi sunt Septem Stellares, aut per spiritum, quem Fetabil immisit, illæ in ventre matris exstiterunt. Ego cujusvis mysterii caput, structuramque corporum humani generis fingens, in mundo hoc familias humani generis propagavi. Atque omni isti arcano si ego non præfuissem, aut infanti non interfuissem, infans e ventre matris non exiisset. Nam, quo usi sunt Septem Stellares, procreandi spiritus arcanum in irritum cecidisset, nisi infantem ego condidissem, vivificassem, & ex ventre matris eduxissem. Concubuit Adam secunda vice uxori suæ Havæ: quæ masculum & feminam peperit. Et triplici pactu, quem ex Adamo edidit, tres masculi & tres feminae exstiterunt: quorum ope mundus excitatus fuit. Scriptum & expositum cujusque nominis in libro Concionum. En primordium, quod duxi, generis humani: cui nomen Electi beneficentia dictum. Stabant jam Septem Stellares silentio ac meditatione defixi, & mysterium adversus Filium lucis, illuc ubi nihil lucis erat progressum, anhelabant. Deerat lux illi mundo, in quem Septem Stellares, nomine meo repudiato, rem aliam & occultam machinaturi se contulerant. Nomen meum princeps Adakas Mano, occultus, ex suo loco egressus. Mundus tamen me Nelto nominat, me Nemuso vocat, me Neschemto appellat, me Mano nuncupat, me Farjo Ferjoto, me Nehuro dicit, me Nemat Heje nominat, me Tano cognominat, me Eschoto Hajto vocat. Meum vero nomen, quod ex domo Vitæ, occultum. Ego Adakas Zivo, ex loco occulto progressus. Adierunt me fratres mei Genii, Filii lucis, mei amici boni: qui ex illo loco ad me

missi, & me ad eundo ad euntes, me morte multarunt, & pro domicilio corporis, in quo adoleveram, splendore me vestierunt, luce ex domo Vitæ missa me texerunt, cornua mihi in meo capite plexerunt, quamvis meam innocentiam in meis volis signarunt, meque ductum ad domum Vitæ extulerunt. Imbutus tunc fuit spiritus animusque eorum, qui Spectati beneficentiâ vocati, facultate instituendi erudiendique hospites in hoc mundo, toto falsitatis præstigiæ pleno. Adam vero, quem Aebel instituerat & accinxerat, tum dixit: beati, qui in accinctu ray Aebel, Schetel & Anusch permanserint. Virique hi accincti, ex quo loco puro venerunt, in eura locum purum redibunt. Neque contaminatus peccatis erroribusque telluris ille commeatu, qui commeatu ad eos sua ex sede pervenit, & quem illis suis pater dedit. Recte egerunt. Et affluentes maxime copia minimeque inopia laborantes, ab edendis rebus mundi esculentis abstinere. Neque enim his se miscentes aut opera Fetalibus in mundo facientes, commeatu humani generis usi sunt; verum ad commeatum suum, sui domicilii, & quem pater eis dederat, accedentes, recte egerunt. Atque illi, quo remotiores a fraude & malitia telluris, eo minus aliquid humani aut contagionis terrostris passi sunt. Sic etiam, & ubi consurgentes Septem Stellares ac persecutores occisione, igne & aqua eos infestabant, victoriam illi vi sui commeatu, indumenti & luminis a suo patre dati, reportarunt. Septem Stellares vicissim condemnati. Hæc mea præcepta servetis, rataque habeatis, stipem erogetis, cor vestrum ad fidem instituat, ad domum Vitæ cum accinctu trium illorum Virorum ascendatis, neque ab eorum doctrina desciscatis. Adamo autem corporeo Aebel

respondit: Adam corporee, nisi tui filii tuique posteris hujus mundi, quos tu stans accingis, beneplacitum Vitæ, ipsis prædicatum, amplectendo, suam verbum firmiter tenuerint; fiet, ut, quemadmodum illis a Vita mundus hic conditus non fuit, sic Septem Stellares stulte insurgentes, eorum animos occupent, filiosque hominis decipiant. Enimvero, & ubi nos ex mundo hoc, plexis cornibus nostris, nostrisque victoriis nos præcedentibus, exituri sumus, etiam nobiscum exibunt, qui viri justi, fideles, ac spectati beneficentia, utcumque carnis & sanguine conformati, audita voce nostra, nostro nomine constanter servato, stipemque erogando, in fide nostrique fiducia recte egerunt. Certo etiam hi ascendent, & quidem via, quam nos calcantes signo item limitari distinximus, atque semita, quam timoris & tristitiæ expertem eis stravimus, hi ascendent, locum summum lucis, sedemque, quam nostris oculis contemplamur, pulchram visuri. Cum vero audirent Septem Stellares & Spiritus Venerus hæc præcepta, quæ Aebel Adamo ejusque posteris enuntiaverat; Spiritus Venerus, iis auditis, monile sui colli dirupit, fasciam capiti aduenit, & dixit: date mihi hoc, ut mundum hunc tollam. Responderunt ceteri Septem Stellares: in illum mundum Filii Septem Stellarium, in illum mundum Filii hominis animose se efferent. At, ubi Filii hominis superbierint, quod tibi in mentem venerit, faciemus, quippe qui beneplaciti tui efficiendi debitores sumus Quo autem dicto, labia eorum in dissensionem Aebel simul eum suis fratribus distraxit. Itaque Spiritus cum Septem Stellaribus statuit advocare Messiam Mendacem, hunc id pervasurum omnibus creaturis, divisis mundi incolis, filiis hominis gentibusque, lingua diversis, ut generis humani doctrinam

oralem perverterent. Septem vero Stellaribus, ita consubstantibus, Vitæ Nuntius, sed in occulto, Septem his Stellaribus interfuerat. Qui jam, & quidem conjectu oculorum, ad filios suos perveniens, cor eorum recte constituit, atque, ut in suo fulcro id conquiesceret, effecit. Sed eodem actu Nuntius Vitæ, operto aut sublato Septem Stellarium splendore, ademit eorum cordi ignem vivum, quo vestiti erant, eosque igni peredenti, ut in hoc colloquentes, sibi invicem obediens de felicitate sua ibi consultarent, tradidit. Tali modo Septem Stellaribus sublato, tum suum, quam Messia, Filii Spiritus, qui advocatus fuerat, consilium. Hæc vero præcepta legis cum Adamo cecidissent, Spectatos beneficentia accersivi & accinxî. Quibus & ea dedi, dicens: vos, Spectati beneficentia, omnes fructus & res, quas Fetahil Adamo filio paravit, fructus herbarum arborumque, volucres alatas, animantia fera, & pisces aquatiles edite, stipemque date. Nam ante, quam lex Adamo cecidisset, Adam cibo non usus est. Cum vero lex Adamo cecidisset, surgens Adam simul cum sua familia cibo, cujusque generis aromatibus & fructibus, quæ terra profert, & odoriferis aromatibus, quorum afflatus jucundus, secundum legem, quæ ipsi ceciderat, usus est. Jussit etiam Fetahil, ut Adam lata sibi lege acquiescens se delectaret; cum nihil incommodi in mundo accideret, sive ipsi sive ejus omni stirpi, a frugiferis herbis & arboribus, volucris alatis & piscibus aquatilibus, animantibus feris masculini & feminini generis, quæ omnia Fetahil præverat. Unde sumsit Adam fructus herbacei & arborei generis, sumsit, quod masculini & feminini generis, fructum ferentis erat, volucres alatas, pisces aquatiles, animantia fera masculini & feminini generis, fœcundi fœtumque

parientis. Felix autem Fetahili Genio mundus, in quo suum thronum constituit. Qui thronus gubernator evasit mundi, quem condiderat feceratque, & quem in manum Spiritui Septemque Stellaribus projectum non tradiderat. Quem scilicet mundum, a Spiritu Septemque Stellaribus non infestatum, & ab omni re tristi remotum, Fetahil Genius terram lucis formavit. Accepere ex contratio Spiritus & Septem Stellares suam portionem in mundo caliginis; suisque oculis neque ipsi, nec quot ab iis procreati sunt, lucem vident. Constans in suo habitaculo Vita. Vita omnibus rebus pura, in puris per puritatem sui patris pura: ut & puri Aebel, Schetel & Anusch. Vita celebranda. Finis. Finis.

In nomine Vitæ summæ, novissimæ creaturarum lucis, excellentissimæ, supremæ omnium operum. Quod salutare, innoxium, & propitium sit, precor Adamo Zuhrun bar Scharat, patri meo Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, matri meæ Scharat fat Anhar, uxori meæ Mudalal fat Scharat, fratribus meis Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, Adam Juhano bar Anhar Jasmin, plantis meis, Adam Behram, Semat, Adam Zuhrun, Sam, & Bajan, filiis conjugis Mudalal. Remissio peccatorum his erit. Præest Vita, majestas: ortusque splendor in æthere præstanti. Doctrina hæc arcana, & concio *rs* Anusch D., bar Schetel D., bar Adam D., bar Geniorum, Magnatum gloriæ. Filius sum loci lucis: filius sum habitaculi egregii, urbisque omnis felicitatis. Pro consilio, pro opinione, quam duo Genii Aebel et Schetel animo versaverant, appellarunt me Lehdojo, Genium D. principem, sui que juris;

qui etiam, & sui juris, se ipsum Lehdojo justum, sui que juris, vocavit; & qui sui constans, item se ipsum Genium dilectum, suo que patri justo discernentem, illique suæ perinde potestatis omnes res futuras discernendique suam vim probantem, nominavit. Pari modo Genium Hadonu, Genium dilectum, singularem Dominum justum, me unus Genius nuncupavit. Sicut duo alii quoque Genii, alter Filium me Explorantem vocavit, alter vero Geniis, fratribus meis duobus, iisdemque meis parentibus, me præfecit. Eorumque unus, Scharhabil Zivo dictus, bonam lucem mihi induit, bonaque mei respectu consilia injunxit fratribus meis, natu tam majoribus quam minoribus, atque uno actu eademque specie procreatis; quorum vero trium ego Anusch aliis me visuris animabus veris, nomine boni, mitis, & jucundi auguris, innotescerem. Alius vicissim, Kahziel nominatus, utcumque etiam accinctus, tamen minimus natu duobus fratrum adversus malos commendatus fuit, ut eum ab infortuniis & calamitatibus, quæ ipsi accidere possent, custodirent & tuerentur. Ideoque hi Patres appellati. At Pater, dato mandato, accingens filium Anusch, dixit: ito, splendor primario, qui te ipsum appellasti, Ego sum, prospere & feliciter age, collige & firmiter tene zelum, cui ortum debes. Advocavit etiam filium Sehîr u Semîr Zivo, qui ex Sam ortus Aeon Semîro evaserat, ipsi dicens: surge, & instrue viatico Genium tuum, fratrem tuum, instrue hos tuos filios viatico, quod viaticum tibi dedi, eosque splendore vesti, luceque obtege. Et colloca in indumento ignis vivi Genios tres, extrinsecus illuc abituros, ut vocem Vitæ prædicantes, stabiliant invicem eam speciem, qua

invicem resplendent, ut eorum conversatio, narratio, sermo in
 mutuam confabulationem constituatur; quo occidio, ignis, aqua
 hujus mundi iis non appropinquet. Rem enim malam arcanam
 & mysticam domini oppressionis tam iis, quam indumento vi-
 vi ignis, in quo constitutus ego & tutus sum, machinantur.
 Atque illi sine horrore huic indumento artem suam obscuram
 struentes sibi persvadent, fore, ut id adimant. Quod vero adi-
 mere non poterunt, neque eo se obvelare valebunt. Dominus
 Primarius, suique juris, dixit: qui decreti sunt, altissimi tres
 Genii ibunt, & stirpem nomenque Vitæ propagando, Vitæ ser-
 monem huic tenebrarum mundo, quem mors inhabitat, tra-
 dent. Quæ insciæ ibi sunt creaturæ, ignorant omnes, quid
 mite duo Genii mundo annuntiare cogitent, me excepto Vitæ
 Nuntio. Compertum vero hoc mihi, ut & Geniis, meis fratri-
 bus iisdemque meis filiis, Geniis tribus, illuc expeditis, illuc
 arcessitis, qui ibi lucem in tenebris prædicarunt, ut, vitâ in
 medio mortis disposita, animas electorum, prædestinatorum, &
 humilium, in Vitæ domum educerent, & ut per hos Genios tres
 altissimos, qui hinc illuc abierunt, mundo huic stabilita in do-
 mum Vitæ institutione, illæ etiam animæ in sede Vitæ
 stabilirentur. Sic etiam Nuntius Vitæ hæc suo cuique amico
 prædicans, ceterisque in universum quot ibi essent creaturis
 humanique generis animis exponens, dixit: mors vobiscum in
 eo mundo, in quo vos dispersi fuistis. Vita autem altissimique
 tres Genii illuc extrinsecus venerunt, vocem Vitæ prædicaturi,
 ut lucem, eamque animis requiei futuram, ipsis pararent. Et,
 qui in voce Vitæ sibi constiterint, ipsamque obtestantes

hymnos dixerint, pro voce caliginis requiem ex indumento hospitioque caliginis egressi invenient. Qui & idem Nuntius Vitæ addidit: exposui vobis de vita, quam Vita ad vos misit, de morte, de caligine, quæ apud vos in illo mundo habitavit sedemque habuit. Ii vicissim, qui apud vos ibi commorantur, in morte & caligine carentes luce deguat. Et illorum animi, e columna caliginis, in qua versantur, egressi requiem non habebunt, nec lucem videbunt, verum ex caligine mundi hi egressi in caligine infera sedem obtinebunt. Atque Nuntius Vitæ hæc demum omnibus, quot existerent, creaturis proposuit: vos animæ omnes, quibus in caliginem projectis hæc mors imminet, die extremo, ubi videbitis requiem, qua animæ Spectatorum beneficentia fruuntur, quæ vocem Vitæ prædicatam audientes ipsi fidem habuerunt, quæ Nuntio Vitæ addictæ, nec diffisæ sunt sermoni trium Virorum, quibus splendorem Nuntius Vitæ prætulit, quæ felicitatis magnæ compotes, inventa requie intime lætantur, vos inquam consistentes, ubi Spectati beneficentia splendore vestiti luceque tecti vos præteribunt, in locum summum lucis ascensuri, vestram tunc sedem in caligine hujus mundi videbitis, & miserantes vosmetipsos dicetis: quare obedientes non fuimus sermoni, quem nobis prædicarunt, nec viam pulchram, quam Justi hi inierunt, ingressi sumus? Dicetis: tulimus, quod nobis prædicarunt, nostris auribus, verum non obedivimus. Dicetis: quis ibit, filios nostros admoniturus, ne viæ nostræ insistant. Dicat hic nostris verbis: cur suscipiatis opera, quæ nos fecimus? Cur hæc faciatis? Quia nosmetipsos huc in caliginem

maximam nos coniecimus. Audite, vos, sermonem altissimorum trium Virorum, verorum & fidelium, Vitam profitemini, atque Nuntio Vitæ, vocique Vitæ, quam viri tres altissimi. Filii tres familiæ summæ Vitæ, prædicantes professi sunt, testimonium perhibete. Via, quam Viri justî & fideles ingressi sunt, item vos pergatis. Neque enim nobis hoc permittent, ut eamus ad nostros filios, eisque dicamus, in malas tenebras nos coniectos esse, nec lucem nostros oculos videre, verum portas caliginis nobis clausas esse. Nobis hoc non permissum. Indies in nos flagellator & carnifex quærent. Sua cuique homini merces pro suis operibus erit. Quæstio in nos de iis, quæ in mundo fecimus, habetur. Qui aliis hominum spirantibus animis non prædicarunt, ii heic sicut lucernæ morientur: atque ut res, quæ nulli sunt curæ, ita nec hi, propterea quod opera mala & turpia in mundo fecerant, curæ erunt, sed non curati aut visitati morientur. Opera vestra sint immortalia: nec vos tum moritari & perituri. Ulterius Vitæ Nuntius ita de morituris & perituris fatus, & de vindictis professus est: quæretur Indies in vindictos, quæretur in viros negotiatores, mutuo socios, non vero conjunctos i. e. familiares: qui fratres, sed mutuo raptores, salutemque sibi mutuo non reddentes fuere. Sic etiam Nasaræi, quisquis eorum Vitæ sermonem deseruerit, verba vero alienorum errorum retulerit, atque, relicta Vitæ viâ, viam caliginis perrexerit, in tenebris versabuntur. Atque, sua ingemisciente anima, se invicem interrogabunt: quamdiu hoc nobis erit? Respondebit Vitæ Nuntius: in quemcumque secundum opera sua quæretur. De Nasaræis secundum sua opera, ut de impiis secundum sua opera, judicium fiet. - Dicent consistentes

hi Nasaræi, ulterius, Nuntium Vitæ venerantes & laudantes: peccavimus, & per malitiam Angelorum hujus mundi, nobis factam, deliquimus, peccata nostra nobis remittas. Tu, Nuntie Vitæ, nos ab hujus mundi tenebris, in quas nos coniecti, liberares. Ille omnibus Nasaræorum animis, in has tenebras coniectis, respondebit: qui a me suum nomen adeptus, signoque Vitæ distinctus, a via Vitæ recedit, & qui nomine Spiritus & Messie in Jordanum descendit, hujus peccata quis remittet? Animæ vicissim, quæ vitam agentes, erroribus Spiritus & Messie non signatæ fuerunt, eæ, propterea quod stipem & benevolentiam in mundo præstiterunt, neque signo Spiritus & Messie notatæ fuerunt, suorum operum, quæ in mundo fecerunt, pretium ferent. His impiorum Nasaræorum Portarumque omnium, signo Spiritus & Messie notatis, Deosque hujus mundi professis, Spiritus & Messias dicent: vos omnes cujusvis portæ in hortum deliciarum educemus, quo loci e corporibus vestris exeuntes, felicitatemque inventuræ pervenietis. Quibus vero Nuntius vitæ respondebit: ista caligo, in quam coniectæ estis, & a qua nomen habetis, is hortus deliciarum, quem expectetis, ista inquam caligo, in quam coniectæ estis, ea domus vestra, ex qua nemo vos educet, futura erit. De die in diem, de anno in annum, de mense in mensem animæ vestræ summopere marcescent, clausæque in hac in qua versamini caligine, usque ad diem, diem judicii, & usque ad horam, horam redemptionis, tenebuntur. Quo autem die consummabuntur cælum & terra, terra & cælum, sedes vestra, in qua Septem Stellares, apostatæ omnes, Spiritus, Messias, Sol, Luna, hospitati sunt, peribit, quomodo etiam omnes Septem Stellares, item

Filii hominis, qui Spiritum, Messiam, Daum, Matremque Spiritus professi sunt, usque ad diem magnum consummationis penitus peribunt. Mater inquam Spiritus, quæ vobis mysterium mortis detexit, ipsa peribit. Atque post mortem ibitis, in tenebras casuræ. Vocavi vos ad vitam, cui nomen mortis non inest: vocavi vos ad lucem, cui caligo non inest. Prædicavi vobis: induite splendorem, tegite vos luce, exite in viam vitæ, educamque vos in semitam, cui nomen mortis non inest, & cui nomen caliginis non inest. Vos autem mihi non obediistis, nec sermo Geniorum vobis placuit. Sic etiam homines, ex stirpe Adami & Havæ corpora sua adepti, qui, cui auditæ vocis Vitæ ipsi crediderunt, eam exposuerunt, qui, quem sermonem altissimorum trium Virorum ipsi audire, eum propagarunt, qui habentes odio mortem vitam amant, qui habentes odio caliginem lucem amant, qui induerunt splendorem luceque se texerunt, & qui in via clementiæ Vitæ ambularunt, ipsi vitam invenerunt, hi inquam vitæ vocem auribus vestris prædicarunt, vos vero non dicto obedientes fuistis. Vos etiam filii Adami & Havæ estis. Cur verbum eorum non audiistis, nec in viâ, quam pergunt justî, ambulatis? Jam viâ, quam amastis, ad vestrum Deum venistis: & ut divagando expetatis rem, cui fiduciam adhibuistis, faciam. Animæ hæ abalienatæ morientur, consumentur, peribunt, & extingventur, ut lucerna. Qui tales in mundo caliginis commorati fuerint, nulla eorum cura futura. Spectatis beneficentiâ deinceps Nuntius. Vitæ dixit: animæ eorum, qui cædem committunt, sanguinem filiorum hominis super terra effundunt, in captivitatem ducunt, vendunt, quod suo auro non emerunt, nec suo acquirendi

studio acquisierunt, aut negotiando sibi pararunt, qui euntes domos violant, qui ipsi liberi alios servos reddunt, etiam animæ earum, quæ ipsæ liberæ alias servas reddunt, ut & animæ virorum, qui adulteri, feminarumque, quæ adulteræ, atque eorum, qui impotentem dominationem obtinent, nec, quod bonum, faciunt, patrem percutiunt, impuncem vero filium reum dimittunt; quicquid roboris & virtutis tales sumserint, in eorum manus non perveniet, sed eorum animæ affligentur. Qui fœda Angelorum opera fecere, eorum animæ omnes consumerunt, ut & omnes Dii, horumque generationes consumerunt. Adhortans posthæc Antistes primarius, sui que juris, Genios tres, iis benedicens, adhortans illos, adhortansque Filium dilectum, & Explo ratorem primarium, sui que juris, altissimos tres Genios ita allocutus est: benedixi vobis, qua ratione patres suis filiis benedixerunt. Ite in mundum, iudicate, justas pronuntiate, quæ ibi sunt animæ, quæ hinc illuc illatæ, & quæ in mundum caliginis, in quo mors est, introductæ fuerunt. Pronuntiate justas & recreate animas: quarum eæ, quæ vocatæ & summissæ sermonem Vitæ audierint, Nuntio Vitæ constanter addictæ fuerint, vestrumque sermonem audierint, in splendore ac luce Nuntii Vitæ exhibunt, & in domo Vitæ permanebunt. Ad vos vero, Genii tres, quod attinet, Aebel, frater vester natu maximus, vestram in mundo causam dicet iudicabitque, & siquidem frater natu maximus est, pater ille princeps, & iudex iudicum mundi supremus erit. Qui & vocabitur Oppressor cuiusque, qui venerit adversus nos heic consistentes, eumque in mundo perturbaturos. Quomodo etiam nostra mens princeps nostri zeli in hoc mundo, & cuiusque, qui

illius doctrinam & sermonem audierit, futura erit. Dixit præterea Antistes ille Geniis tribus: eatis, divertatis in domicilium, ex quo existis, quod Vita vobis templum splendoris cameramque lucis paravit, exeat in innocentia, & ubi vestra opera fuerint perfecta, facies vestræ in gaudio lucebunt, & sedebitis in tabernaculo summi splendoris ac lucis, toto mundo clarioris, Geniisque & Regibus, qui mundo imperantes, ei ipsi pulchritudinem conciliarunt, præstantioris. Ite jam, vos, & ut splendore vestiti luceque tecti estis, ita & cornua in capite vestro texentur, caputque familiæ Vitæ, ex cujus tabernaculo exitis, vocabimini. Animæ vero per vocem Vitæ in cameram, quam vobis condidi, ascendent, & quidem, quot animæ in eam crediderunt. Consistent quoque apud vos Spectati beneficentia in hoc summo Vitæ domicilio, hac camera, quam vobis Vita summa paravit. Atque in hac sede Nuntius Vitæ, qui in domum Vitæ vos ducet, vos collocabit. Omnes enim animas, quæ in carnis & sanguinis integumento vocem Vitæ audientes fidem ei adhibent, in domum Vitæ instituentur. Consistentes vero Septem Stellares, maleque adversus eas in mundo consultant, nobis visis, timebunt, & meditabundi hoc in animum inducent, ut indumentum, quod nobis competit, sibi vindicent, ipsisque, qualis nostra, vox eveniat. Ne vero paveatis & commoveamini, aut pavor, metus vos invadat. Ceterum iidem dicent: reddamus eos astutia, blanditiæ, calliditate perplexos, qui nobiscum non sunt, & qui a nobis perplexi non redditi sunt. Dicent: mansuetudine & humanitate concinna eos adamus, ut forsitan venientes illi ad nos nobiscum sint. Dixit tum Aebel justus suis fratribus, suis filiis: in medium eorum

procedam. Me dominum suum cœstitutum maxime adorabunt, mihiq̄ se sacrificium facturos dicent. Quàm vero venerationem, quod sacrificium ab eis non accipiam, verum eos supplantatos deseram. Atque iis omnibus desolatio & vastatio, ubi ab eis discessero, injicietur. Qua autem desolatione ipsi incalēscent, omnesque creaturæ incalēscent. Ita meos fratres compellavi : & proposui, quod meis filiis eveniret. Abii, eos. que adii. Exeuntes vero illi in meum conspectum, dixerunt : veni, Domine, qui Deorum totiusque mundi Dominus es. Gaudentibus tum Septem Stellaribus, etiam Spiritus gaudens mihi dixit : veni, totius mundi princeps nobis eris. Quo dicto, Spiritus ceterique Septem Stellares, magna coronâ, quæ in eorum capite erat, sublata, mihi magnopere coram venerandi dixerunt : adorationem nostram accipe, sacrificium nostrum accipe. Spiritui Septemque omnibus Stellaribus respondi : non sum is, qui donum sumam, nec qui sermonem, quem Patres commendarunt, aut verbum, quo patres patrem instruxerunt, fallam. Quo audito, Spiritus Septem Stellaribus dixit : vir ille a nobis non erat, nec illius sermo a vestro sermone erat. Nulla vobiscum ei communicio : neque sermoni vestro ejus sermo consonans : qui, si Vita excipiat, cuique alii peregrinus. Perturbavi hunc ; tamen perturbatus non fui. Agite dum, artem obscuram ipsi moliamur. Fieri potest, ut arte obscura circumventum eum diris devoveamus. Confabulantur jam mecum calide ; sed ego illis callidior. Confabulantur vero illi pro sua astutia ; sed ego iis omnibus astutior. Contenderunt omnes, se pro sua sapientia efficaces esse ; sed ego illis efficacior. Rogarunt : narra nobis tuam historiam puram, nobisque tuum carmen

eximium cantā. Habui tum meum sermonem voce pura, me-
 unque carmen eximium cecini, quod mundo præstantius, id
 cantans: narratione mea jucunda. Narrans vero, quod toto
 mundo jucundius, & quod nihil falsi admistum habebat, id
 cantans, hos Septem Stellares; supplantavi. Probroque
 in eos jacto, & facta mea narratione, pudore eos affeci. Neque
 enim mea cantilena similis eorum cantilenæ, aut similis meus
 sermo eorum sermoni fuit. Stans ego in medio, vituperans,
 eos omnes, dum circumferentes ii oculos, valde attriti &
 anxii hærebant, ludibrio habui, & pudore eos affeci. Atque, iis
 omnibus irrisui traditis, surrexi, iisque relictis, discessi. Exu-
 ens vero formam corruptibilem, in qua est, & ex qua venit
 odor foetoris, iudui formam puram, formam, quam mihi mei
 patres dederant, formam puram, in qua nos habitamus, & cui
 corruptio odorque foetidus non inest, verum cujus odor præ-
 stans est. Fratrumque meorum consuetudo mihi jucunda. At
 isti stantes, rem arcanam meæ formæ machinantes, arteque
 fideli adversus me utentes, dixerunt: quomodo familiam hanc
 tollamus? Occisione mundo eam auferamus. Sic sibi invicem
 dixerunt; occidio autem in eorum potestate non fuit. Dixe-
 runt: hanc familiam igne tollamus & auferamus. Neque
 ignis in eorum potestate fuit. Dixerunt: hanc familiam
 aqua tollamus & auferamus. Dixit Spiritus: agite, voces tene-
 amus. Interpellarunt Angeli Septem Stellarium consiliatores:
 utcumque occisione, igne & aqua mundum sustulerimus, Prin-
 cipi hujus familiæ mundus, qualis est, superstes erit. Responde-
 runt Septem Stellares: capiamus ex fermento, quod in
 nostro ærario custodimus. Neque hoc in eorum potestate fuit.

Cum vero sumerent illud mundi fermentum in ærario suo custoditum, ut inde desolationis initium fieret, idque sibi vindicarent, Vita, quid illi adversus nos molirentur, rescivit. Et Nuntius Vitæ momento temporis adveniens, allato splendore, allato igne vivo & primo una cum luce e domo Vitæ, Genium Aebel splendore induit, & luce textit: coacto adversus desolationem cœtu. Neque enim deerant animæ, quæ, testimonio nobis dicto, propter vocem trium Virorum Nuntio Vitæ fidem haberent. Adversus illam desolationem Aebel jam exierat. Quem vero hinc exisse, Septem Stellares nesciebant. Atque cum iis, quos, strata via, signoque limitari posito, heic indumento Vitæ affectos reliquerat, fratribus suis vivens, spiritibus ac animis virorum jucundorum in mundo recreationi, & ad domum vitæ institutioni fuit. Ut etiam, parata eis felicitate, & servato firmatoque Virorum trium altissimorum nomine ac sermone, incidente autem mundi occidione, Nuntius Vitæ Genio Schetel hoc præcepit: mitte tuos oculos in Anusch, tuum filium, tuum fratrem natu minorem, & in formam vivi ignis, quam circumfertis, abi, & τει Aebel in novam cameram mitte. Ego ad vos cito veniam. Occidionem Septem Stellarium ne timeatis, vobis pavor & timor ne sint. Posthæc ad vos veniam. Qualis ego? Occidionem Septem Stellarium ne timeatis, vobis paror & timor ne sint. Posthæc ad vos veniam. Qualis ego? Quem vobis Vita præfecit: & qui indumentum vitæ vobis tradidit. Ego vos obtexi. Quotiescumque me quaesieritis, me invenietis, quotiescumque me invocaveritis, vobis respondebo, nec procul a vobis ero. Hæc præcepta Nuntius Vitæ huic Schetel misit. Quibus etiam Schetel justitiam propagavit.

Huic autem Aebel iterum dixit: statim me sequeris, & Anusch te sequetur. Quomodo & omnes Spectatorum beneficentiâ animæ, Vitam professæ, te antecedent, neque minus te sequentur, & quidem hac via, qua nos egressi sumus, & quam Nuntius Vitæ nobis rectificavit. Rudes vero una cum Spiritu Septem Stellares egressi, occidionem mundo Virisque altissimis machinabantur; occidio vero in eorum potestate non fuit. Nuntius enim Vitæ his affuit. Tranquillitate autem mundo nata, Angeli iræ imperantes, cum Viri altissimi suum splendorem mundo conspiciendum ibi permansuri præbuisent, abeuntes cum El El domino & Spiritu colloquium de eo habuere, quod, quamdiu Viri illi altissimi & mitissimi in suo splendore permanerent, ista occidio in eorum potestate non foret. Sumserunt deinde Septem Stellares de mundi fermento, quod in suo ærario custoditum erat apud filios ראב Ram & Rud, posteros Adami, a quibus filii hominis, viri mites, & splendoris sui in mundo constantes, nobis excitarentur. Verum hoc in eorum potestate non fuit. Quocirca varias mundi Portas collegerunt. Sed Spiritus Domino El El irascens, iræ præpositis Angelis dixit: iubete Danielem, igni præfectum, ut incendia in omnem mundum immittat. Fortasse in igne stabit mundus i. e. conflagrabit. Ignem in mundum ille immisit. Adveniens Nuntius Vitæ Viris altissimis adstitit: neque ignis ad eos pervenit. Tranquillitas posthæc in mundo exstitit: neque adversus Viros altissimos & mitissimos, in mundo hoc versantes, in potestate horum Angelorum aliquid fuit. Abierunt tum Angeli hi altissimi, iræ imperantes, suoque Deo dixerunt: Viri altissimi & mitissimi suone in splendore in mundo

hoc persistent? Sed nihil in eorum potestate fuit. Sumserunt illi fermentum mundi, in suo arario custoditum apud eos, quorum nomina Schurbaj & Scharhabil, qui ex Adami familia orti erant, & a quibus mundus excitatus fuit. Adveniens vero Nuntius Vitæ. & jucundum bonorumque consiliorum potentem Schetel amplectens, eum velamine grato splendoris vestivit, stolaque lucis ac nitoris texit. Quem & idem per totum mundum visus in thesaurum, quem Aebel petierat, deduxit, & in camera, in qua Aebel habitaverat, constituit. Quomodo etiam animis doctrinâ, quæ domum Vitæ nunquam terminandam spectat, recte proposita, Genio Anusch vestem, qua sui fratres induti degere, reliquit. Atque ipsi, ubi eum, dato mandato, sui fratres, sui patres accinxerant, Nuntius Vitæ dixit: ne timeas, paveas, trepidusve dicas, te solum in mundo hoc malo relictum fuisse. Cito ad te veniam. Inde Anusch ita secum loquebatur: ego stans, & acutus in meo indumento, ego non cordis abjecti animive reprobî, ego mente reputans, atque solus hic versans, quæram, quis malum hujus mundi totius tollat? Mihi mei fratres heic affuere: ego apud eos adolevi: apud eos vero, ut parentes filium educant, fratresque natu majores eum suscipiunt, adolevi. Dicunt illi, se audire, in mundo hoc pessimas corruptiones esse. Solus jam ego quid in hoc mundo malorum faciam? Parabolice autem ego loquens, sic parabolam in me ipsum vertens, dico: mei pedes, quis huc vos adduxit? in habitaculum malorum quis me evexit? Consistens ego in meo indumento, quod mihi mei fratres vivum dederunt, dico: hic mundus cui rei grandescit? cui rei dominatur? Coram si mei fratres heic essent, de mundo

Hoc meos fratres accessitos interrogarem. Sustuli oculos, contem-
 plans totum mundum, cœlum suasque stellas illustres, so-
 lem & lunam, Angelos cœlo imperantes, terræ imperantes, Du-
 odecim Incantatores, i. e. signa Zodiacalia, quæ sol per-
 meat, & quæ luna permeat. Imperant hi Angeli aquæ, vento, igni,
 terræ, omnique rei ipsi innixæ, montibus, maribus, frugiferis-
 que herbis & arboribus. Quis mihi dicet, ex quo hæc exstite-
 rint, quo nitantur, & quomodo consistant? de vicissitudine,
 orta sub auroram, quam quatuor Angeli ducunt, de vicissitudi-
 ne alia, orta sub noctem, quam Angeli invicem sui dissimiles
 ducunt, de vicissitudine viva, orta sub diem, qui ipse lucens
 filios hominis collustrat, lucemque domui Vitæ sempiter-
 nam in operis cujusque susceptionem & perfectionem pro-
 ducit. Sunt homines, qui hæc lætentur, sunt, qui hæc turbati
 quærant, cur dies ortus sit, cur mane exstiterit? Sunt etiam,
 qui altera vicissitudine, sub noctem orta, lætentur, ut & sunt,
 qui dolentes & lacrimantes quærant, cur nox exstiterit, cur
 Luna exorta fuerit? Istæ vero stellæ, quæ in cœlo collocatæ,
 nocti dieique absolute dominantes, circumeuntes sequæ in cœlo
 versantes, uno loco non permanent, hominibus felicitatem non
 afferunt, sed unum pauperem efficiunt, alterum divitem red-
 dunt, parantesque suum cuique homini detrimentum, servum
 reddunt, qui liber, liberum reddunt, qui servus est, & dolose
 erga animas filiorum hominis agentes, in errorem eas inducunt,
 suæque fraude structa ad diem usque supremum illas animas
 secum detinent. Cum vero mundum sic agentem viderem,
 commotus ego & perturbatus, meaque staturâ primævâ humi
 prostrata, deinde erecta, meeque animo obstupescente, meis

pedibus lapsantibus, atque poplitibus minime firmis, ita mecum cogitans loquebar: mei fratres natu majores me in mundo hoc malorum reliquerunt, nec venientes illi me hinc liberarunt. Nuntius quidem Vitæ dixit, se ad me venturum. Quod non factum. Et cogitans mecum de meis fratribus, deplorabam, quod nec illi me adiissent, meque hinc liberassent. Sto solus in hoc indumento, quod mihi mei fratres in hoc mundo reliquerunt, & quod mali male mihi consulentes nãhi immiserunt. Quos item advocare Angelos, iræ imperantes, audio. Unde etiam Vita sua sponte excitata est, ut & homines sua sponte exstiterunt, quĩ vocem Vitæ novissimæ prædicantes, vocemque Virorum trium altissimorum prædicantes, a Vita fœnus acceperunt, atque quĩ Viris tribus altissimis mentem advertentes, de nobis tribus colloquentes, a Vita fœnus acceperunt. Enĩmvero, & cum Viris altissimis mentem illi advertunt, nec desunt, quĩ nobis insurgentes in hoc mundo nos spernant, mutuoque adversus nos consultant. Tamen ad ultimum voti adversus me suscepti non compotes ii futuri. Occultum quid inhi meæque quam circumfero formæ moliantur. Quem oculi meĩ spectabunt? In quo mea fiducia collocabitur? Exspecto Nuntium Vitæ, ut veniat, mihi que fulcro in hoc malorum mundo sit, meque, quemodo liberavit fratres meos, ab occidione & igne malorum hujus mundi liberet. Pervulus ego Anusch maturior annis sum meis fratribus, iisque, quibus ego in hoc mundo posterior sum, excellens; tamen non tantĩ, quantĩ mei fratres, in hoc mundo factus fui. Consultant hi mali adversus me meamque formam, quam circumferens ego secure ago, hi mali, quĩ vocem.

Vitæ, eumque, qui hanc in mundo prædicavit, odio habuerunt. Dicunt sibi invicem: in mundo, qui noster erit, vocem Vitæ non prædicabunt. Quin & Angelos iræ vocarunt, dato hoc mandato: in orbem telluris descendite. Ut etiam Noacho dixerunt: construe arcam, advoca & constitue ejus architectum, i, cæde e terra Libani cedros, & sume bitumen ex monte Sator, atque, constituto ejus architecto, & arca constructa, collige ex re omni parva masculini & feminini generis, quæ in arca a te paratam mittas, siquidem mundum tollemus, & caput trium virorum, formamque, quam in mundo habent, tollemus. Putabant vero Septem Stellares, se eo facilius hos mundi incolas sublaturus, ita ut nullus illorum sive nomen & sermonem in ore ferret, sive sermonem audiret, quod hi mali fabricæ mundanæ domini sciebant, me solum ibi versari. Moliebantur itaque mihi arcamus malæ artis, a quò die mei fratres me reliquerant, & mecum arma conferentes, bellum gesserunt. Quos autem sedies ego fugiens. Et, quia solus in hoc mundo versabar, mei oculi Nuntium Vitæ spectabant. Mihi hic tum dixit: statim ad te veniam, deliberaturus de eo, quod tui fratres ratione & mente assequi nequeunt. Omni posthæc die contemplanus ego oculis viam, qua mei fratres incederent, atque semitam, qua Nuntius Vitæ adveniret, intuens, portam cœli apertam video: visa splendoris lucisque nube, quam creatura quævis ipsam videns timuerit. Et, visa hac, in qua Nuntius Vitæ advenit, lucis nube, parvulus ego mea labia Domino fabricæ mundanæ distendi: mea statura, quæ contracta fuerat, erecta, meo corde, quod percussio invaserat, super suo loco suffulto, meisque pedibus, qui tremuerant,

firmatis super poplitibus. Venit Nuntius Vitæ, mihiq̄e dixit: Anusch parvule, cur animo afflictus, cur mente commotus & perturbatus es? cur tua statura contracta fuit? cur tuum cor percussio invasit? cur pedes tui suis poplitibus tremuerunt? Atque mihi coram Nuntio Vitæ unum dicenti, alterumque dicere verenti, Nuntius hic Vitæ ulterius dixit: Anusch parvule, ne me timeas. Quoniam, ne quid tibi in hoc mundo eveniret, expavisti, ideo ad te venio: ut te de eo instituerem, veni. Hujus mundi malos, aut hæc diluvia in tuum caput sublata ne timeas. Ut, quam occidionem, quem ignem tuis fratribus illi injecerunt, ista occidio, iste ignis in sua potestate non fuit, ita nec aquæ diluvia ad te pervenient. Attuli tibi splendorem, lucem, quæ tui spes futura, & penes te mansura, tibi robori adversus hæc diluvia erit. Futura est tua species, qualis ea, quæ duorum altissimorum a te digressorum est, & in qua forma in domum Vitæ hi abierunt. Cum vero Anusch tali splendore & specie, qualis suorum fratrum Aebel & Schetel erat, illucesceret, mali hujus mundi dixerunt: tres hi Viri, utcumque in mundo versantes Viri non sunt, rerum illi splendor, illi lux: quam etiam speciem hæc in mundo Anusch parvulus, in hoc mundo solus degens, habebit. Nuntius Vitæ dixit: veni, detegam tibi arcana hujus mundi sæda, quæ visa timuisti, cælum expansum, stellasque illustres, quæ in eo cælo splendent. Tremulas micantes has stellas in aqua, igne vivo, & igne peredente, in igne inquam peredente has splendentes, in virtute ignis vivi cœlestis tremulas has micantes, Duodecim Incantatrices Zodiacales, Septemque Stellares, quas Sol permeat, has stellas nisi Fetahil parasset, iterque per eas Soli ac Lunæ

patuisset, tenebræ essent. Jam vero, Sole occidente, Luna oritur. Cogitavit enim Fetahil de igne, qui tenebrarum foret, ut esset nox, esset dies, hominibus in comptum & numerum, in comptum annorum, mensium & dierum. Ecce tibi hoc detexi. De tempestate & aqua, his duobus, unde constituta fuerint, tibi dicam. Constituit Fetahil ex aquæ ignisque peredentis virtute duos Angelos, mundi hujus rectores, aquæ & pluvie imperantes, frigori & calori, fami & satietati imperantes: qui igni a Deo suo præpositi servi fuerunt. Dicam tibi de natura, cujus illa fuerit, & quis ille Vir, qui eam finxerit. Erat Fetahil, qui eam singeret. Quicquid frugiferarum herbarum arborumque fuerit, e frugiferarum herbarum arborumque radice existit, atque inde creatum nutrimini est. Dicam tibi de aqua, unde effusa sit, unde exstiterit Vita, unde ignis vivus exstiterit. Hæc ex domo Vitæ constituta. A quo autem tempore ea huc allata fuerunt, ignis vivus mutatus est, & aqua stupuit: neque hæc lucentia per manum Fetahilis, quem suus pater miserat, ut cælum & terram conderet. Fecit ille, quod ejus pater præceperat. Et opera factaque, quæ sua manu produxit, confirmata. Detexi tibi arcanum cæli: arcanum terræ tibi detegam. Exstiterit terra ex aqua nigra. Ceterum, quod arcanum vivum exstiterit, id jam tibi detegam. Abiit Fetahil una cum Angelis, qui cum eo erant. Ubi verò ad Aquam Nigram pervenerat, dixit suus pater: condensa terram, ut terra fiat. Fetahil anime defixus secum volutabat, quod pater ei præceperat. Quem tunc Spiritus, & Angeli, qui cum eo erant, his verbis allocuti sunt: firmamento extenso, huic aquæ dicas, ut terra fiat. Respondit: pater mihi præcepit, ut hæc

facerem. Pulchrum est, quod mihi dixistis. Et aliquid ille sumens de igne vivo, sumens de specie sua induta, in Aquam Nigram id projecit. Quo autem facto, terra continentis condensata fuit. Et in ea tam montes absedit, quam maria fudit: paratis in maribus omnis generis piscibus, paratis in montibus frugiferis herbis arboribusque. Atque, ut in arboribus fructum ferentibus semina omnis generis exstiterunt, sic in terra, quæ in terra hac exstiterant, omnia semina germinarunt. Quæ in arbe terrestri mansura & vigentia fructum in cibum potumque ferrent. Paravit etiam animal bestiamque omnis generis, masculini & feminini: quomodo & aves alas, mansuras, & quæ mansuræ se ipsæ pascerent, paravit. Spiritus vero & Angeli, cum illo. Fetalih versantes, ignorabant, cui hæc parata essent, & quis ea ederet. Quocirca Fetalih Spiritui & Angelis, qui cum eo erant, dixit: facta est forma unius masculina, forma alterius feminina, quæ vero masculina Adam, feminina Hava vocabitur, ut & ego, quam faciam, utriusque formam erigam. At ignorabat Spiritus, quod mandatum Fetalih a suo patre Abatur de Adamo ejusque uxore Hava accepisset. Enimvero, & ubi terra supra aquam, Aqua vicissim Nigra infra terram exstiterat, inter res omnes, quas Fetalih fecerat, aqua savis non reperiebatur. Quapropter Nuntius Vitæ parvulo Anusch dixit: ego, quem Vita huc misit, probe novî, aquam hęc evavem non esse. Ideoque Vitam summam sic compellavi: in hunc mundum ad prædisandam Vitæ vocem me mittas, ut, eâ audita, vivant, atque in domum Vitæ ascendant, qui homines aquam illam non evavem bibent, vivant vero hi, qui sermonem hunc Vitæ audient. Cui Vita summa respondit: surge,

ad aquæ originem contendere, alveumque aquæ vivæ & subterræ
 deriva, ut eat & in aquam profundam cadat, quo hæc aqua
 dulcescat, eamque bibendo homines Vitæ summæ similes eva-
 dant. Tavrill Genjus tum, dato mandato, alveum illum aquæ
 subtilis derivando finxit. Atque, in orbem terrestrem, in
 aquam non svavem hæc cadente, orbis terrestris aqua dulcesce-
 bat, ita ut homines eam bibentes lætarentur. Nuntius Vitæ
 deinceps parvulo Anusch dixit: arcanum ignis vivi, cui non
 constat nec mentio nec obsequium apud Spiritum Angelosque
 hujus mundi, penes vero quos igni tantum peredenti hæc men-
 tio, hoc obsequium constat, postquam Nuntius Vitæ vobis ex-
 plicavit, vos deinceps ex mundo caliginis huc evehet. Iis vic-
 cissim, inter quos versaris, ego Nuntius Vitæ ignem vi-
 vum, quo il vestiti, cui autem nec mentio nec obsequium
 apud eos constat, sustuli. Et, ascensu in locum pulchræ sedis
 facto, in igne peredente, ex quo procreati fuerant, eos reliqui.
 Scilicet reliqui eorum uni speciem, eamque hoc velamen, quod
 Fetahil obtinuit, ut illius ope constantes mundo præluerent.
 Qui mundus ne interiret, hoc reliqui. Etenim, si istum
 splendorem Fetahili non reliquisset, sed eum ipsi ut
 omnibus suis fratribus sustulisset, fortasse hic mundus periis-
 set, totusque caliginosus evasisset, & hic mundus, quantum
 suarum sit creaturarum, illuvies, qua provocata orbem Fetahil
 circumdedit, puteus aquæ exundantis orbemque omnem obru-
 entis extitisset. Si ille terram non orbi parasset, is totus
 abjectus, nec bene & prospere factus fuisset. Ecce, Anusch
 parvule, arcanum malorum hujus mundi, quos videns & ti-
 mens, agitated & commotus fuisti, tibi patefeci. Arcanum

cœli & terræ tibi patefeci. Arcanum cujusque facti & faciendi in mundo patefeci. Hæc tibi explicui. Dedi tibi splendorem & lucem, quæ tibi cederent in speciem primariam, eamque vobis e domo Vitæ datam, tibi que servatam: quam vero mali ut tollerent, ii se sancte obstrinxerunt, tollere vero non poterunt. Velavi te splendore super splendorem, velavi te luce super lucem, ut foret tibi imago virorum duorum altissimorum, tuorum fratrum, qui a te digressi, in domum Vitæ profecti sunt. Mutuo tibi virtutem super virtutem dedi, te prudentia super prudentiam velavi, teque cognitione & intelligentia, cui ipsius memores vos obediens præbuistis, donavi. Jam me in domum Vitæ conferam: veniens ego deinde a malo peccatoque hujus mundi te liberabo: oculis Vitæ tibi, virisque justis, fidelibus & jucundis, qui tibi dicto obediens fuerint, intentis futuris. Te autem ab occidione, igne & diluviis aquæ liberaturus, qua via Aebel justus, Schetel, & ipse Nuntius Vitæ ex malorum hoc mundo ascendent, eâ te educam. Quibus præceptis filio parvulo Anusch datis, atque veritate ipsi tributa, Nuntius Vitæ ab eo discedens, in domum Vitæ abiit, & in habitaculo sui patris consedit: oculis Vitæ in eum directis. Surrexit posthæc Anusch cum gaudio, gaudens splendore & luce, quam Vita ei dederat, atque virtute, quam suus pater commendaverat, hic, qui splendore luceque hujus mundi eluxit. Intuentes jam Dominum fabricæ mundanæ, qui adversus Viros tres altissimos, speciemque, quam illustrem ego in mundo circumfero, male cogitabant, Septem illi Stellares invicem sic colloqui sunt: Viri altissimi, nobis nunquam visi, magnopere nos timendo effuseque fugiendo, altius se nobis

abscondidere. Nobis ii non visi. Jam vero splendore suo multo suaque luce grandi illustres illi, & surgentes in splendore ac nitore multo & grandi nobis apparuerunt. Fratres sunt: quibus occidio, ignis intentatus fuit. Quarum vero rerum nulla ad eos pertigit. Illi etiam nunc illustres dispositi, sibi que constantes. Sic itaque Septem Stellares dixerunt: Viris illis altissimis propter eorum virtutem non prævaluimus; quia nobis excellunt. Jam eis diluvia aquæ immiserunt. Diluvia vero aquæ ad eos non pertigerunt. Dixerunt deinde Septem Stellares: occidione & incendio eos tollamus. Quos vero tollere in sua potestate non fuit. Vita in suo habitaculo permanet. Vita omnibus rebus pura. Puri Aebel, Schetel & Anusch: purus populus Nasaræorum discipulorum, & Mandaitarum, qui nomen, signamque illius Vitæ confirmarunt, & qui nomine Vitæ Primæ signati, item verbum Genii Javar Zivo confirmarunt. Vita purificans. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Beatæ memoriæ est nomen Adami Zuhrun bar Scharat, patris mei Jahia Baktiar bar Anhar, matris meæ Scharat fat Anhar, uxoris meæ Mudalal fat Scharat, uxoris meæ alterius Samro fat Scharat, fratrum meorum Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, & Adam Juhano bar Anhar Jasmin, atque filiorum meorum, Adam, Behram, Semat, Adam Zuhrun, Sam & Bajan, filiorum Mudalal: quibus remissio peccatorum apud Genios Magnates, filios lucis, erit. Sum Anusch D. bar Schetel D. bar Adam D., ex stirpe regia & magnificentissima. incola loci splendidi, omnique cognitione præcellens. Pes meus quorsum me duxit, tulit? In loco multi

splendoris sedeo, cogitans, dicens, intuens & videns mundum hunc, cœlum, terram, solem, lunam, stellas se elevantes & inclinantes, & perennes, lucem, in qua manent, virtutem, in qua manent, æque ac cujus virtute manent, cujusque luce lucent. Demittens meos oculos, sublatiis vero superciliis, contemtor duos, unum Kanuno, dominum splendoris, directum & edoctum ope Angelorum, & quidem duodecim Angelorum, qui in monte tenebroso eum ducunt, alterum hoc inferiorem Taturō, dominum splendoris, quem illi evedum in portam Jasono, locum conditori cœli & terræ constitutum, introducunt. Demittens oculos, sublatiis vero superciliis, contemtor & video portam magnam τ3 Bun Ftio, stantesque splendores mille mille ad ejus dextram, eorumque myriades myriades ad ejus sinistram, unumque splendorem e domo Vitæ egressum; cui quadraginta & duo ex illis splendoribus se comites præbuerunt. Quo autem splendore viso, statura mea tremuit: & meis pedibus titubantibus, poplitibusque non firmis, coram eo prostratus cecidi. Surgens tum unus Angelus splendoris, meque dextra extensa prehensens, erigens, & coram se constituens, mihi dixit: veni, Anusch D. bar Schetel D. bar Adam D., ex stirpe regia & magnificētissima, incola loci splendidi, omnique cognitione præcellens. Veni, patefaciam tibi heic Vitam summam, item Mendaces, in monte magno vastæ solitudinis duces Veni, patefaciam tibi hoc cœlum, quod cœlum filii hominis vocant, cœlum vero non existit, verum caligo est, quam Abatur virtute & nomine illius, qui cœlum & terram condidit, sedem sibi elegit. Veni, patefaciam tibi stellas, in eo lucentes, duodecim Angelos, cœli orienti terræque imperantes, orco ac tenebris

imperantes, & quales heic tales ibi affectos. Veni, patefaciam tibi terram hanc, quam filii hominis ita vocarunt, terra vero non existit, sed aqua hæc caliginis est, quæ largitur mare magnum, de anno in annum, de mense in mensem exundando stillans, exsudando fluens, atque filiis hominis iter parans. Veni, patefaciam tibi vicissitudinem, quæ auroram colorat, quæ alii læti, alii tristes, quæ principium est lucis, vir purus, juvenis negotiator, accinctus, munitus & armatus, tempori præpositus, dominus strigarum lucis, dominus, cui splendor aptatus, radiique lucis commisi sunt, quem duodecim Angeli per montem caliginis infra Taturo trahentes, ad dominum splendoris educunt, & ad portam domini Jasono, thronum cœli terræque conditori constitutum, introducunt. Veni, patefaciam tibi vicissitudinem, quæ noctem colorat, quæ principium est aquæ puræ, vir juvenis negotiator, accinctus, munitus & armatus, tempori præfectus, dominus strigarum lucis, dominus, cui splendor aptatus, & cui radii lucis commisi sunt, quem duodecim Angeli tractum per montem caliginis in portam domini Jasono, conditoris cœli terræque, introducunt. Veni, patefaciam tibi fratres meos, beneficentia electos, qui heic in terra sunt, qui vero, finita ætatis suæ mensurâ, ex hoc mundo illuc ibunt, sapientes futuri, & ex precatione, thesauro Vitæ ac supplicatione robor suæ gloriæ paraturi. Atque splendorem hi induturi, luce se velaturi, & loco vestis luce super lucem se vestituri, per festivos risus, lusus, clamores, voluptati indulgebunt. Nos vero dicemus: constans & recta Vita in sua sede. Vita rebus omnibus pura. Finis.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

*) Lege legem

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara (N) Quæ venit in optima veritate lux, ad ipsam amantis domicilium ea procedit. (C) Electus es, juste, qui justitia omnem tuam familiam firmas. (J) Perfectus es, integer, electus, cui mors non inest. (G) Via es pacificorum, semita, quæ in locum lucis ducit. (H) Vita es æterna, quæ iter ingressa in corde justo hospitaris. (I) Væ cuicumque, qui tibi, mi Domine, non dicto audiens fuerit, & cui in sua semita quæstui sunt hospitia, cantilenis lascivis personantia. (F) Armatura es pacificorum, veritas, cui error non inest. (M) Prudens & savis es, sapientia, docens gratiarum actionem omnes, qui tuum nomen amant. (B) Beatus, quisquis tibi auscultaverit, mi Domine, & in viis te secutus fuerit. (S) Dies es gaudii, cui luctus & plandus non insunt. (D) Corona es innocentia, quam capiti illuminatorum imposuisti. (L) Lingua es celebrationis, indes Vitam celebrans. (A) Aeon es primarius, quem Vita condidit, & intelligentem reddidit. (J) Lux es excellentium, qui abiisti, venisti in mundum. (M) Medicamen es, quod omnium tuum nomen amantium dolores sanat. (Y) Oculus es spectatorum beneficentia, qui indes Vitam spectat. (F) Fructus es grati saporis, cui mors non inest. (C) Claritudo es primaria, planta e domo Vitæ nata. (P) Vox es primaria, quam Vita ex sua natura provocavit. (D) Dominus es thesaurariorum, quem Vita rei suæ præposuit. (A) Audierunt te mortui, & revixerunt, audierunt te infirmi, & convaluerunt.

(Π) Propitium te præbes electis & pacificis, in quorum corde veritas habitat. Vita pura: & purus vir, qui illuc se contulit.

(Ν) Aër est, qui hospitium mundi ejusque familiam recreat: & cor meum ab electis probatum. (Ξ) Electus sum: ambulo in Vitæ odore, qui undique me proteget. (Ι) Vir es Novissimus, qui mihi amorem Nasaræorum bonorum excitans, meique coram Vita mentionem faciens, propitius mihi subsidio fuisti. (Γ) Nostra causa parens est bonus, coram Vita justus repertus. (Γ) Sigillum terræ aperui: in ea rem omnem inveni: Genios in hospitium honestum propenses inveni. (Ι) Rosa sum, filius electorum: Vitam vidi: Vita me vidit. (Ι) Viaticum meum ex Viro novissimo est: quod Vitæ placuit & placebit. (Π) Prædestinavit filios bonos, qui Vir novissimus, dilectus est. (Ϟ) Felicitas bonis, lætitia justo viro destinata. (Υ) Juro di Hæje, quomodo anima, ex domo Vitæ exstitit. (Ξ) Auctus mihi splendor Vitæ fuit: lux Vitæ mihi non defuit. (Ζ) Cor meum Vitæ benedixit: me Vita in númerum suorum referet. (Ϟ) Habui curæ bona, quæ Vita mihi præcepit. (Ξ) Luxi illius Vitæ luce: suæque lucis participem me reddidit. (Ϟ) Medicæmini mihi splendor: lux magna me sustinebit. (Υ) Vitæ summæ benignitas omnibus, qui ejus nomen amant, non defuit. (Δ) Os meum Vitæ benedixit, quæ me in númerum suorum referet. (Υ) Auscultavi Geniorum fratrum meorum voci: meos oculos in eos direxi. (Ϟ) In multo robore steti,

incessi, ad eos perveni. (7) Signarunt me sigillo Vitæ Schel-
maj, Nedbaj, & Farvanko. (ψ) Quæ veritas Vitæ est, hæc
contextum in meo capite cornu evasit. (π) Propitiâ erit Vi-
ta summa cuicumque, qui signo Vitæ notatus fuerit. Beati
sunt electi & pacifici, in quorum corde veritas habitat. Vita
pura: & purus vir, qui illuc se contulit.

In nomine Vitæ Summæ. Honoranda lux præclara.

(N) Veni ego margarita: cordia obtenebrata illuminavi.
(D) Facto splendore, excitata lux fuit. (J) Derisi Septem
Stellares, ob id quod cogitarunt & fecerunt. (7) Habitavi in
æde Septem Stellarium: ipsis me ignorantibus. (π) Continget
felicitas electis, qui Vitam amaverint. (1) Væ Septem Stel-
laribus, qui electis male consulunt. (†) Splendor lux prima,
nec unquam terminanda. (π) Vita est Prima Vita, eaque
æterna. (ψ) Beatus, quicumque tibi auscultaverit, tuaque
vestigia presserit. (7) Juro dominus, æque ac anima, e do-
mo Vitæ summæ exstitit. (D) Corona illa pura, quæ Genio
Aebel in suo habitaculo imposita. (7) Cor meum Vitam re-
quirit: Vita in sua sede me requiret. (D) A quo die Aebel
me plantavit, mea anima locum lucis celebravit. (D) Quæ tua
recreatio, ea primaria fuit, quia tui gratia Genii recreati fuere.
(D) Qui portas Duodecim Stellarum invisunt, vias justitiæ
non ingrediuntur. (ψ) Profundis Nasaræismi intimi termi-
nus deest. (D) Fructus ille évavis, cui gustus mortis non

inest. (Y) Vocem Vitæ in locæ amplissimo inter consecratos
 audivi. (D) Vox splendoris est dominus, sua in sede loquens
 & concionans. (r) Sigillum ea maximum, quo Vita in sua
 sede signata est. (W) Sermonem Vitæ qui audit, in sede Vi-
 tæ habitat. (n) Porta jucunda lux est: eaque non termi-
 nanda. Vita pura.

In nomine Vitæ summæ. (N) Exiit Artel princeps: il-
 lius ope consummatio mundi futura. (D) Domui ruina instat:
 opesque raptui obnoxie. (l) Contumelia, a creaturis illata,
 creaturis omnibus proposita est. (r) Similis es malis vitibus,
 quæ fructu carent. (n) Muti & surdi aliquid mali ab hominibus
 suspicantur. (r) Væ diei infelici: qui abortivis in mundo serva-
 tus. (r) Qui iniquitatem seminaverint, messem falsam metent.
 (n) Quorum cor plenum tenebris est, eorum oculi cæci, nec col-
 lustrati sunt. (D) Quos error deprehenderit, locum lucis ii
 non videbunt. (r) Indies lamentantur, quorum animus æger-
 rime affectus est. (D) Quæ duodecim Stellarum portæ, eæ
 omnes fovea, quæ illos in æternum custoditos tenebit. (h)
 Qui animo contentiosi, in lucem ii non ascendent. (D) Qui pec-
 cantes se dissimulant, animas rapiunt. (D) Quorum anima in-
 fatuata, ii mulieres suas non curant. (D) Medicina letifera ho-
 micidæ. (Y) Aqua profunda sunt bona auxilia. (D) Quorum
 os plenum mendacio, eorum oculi quod malum spectant. (Y)
 Arescunt eorum fructus, qui in medio mundi i. e. publice

seminant. (P) Qui stant extra justitiam, alienum bonum ii usurpant. (Q) Qui pulchritudinem corporum amant, sciant, hæc esse roscida, quæ obscurabuntur. (R) Requiescendi surgendique vices agunt, quot homines in mundo degunt. (S) Porta mortis qui homicidæ. Vita pura.

In nomine Vitæ summæ. Pronuntians ego, exponens, & dicens vobis, viri justî, fideles, perspicaces, sagaces, quotquot vestrum a perditto mundo, toto tumultus & erroris pleno, se separaverint, exposui vobis primum de Rege lucis, in secula seculorum collaudando, dixi vobis de creaturis celebratis lucis, non interituris, de Geniis, Jordanis, & Majestatibus, eximiis & illustribus. Dicam vobis ulterius de creaturis caliginis, & de eo, quod eis in votis est. Fœdæ illæ & terribiles: sua formâ infausta. Quæ extra creaturas terræ lucis, eæ in quantum infra & quidem stupendo modo orbem terrestrem versantur. Et quæ terræ caliginosæ forma est, ab ea, quæ est terræ lucis, abest & distat; specie utriusque omni ex parte admodum dissimili. Caligo vi malæ naturæ suæ mala est: cujus anima mugiens, venefica, & vasta, tamen ea, quid primum & postremum sit, nescia. Neque enim nisi Rex lucis, quid primum & postremum sit, quid fuerit & futurum sit, noverit & discreverit. Qui animadvertens discernit, quisquis in malum inciderit, nec tamen vult, ut tali casu is delinquat. Quomodo etiam dicit: ne declines in malum Satanam, & inimicum mundi; qui suo ex animo peccat, quippe quæ sua natura, ea ab æterno & in secula seculorum mala est. Creaturæ caliginis plurimæ &

infinitæ. Dico: amplum & profundum domicilium, maiorum
 est. Nec suis gentibus fax in suis locis infinitis & habitaculis
 dissitis præfertur. Quarum cibus terra: quarum vita aqua in-
 fernalis: quarum altitudo obscuritas cæcans. Exiit aqua nigra
 fictus Rex caliginis: cui pro mala animæ suæ natura caligo
 inest, qui adolescens invaluit, factusque robustus, millia millia
 generationum infinitarum, & myriades myriades jurgiorum ac
 turpitudinum innumerabilium provocans procreavit. Sicut &
 increvit aucta caligo in Fascinatoribus, Diabolis, Dæmonibus,
 Spiritibus Deastris, Dæmonissis, Tenebrionibus, Spectris, Par-
 cis, Archontibus, Angelis, Exactoribus, Satellitibus, Tympani-
 stris, Apparitoribus, Cantoribus, Modulatoribus, & Cinnatis
 Satanis. Turpes vero omnes figuræ caliginis: eæque genere,
 specie, & sexu caliginis, masculino, feminino differentes. Et
 quorum illæ sunt, hi caliginosi, tenebricosi, nigri, sædî, rebel-
 les, iracundi, superbi, felle pleni, contumaces, stulti, putidi,
 abominabiles, libidinosi, maleque olentes. Alii eorum muti,
 surdastrî, verba ex abdito & imo trahentes i. e. ventri-
 loqui, balbi, surdi, mussitantes, turbantes, & sine ratione tu-
 multuantes. Alii oppressores, effervescentes, violenti, acuti,
 iracundi, molles, sanguinolenti, afflatu igniferi, & ad combu-
 stionem ignipotentis. Alii surdi, fallaces, mendaces, fraudu-
 lenti, rapaces, callidi, arioli, Chaldaizantes, fabri ærarii, archi-
 tecti cujusvis malitiæ projectæ & torquentis, cædem patrantis,
 sanguinem sine misericordia & humanitate effundentes, omnis
 rei turpis artifices; linguarum infinitarum periti, & præterita
 ut præsentia perspicientes. Alii penitus super ventre suo
 reptabundi, alii in aqua serpentes, alii se môtitantes, alii velut

reptilia terræ multipedes, alii acutis spiris dentibusque in ore
 pollutantes. Gustus arborum suarum fel & venenum: earumque
 viriditas naphtha & pix. At Regi caliginis additæ omnes filio-
 rum mundi species: caput leonis, corpus serpentis, ungues
 aquilæ, dorsum testudinis, manus pedesque lacertæ. Atque
 incedit ille reptans, serpens, genua flectens, se jactans, procax,
 impetum faciens, rugiens, ululans, indicia gestu habituque faciens
 & sibilans. Sic & ille omnium linguarum gnarus est; verum
 stultus, animo turbatus; omnibus ejus cogitationibus im-
 plicatis. Tamen hic utcumque præteritorum & futurorum ne-
 scius, intelligit, quid omnes inter creaturas & quidem in fini-
 bus sui regni se efferentes, evenerit. Atque idem creatu-
 ris omnibus validior, iisque universis amplior, ut & in quavis
 contentione potentior ac fortior, quamvis pro lubitu se abs-
 conderit, ita ut nemo eum videat, nihilominus ipse quemli-
 bet quasi coram se stantem animo antevertit. Nec aliquis sua-
 rum generationum fugerit, quem ille suo verbo non reduxerit:
 quomodo & Diabolos, ubi placuerit, colligens coram se consti-
 tuit: & dum ille pro arbitrio suam staturam extendens, pro
 arbitrio parvum se reddens, membraque suâ, partim masculina
 partim feminina, reducens, proferens, per omnia sua mysteria
 fragorem & strepitum voce, vapore halitu, oculis, ore, manu,
 pede, robore, felle, ira, sermone, terrore, afflictione, agitatio-
 ne, trepidatione, mugitu edit, omnes creaturæ caliginis com-
 moventur. Illius enim figura fœda, corpus fœtidum, facies de-
 torta, crassities, quam sui oris labia habent, 144000 pasanga-
 rum: & sui oris ut corrupto halitu ferrum coquitur, sic va-
 pore volvens fluctus cietur. Ubi sues oculos tollit, mentes

tremunt: & labiorum suorum incantatione campi agitantur. Jam patiens hic animo, animoque stulto consilium iniens, & mente fraudulenta cogitans, secum loquebatur: ascende, vide creaturas caliginis, quæ plurimæ & infinitæ sunt. Atque, assumpta sibi magnificentia, supra omnes creaturas se extulit, dicens: ubi, qui me major, ubi, qui me, creaturarum omnium maximum, nobilissimum & præstantissimum, robore vincet? ubi, qui Diabolis Ture vi prævalebit? Talis non invenietur. Aut ubi, qui me potentior? Sargam, cum eo certamen seram, surgam, seram certamen cum eo. Videbit, quantum roboris in me lateat. Abscondit vere se, videns creaturas lucis ex longinquo in caliginis lucisque confinio, ut lucem in fastigio montium altissimorum, ut stellas in firmamento splendentes, ut exeuntis, redeuntisque ab oriente solis splendorem, ut lunam reidentem, videns splendorem terræ lucis, ut accensa & abscondita in vasibus vitri lumina, extrinsecus elucetia, animoque inde dolens, ira vero commotus, & pro viribus strepens, dixit: cur mihi hoc monstratum? cur mihi hospitium hoc caliginis? cujus conversatio turpis & terribilis, cujus nutrimentum aqua Nigra, & cui fœtor inest. Ascendam in terram illam lucidam, cum illius rege bellum facturum, sublatamque ipsi coronam capiti meo impositurum, Angelus ego alti & profundi futurum. Dixit: illius vestem induam, cibum edam, potum bibam, domum destruam, ædificium perdam, & hospitium inhabitem. Estne aliquid me validius? Certamen cum hoc committam. Exarsit ira, inflammatus mente fuit, furore incaluit, omnesque creaturas comedere voluit. Ipsi vero sui tramites perturbati, suæ semitæ intricatæ, suæque viæ perplexæ.

Tamen nictu palpebrarum oculi confinia sui regni sursum tendens assecutus est : eoque loci ad infimum caliginis abyssum, quod per centum annos conficitur, unius diei iter emensus pervenit. Atque viso cœli nitore, se efferre & ascendere ex sua fovea, vociferans, & speciei istî lucidæ illudens voluit, portam vero, qua intraret, non irvenit: nulla aliâ ibi obvia, per quam iter pateret, aut per quam ascensus susciperetur. Nam species illa sublimis: neque, ut filiis hominis, animalibus & bestiis, in profundo degentibus, altum cœli conscendere ipsi licet. Unde iterum incalescens, instar leonis accensus, cupidine prædæ fervens, anxius in suo hospitio non quievit; sed exardescens hinnivit, suaque voce ululavit. Creaturæ vero lucis, audita illius voce, visâ Diaboli infernalis forma, manipuloque lapsæ cohortis conspecto, tale mutuo patiebantur, quale corpus, uno membro laxato, patitur, tinnitumque, qualem æris vasa, edebant. Exiit tum vox a Rege summo lucis, qui creaturis lucis, & Geniorum majestatibus dixit: conquiescite, & sedete, Genii, in vestra sede, nec tristes sitis propter iram Diaboli infernalis, pessimi, qui ira exardescens, in fundum suum ruet. Ruet in fundum suum, cûjus omnia cogitata vana sunt, cujusque consilia non mansura. Vita cognoscentibus, Vita prædicantibus celebranda. Vita Vita pura est. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Explicationes hæ & patefactiones, viris delectis patefactæ: quas de orbe terrestri factisque impostorum tradam. Videte, quid vobis de creaturis lucis, & eo, quod eis inest, dicam. Exposui vobis de creaturis caliginis, earumque jurgiis. Dixi vobis de Rege summo lucis, cujus

vis amplissima, potentissima & infinita est, de terra benedicta, & Geniis Regibusque, qui eam tenent, lique altissimi & collocati extra orbem terrestrem in aquilone, loco, unde venit aqua viva, qua creaturæ omnes exsultant, unde venit splendor soli, candor lunæ, lumina stellis, ignique claritudo, unde venit aër borealis, flatus incundus, princeps, quo vivunt omnes venti æque ac omnes creaturæ exhilarantur; quippe cum, si per unum diem ventus ille aërius non spiraret, extinguerentur morientes animæ omnes, quæ in orbe terrestri compertæ fuerint. Si dixeritis, aërem borealem cum frigore & furore venire, vobis notum faciam, Vos e terra lucis non affligi. Etenim in terra orbis terrestris suprema prærupti, lique multi, sunt montes, ubi nascitur nix vel grando, quæ cadens super illos montes hieme non æstate liquescit. Ortaque inde aurâ hiemalis, huc perflans, cum frīgida tempestate huc pertingit; ita ut homo ipsi subjectus fœtidum cadaver evadat; siquidem flatus cum rigida tempestate huc accedit. Duodecim vero Stellæ incantatrices Filium i. e. polū septentrionis non obeunt; cum ibi nihil tenebrosi sit, quod lucem non magis desideret, quam Rex terræ i. e. sol, cujus vis in locum ab ipso remotum mittitur. Illuminatæ quidem in mundo istæ stellæ: quæ vero, utcumque luci præpositæ, splendorem per se non habent. Septentrionem vero ut sublimem creaturæ omnes vocant, sic meridiem humilem appellant; quia creaturæ caliginis in humili ad meridiem degunt. Et universum orbem mare magnum diluvionis ambit: excepta tantum porta septentrionis. Quam aqua viva nulli privabunt. Et hæc ex loco lucis orta. Quamquam aquæ hujus vivæ originem sub throno Dei

sitam esse, creaturæ omnes testantur. Quæ vero stupidæ, & quid ore eloquantur, nesciæ. At venti item alii dantur: qui calidi penetrant muros, permeant portas, & diluionem orbis perficiunt. Nam torrente ex calido exit calidæ aquæ sub radicibus montium vapor, qui illius torrentis ope montium illorum nivem liquefacit. Ideoque, qui torrens ad mundum caliginis accedit, Aqua Sivæa, quia Nigra, quæ Aqua Sivæa est, vocatur. Enimvero ope illius vaporis Aqua viva, & quicquid inundationis ex omnibus maribus in eam effusum fuerit, ita decoquitur, ut nemo inde bibere possit. Quomodo & hoc memoriæ traditum: aqua Sivæa spumat, ebullit, & huc, illuc ægitatur: morituro, qui inde biberit, & qui eam intraverit, coctivo. Nec quisquam illius odorem odoratus fuerit, cujus robor non inde paralyticum evadet. Sic etiam discreti in terrestri orbe sui incolæ: qui in orbe sublimi sunt, ii nitidi, qui vero in humili, ii nigri, suaque formâ, ut Diaboli, abominabiles. Quicumque animo intelligens novit, creaturas lucis hinc in sublimi esse, & videt, neque in orbe terrestri, neque in firmamento eas versari; quoniam, si in firmamento versarentur, ubi cælum una cum terra peribit, pari modo illarum hospitium periret. Nec enim locus Regis lucis unquam fuit, tanquam non fuisset, aut unquam erit, tanquam non futurus esset, aut ipsi interitus foret. Invaluit caligo super homines; qui in omnibus viis & semitis tumultuantes. Constituti itaque, mundo suam viam perturbare, ejusque incolas dejicere, & inter aquas & aquas submergere. Decrescente autem sua generatione, malitia sua crescit. Videte, erudimini, mei electi, & per innocentiam in lucis locum ascendite. Vita vura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Felicis memoriæ sunt nomina, Adami Zubrun bar Scharat, patris mei Jahia Baktiar bar Anhar Jasmin, matris meæ Scharat fat Anhar, fratrum meorum Mehatam bar Scharat, Ram bar Anhar, Adam Juhano bar Anhar Jasmin, uxoris meæ Mudalal fat Scharat, uxoris meæ alterius Samro fat Scharat, filiorum, Adam, Behram, Simat, Adam Zuhrun, Sam, Bajan, qui filii uxoris Mudalal. In nomine illorum, qui in superis inter consecratos degunt. In nomine & virtute Vitæ summæ, novissimæ, excellentissimæ, supremæ omnium operum, in nomine Vitæ Secundæ Juschamin puri, in nomine Vitæ Tertiæ Abatur, cujus nomen Antiquus Altus, in nomine & virtute Nuntii Vitæ, excellentissimi creaturarum lucis, in nomine Geniorum Schelmaj & Nedbej, qui Jordano Vitæ magnoque baptismo lucis præpositi, animis testimonium, notam & signum sui perhibent, in nomine Aebel, Schetel & Anusch, trium filiorum familiæ vivæ, lucidæ, splendidæ, formosæ & hilaris. Testes citamus nostros Discipulos in Mandaitas utriusque sexus, eorumque liberos, qui, quamquam ipsi scientes literisque ab alijs exuditi, die solis, & prima luce ad synagogam non veniunt, nec servantem ordinem discipulis suis attendunt, aut ipsi ut memores discipuli humanitatem curant, aut religiose genua flectunt, aut patefactam doctrinam assument, aut justitiam dilatant, aut institutionem mutuo accipiunt, aut filios suos baptizant, filiabusve suis signum Vitæ induunt, sed, animo suo Vitæ summæ & Primæ dissidente, afflictos & pauperes nec miserantur, nec suas mulieres, suos filios, suasque filias prima luce diei, solis ad synagogam deducunt. Quomodo & testes citamus omnes baptizatos

Mandatas utriusque sexus fideles, filios & filias, qui eruditi, dominos suos amant, testimonium perhibent Vitæ summæ & Primæ, quæ nunquam aut fuit, tanquam non fuisset, aut erit, tanquam non futura esset, qui in Jordano baptizati, signoque Vitæ notati, ad synagogam prima luce diei solis conveniunt, pulchri ordinis servantes genua religiose flectunt, ut memores & constantes discipuli patefactam doctrinam assument, justitiam dilatant, institutionem mutuo accipiunt, filios filiasque baptizant, iisque signum Vitæ induunt, atque, fide Vitæ summæ ac Primæ animum eorum occupante, erga inopes se propitios & misericordes præstant, mulieres filiasque suas prima luce diei solis in synagogam deducunt, nec, ut merces operantium aut stips danda in sua æde sterilesca, faciunt, verum hos ad synagogam deducunt. Pariterque testes citamus Vitam summam Primam, excellentissimam, supremam omnium operum, Vitam Secundam Juschamin purum, & Vitam Tertiam Abatur, natu grandem, eminentem, occultum, sui obtegentem, senem & grandævum mundi, Nedbaj & Schelmaj, præfectos Jordano, domino Vitæ, præfectos summo lucis baptismo, & obtestantes colligentesque mundi animas, Fetahil Apostolum, cui Gabriel nomen, qui Fetahil per virtutem Vitæ, Geniorumque, Aebel, Schezel & Amusch, qui Muhr, Rusch & Rast sunt, per virtutem Vitæ verbumque patrum suorum, cælum sine columnis extendit, terram, cui nihil concreti inerat, condensavit, stellas cælo illigavit, frugiferas herbas arboresque terræ tribuit, splendorem soli, candorem lunæ attulit, & Adamum virtute Vitæ fecit, ipsique uxorem Havam collocavit, precans bona mundi

ipsis, ceterisque quot forent creaturis, ut ne eorum omnium stirps & familia in mundo periret, qui omnes fideles Mandatarum fuerint, atque aqua baptizati singuli opera bona fecerint, bona officia præstiterint, testimonium Vitæ perhibuerint, Nuntium Vitæ prædicaverint, atque testatam suam fidem in celebratione Virorum trium altissimorum, filiorum familiæ vivæ, lucidæ, hilaris, candidæ ac splendidæ, fecerint. Sic obtestantes infimis precibus nos discipuli petimus & rogamus: eripiat nos Nuntius Vitæ ab hujus mundi malitia, sit nobis hospes, sustentator, liberator, servator, qui liberet a vigiliis Septem Stellarium, quos animæ timent, ab occisione, contentione, interfectione hujus mundi, a consiliis malis pravorum, a linguis triplicibus delatorum, mollioribus pingvedine, sed gladio acutioribus, a siccitate mala, a corona i. e. turbine per-dente, a morte secunda foramineque exitii. Et quomodo successus prosperus datus fuit terræ vi condensationis, cælo operæ expansi operculi, soli die lucenti, lunæ nocte residentis, stellis fulgentibus & in firmamento splendentibus, vento aëreo, aquæ vivæ, fructibus terræ, Adamo viro primo. Havæ suæ uxori, ejusque filiis & posteris, apostolis, prophetis, electis, pacificis fidelibus, pacificis inquam, ut lux eorum uxoribus, filiis, filiabus, emtioni, venditioni, terræ, aquæ, animalibus, opibus, semini, grano, in rure, in urbe, præset; sic Nuntius Vitæ Mandatarum hospes, & sustentator hoc in mundo male sit; ita ut, quod petierint, inveniant & quod rogerint, ipsis licet propter mutuum illorum amorem officiamque tribuat. Mandatarum vero, qui adversus nomen Nuntii Vitæ insurgunt, quorumque ori & cordi fides non inest, similes sunt arboribus

malis, aquam vivam bibentibus, fructus vero non ferentibus, similes sunt lupo rapaci, leonique prosternenti. Ceterum quæ ad synagogam non conveniunt, nec humanitatem curant, nec ut memores & constantes discipuli patefactam doctrinam assument, nec justitiam dilatant, nec institutionem mutuo accipiunt, nec stipem synagogæ erogant, nec mulieres, & filios in synagogam mittunt, nec prima luce diei solis filios filiasque baptizant, nec signum Vitæ eis conferunt: qui Mandaitarum viri, mulieribus Duodecim portarum cultricibus nubentes, & quæ eorum baptizata mulieres, viris Duodecim portarum cultoribus nuptæ, se invicem non docendo erudiendoque commenefaciunt, vitam præcellere mortî, lucem præcellere caliginî, bonos & egregios malos, quod dulce stavius esse amaro, diem præcellere nocti, diem solis præcellere sabbato, nasaræismum præcellere Judaismo, summum præcellere imo, & Jordanum aquæ vivæ præcellere aquæ inferæ loci tenebrosi: qui discipuli suo magistro inobedientes, nec ex corde ad audiendum suum ipsos erudientem doctorem excitati, vocem Vitæ deserunt, vocem vero caliginis amant, habentes odio sermonem Vitæ, sermonem caliginis amant, habentes odio splendorem & lucem, sedem tenebrarum amant, & deserentes Jordanum aquæ vivæ aquam inferam amant; in hos testem citamus Vitam summam Primam, citamus testem Juschamin purum, qui thesauris aquæ lucisque magnis, altis, puris originibus præest, testem citamus Abatur, natu grandem, altum, occultum, sui obtegentem, qui sedens in alto profundum & secretum videt ac discernit, qui, quid creaturæ & generationes fecerint, videt, quæ

animabus, ut quæ fecerint omnia opera ponderet, præfectus est, testes citamus Aebel, Schetel & Anusch, testem citamus solem, ejusque splendorem, ac lunam ejusque candorem, testem citamus diem solis & naturam stipis, testem citamus vocem Vitæ, ejusque sermonem, præceptum, admonitionem, ex domo Vitæ Tertiæ Abatur, & ex domo Vitæ summæ, Primæ, progressam, testes citamus discipulos, quorum in signo gratia inest, preces, scrutinia, conciones, verba, radios splendoris, splendorisque margaritas, testem citamus hunc sermonem, hoc præceptum, hanc admonitionem, quæ nobis ex terra lucis data est, Genium Anusch, qui veniens discipulis assidet, ut per eum lucrentur, qui vero non obediunt ei, creaturis ac generationibus inculcanti, ut prædicent, erudiantur, credant, nec a se deficiant, sed qui omnes recedunt a sermone, præcepto, monito, quod Anusch Genius Apostolus in mundum malorum, locum, plurimi mali principem, sed cujus imperium subvertetur, attulit; testem citamus solem ejusque splendorem, lunam ejusque candorem, aquam ejusque vim, ventum ejusque svavitatem, ignem ejusque claritatem, terram ejusque fructus, cælum ejusque umbram, fideles mundi, synagogam & discipulos, diemque solis, naturam stipis, doctrinam justitiæ, origines Jordani, & quot eo loci descendunt baptizandi, ejusque signum accepturi, testes hos, testes veritatis, citamus in omnem virum, feminam, lactantem puerum & puellam, qui adversus nomen Nuntii Vitæ insurgentes, se baptizando in Jordano sibi nomen & characterem Vitæ non assumunt, tam procul a justitiæ quam a bonitatis studio remoti. Hæc nos vobis, discipuli, ut & iis, qui nec audiunt nec credunt, hortando declaramus: si, qui in

quæstionem propter peccata vocati fuerint, ab eis abstinerint, testimonium Nuntio Vitæ, Apostolo primo, perhibuerint, & voluntatem sui domini præceptaque discipulorum exsecuti fuerint, ipsis remissio peccatorum erit. Si vicissim hæc non fecerint, nec audiverint, aut his commentariis testimonium non perhibuerint, iisque auditis, firmiter & constanter doctoribus suis non crediderint, remissio peccatorum eis non erit. Si, quæ eis præcepi, non fecerint, aut in ordine & sermone, quem Apostolus primus commendavit, stantes testimonium eis non perhibuerint, ligatis suis peccatis, suarum ob manuum opera in quæstionem vocabuntur. Si vero vigiles & attentii fuerint, ipsis quoque, qui in eis versatur, Aeon invigilabit. Nec custodia vigili Septem Stellarium aut suæ manui, aut tribunali aliquid potestatis in eos futurum erit; verum eis eorumque uxoribus, filiis, filiabus, præteritis, præsentibus & futuris remissio peccatorum constabit: quomodo & discipulis meis ac fidelibus, qui Mandatis has commentationes exposuerint, remissio peccatorum nec deerit. Vita pura: omnibus rebus Vita pura. Finis.

Spiritus, ejusque filii, filiæ, resque omnes culpæ obnoxie
in secula seculorum. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Arcana hæc doctrina & concio Genii Nebat D.: cujus in conspectu Genii progerminarunt, eluxerunt, effloruerunt, increverunt, ac prodierunt Procreatione prima, solo verbo facta, 800 Genios provocavit. Qua procreatione prima emergentes duo Genii prodierunt: quorum unum Javar, alter Hatito appellatus est. Altera procreatione Juschamin & Schar Zivo progerminantes prodierunt. Tertia procre-

stione emanantes prodierunt Genii dilecti, electi, mites & quieti: quorum nomina Sar & Semir, quibusque singulis bina habitacula assignata. Qui Genii germinantes magnopere, elucientes & emanantes ad illius Nebat dextram & sinistram se explicuerunt: eosque gloria inhabitavit. Conspicui item sua specie apparuerunt: & splendore suo invicem misto, decori illi, lucentes ac illustres. Neque enim aut sanguis & caro in sua forma, aut corruptio in utriusque commitione inerat. Procreatione autem prima facta, qui procreatus fuerat, Javar Semir surrexit. Et hic Javar Mano Semiro Vitæ suo patri dixit: meus, tu Vita, pater es amplissimus, defectu non laborans, magnus, non parvus. Plurimus splendor, qui tuæ dextræ, plurimus, qui tuæ sinistræ: lux gravissima te obtegit: Jordanus aquæ vivæ in tuo conspectu non decrescit. Fumiferus sui fluvii fundus primus: maximeque fulgurans ejus ær. Quæ dicta a Javar Zivo pater meus Vita audiens benevole excepit, & missa in eum dextra, ejusque capiti corona innocentiae imposita, illum sua disciplina instigavit. Albuschan Malolan hic vocatus. Appellatus quoque Malolo di Heje fuit. Vita tum Prima ex suo habitaculo surrexit. Quem vero suum patrem dominum precans, celebransque Malolo D., & coram hoc suo parente procumbens ita affatus est: in tuo mundo quicquid faciendum cogitaveris, id bono omine facias, mihi que idem gratum futurum displicebit autem mihi, quicquid odiosum animo volutaveris. Absit a te, ut aliquid odiosum mente concipias. Ut tibi benediximus, ita & tibi eveniat, quo creaturas lucis in terra ætheris animemus. Ego sum Bar Javar, voce mei patris te provocavi, atque ex illius mandato omne, quod cogitaverat, adornatum est, neque sine illius mandato aliquid

facias. Quomodo etiam, si meum mendatum effeceris, opus tuum tibi tum prosperabitur, tuaque imago splendore magno lucebit: atque excelsi Genii, quos procreasti, electi, mites, quieti futuri: neque minus tu lucebis, ut etiam procreatio tua lucebit. Quibus dictis, & surgentibus Filiis, iisque magnatibus, quos Vita Prima provocaverat, ipsa etiam ex sua sede surrexit, celeriterque se proripuit. Plantavit vero tum ipsis 360 Jordanos: cuique Jordano præpositis duobus custodibus, iisque Geniis qui Jordano primo præfecti fuerunt, Adatan & Jadata appellatis. Sic etiam 800,000 myriades Geniorum eodem hoc die procreati sunt. Geniique innumerabiles in Jordano baptizati fuerunt. Qui vero Genii ibi baptizati signum Vitæ acceperunt, numero 800,000 myriades fuerunt. Atque, qui baptizati Genii, ii mille mille in splendore Vitæ constituti. Qui autem ipsi multiplicati item 360 creaturas lucis propagarunt. Atque illæ, quem Genium mitem, principem, & procreationis caput, invocabant, eum sui mundi infiniti caput constituerunt. At in mundo Vitæ, & Jordano myriadibus Geniorum fixa sede, in quo habitaculo signum Vitæ hi acceperant, in hoc Jordano odium, simultas, dissensio, confusio, tumultus, aut commotio non erat; verum sua aqua, splendore super illam a Nebat excusso, pullulans se coram hoc splendore extulit: his duobus sibi invicem mixtis, multiplicatis, auctis, & in similitudinem unius splendoris collucentibus. Aqua similis splendori, splendor similis aquæ. Regioque Jordani summo & incomparabili splendori similis fuit: omnibus ejus incolis pro Vitæ portione lucentibus, formosis, illustribus, copiosis & foecundis. Species eorum se diffudit. Neque ibi bellum, &

machinatio patris Geniorum, aut splendor Vitæ Secundæ Juschamin exstitit: quomodo nec ibi intumescens superbe Genii majores erga minores, verum singuli, alter alteri, humiles, lucique ex corde summissi se gesserunt. Exsultavit itaque Dominus celsitudinis suis filiis, ut & hi suo patre Domino, celsitudinis gavisii sunt, mutuo splendore lucentes, splendorique sui patris, qui, ipsis dato hoc splendore, hunc mundum eis considerat, benedicentes. Vita tum Prima Genium Javar Zivo vocavit, &, enuntiatis in ejus nomine 900,000 myriadum Geniorum rhythmis, ipsique formam sua data, præcepit: i, teque Vitæ Secundæ Juschamin cum hac tua forma conspiciendum præbe. Quid dicat & cogitet, videbimus. Abiit etiam ille in hujus conspectum, & dixit: Juschamin, nate a Demutheje, meus parens me huc misit. Sed Vita Prima, tuus pater, hoc mihi commendavit, dicens: quis sis, Juschamin nesciat. Splendore autem formæ, quam Genio Javar Vita Prima dederat, commotum & agitatum, quod Juschamin tenebat, omne habitaculum fuit, suusque thronus in ruinam inclinavit, ut etiam, quæ coram eo stabant, catervæ tremuerunt. Atque surgens ille viribus defecit, deficiensque viribus consistendi coram splendore hujus formæ potestatem non habuit: pedibus poplitibusque suis non firmis. Abjectum & perculsum cor suum præ hac specie erat. Quocirca Javar, qui novit, quantopere Juschamin animo turbatus esset, obtendit splendori velamen, oculosque Vitæ hujus Secundæ, ne lucem viderent, reflexit, & ipsum splendore suo afflictum, sed porrecta dextra apprehensum, erectum, & coram se constitutum, ita allocutus est: bono sis animo, mi filie, splendorem tui patris,

Tom, II.

E o

splendore tuo nobiliorem, vide. Vita, meus parens, mentionem tui bonis verbis fecit. Misit Vita me filium Vitæ ad te suum filium, & quidem in locum, cujus majestas animum capit: & ejus rei Vita te admonuit, dicam. Sum magister. Respondit Juschamin: Vita me non novit. Cur mentionem mei fecit? Me in suo conspectu non extollet. Etenim cor meum splendore privatum, luceque destitutum est. Laudibus vero hunc Juschamin Javar coram Vita extulit. Atque Vita benigne, dextrâ porrecta, justitiam ei exposuit: quam justitiam & ipse filii Geniis, coram sedentibus, exposuit. Sed, quod solummodo decretum sit, id factum non est, neque, cui finis deerit, aliquid reperitur, hæc cogitatio in animo hujus Juschamin inerat. Quapropter illum, ita cogitantem, sibi Vita non adjunxit. Tamen, cum filius suus esset, ipsi non irascebatur, utcumque gravissime accipiens hanc illius cogitationem: quod solummodo decretum sit, id factum non est, neque, cui finis deerit, aliquid fiet & parabitur, aut existet. Quod enim Juschamin decreverat, id quoque eum facturum, Vita novit. Silentium vero servavit, & re in quæstionem vocata, secum sciscitabatur: quando, quos decrevit Vita Secunda, animoque constituit, filios sibi parabit? Cui autem Javar dixit: quæ res, causa, vel animi affectio præcipua Vitæ placuerit, eam stabiliet. Quid tu, meus pater, sedes, atque, quæstione habita, cogitas, hanc rem perfectum iri? Respondit, animo turbato, dicens: habebis potestatem rei cujusvis, quam postulaveris. Atque, veste super vestem ipsi data, Genio Tavriel, appellatione Javar, item Sam Semir Zivo cognito, dixit: abi, mitte æquationem i. e. constitue terminum

Ignis vivi, splendoris ac lucis inter creaturas nostras & maximas suprâ, & creaturas Vitæ Secundæ infrâ, ut etiam ad hujus loci limitem aquæductus fiat terminus, omnibusque creaturis statuta mensura. Quo dicto, hunc Javar veste, alia alii injecta, operuit, duos custodes, Usar Haj & Feteš Haj, ei præfecit: splendore cumulado, & quicquid vestis ei injectum erat operiente. Javar tum, cor Vitæ summæ, in portis prope Genios omnes habitans, qui Vitæ, suo patri, quod ipsi placeret, faciendi consilium dederat, hic Sam Zivo etiam vocatus, item sui audientiam Genios alloquendo fecit. Qui & Genii omnes, quod bonum sit, nec minus ab eo acceperunt, quam a Vita id audierunt. Consilium exinde initum & conceptum a Vita Secunda fuit, atque prope erat, ut illius consilium efficeretur. Surrexit hic pater, rem novam ex Jordano Vitæ primo procreaturus. Quod vero non permiserunt, qui duo, Adatan & Jadatan vocati, ei custodes præpositi erant, & qui baptizantes baptismo Vitæ, hunc baptismum, accepto ejus signo, confirmaverant. Hi dixerunt: tibi venia non data est procreandi aliquid ex hoc Jordano maximo, in quo Vita signum, cujus ope ea jubens, audiens, nihil non pro lubitu facit, constituit. Respondit: quorsum me conferam? Præcrea tu, ita se ipsa cohortatur, rem novam, para filios, ut Vita Prima me provocavit, filiumque suum me constituit. Regesserunt memorati custodes: nos filii, non patres sumus. Alius rei potestatem non habemus, quam quod Jordani aquæ vivæ custodes, & cujusque sive facti, cujus veniam acceperis, sive consilii, quod susceperis, observatores constituti sumus. Abiit deinde Vita Secunda, & consistens eâ ad originem Jordani inferioris, infrâ.

Jordanum principalera positi, inde tres primogenitos, sui invicem similes, ita ut quæ unius eadem ceterorum duorum forma, iræ autem obnoxia, esset, procreavit. At nihil est, cui finis non futurus sit. Provocavit vero sibi hos filios Vita Secunda in habitaculo Vitæ Primæ, sui parentis, silentium tum, sermone suo custodito, servantis. Pari modo filii Vitæ Secundæ, cogitatione, quæ eos invaserat, suscepta, suo patri dixerunt: mundus hic, qui eximii & multi admodum splendoris est, mundus tuus & noster est. Unde verò illud, quod nos in eo non hospitamur? Et addiderunt: quousque in mundo Vitæ non hospitabimur? Cum vero illi virum hunc, cui tectum proprii habitaculi deerat, dominum hunc fabricæ mundanæ irritarent, ejus auribus ista verba infundentes, hic dixit: hospitabor in mundo Vitæ, ibi hospitabor, sedete. Dixerunt: in mundo, qui tuus non est, non sedebimus. Coëgit eos pater; quam vero patris coactionem non acceperunt. Consilium inhonestum erat, quod consilium patri suo dare studebant. Verum nulle unquam tempore ille consilium accepit. Et dixit hic Juschamin: surgam, in conspectum Vitæ Primæ ascendam, atque, mundo relicto, faciam, quod velim, atque, quod velim, a me proficiscatur. Sciens autem Vita Prima, quid consilii Vita Secunda susciperet, dixit: una vice opus suum Vita Secunda prosperè efficiet; altera vero hoc suscipiens, prospere id non efficiet. Sed non sciens Juschamin fuit execrationis, in eum compositæ, surrexit, suisque filiis, qui sua jussa libenter exsequebantur, splendorem, virtutem, intelligentiam, eloquentiam & audientiam tribuit, dato iis missis hoc mandato: ite, quid velitis, facite, & quod consilium mihi dedistis, bene, non male,

exsequimini. Abierunt tum hi ad extremum omnium & creaturarum & habitaculorum finem, ibique versantes terram candidam produxerunt & terminis definierunt, terram vero splendoris, ut terram ætheris, producere non potuerunt. Provocata rem omnem item apte composuerunt. Produxerunt vero in principio creaturarum quatuor viros expeditos, eosque Filios pacis appellarunt. Sed, cum Bahak Genius mundum provocans pararet, duo ejus fratres non affuerunt; qui animo deficientes, atque ei adversantes, illius sermone nec verba nec aures commodarunt. Quem vero composuerat, & cui præerat, orbis aut mundus, ille nobilis, magnificus, & qualis creaturarum Vitæ summæ non fuit. Nam in mundo, quem pater hic Geniorum sibi provocaverat, vastatio exstitit. Adamum dominum, ex loco lucis profectum, Vita summa sibi vicissim finxerat. Unde irascebatur. At exstitit quoque filius patris hujus Geniorum Bahak, quem sibi filium ille procreavit, & Fetahil, id est Intuentem aperte, apertis oculis, quanquam hi non aperti erant, vocavit. Surrexit vero Fetahil, filius patris Geniorum, quem pater hic Geniorum sibi provocaverat, abiit, & consistens ad aquam mistam, & ad ignem mistum, cui ignis consumens, quomodo aquæ illius terræ aqua calida inest, aquam vivam procreare cogitavit. Secum locutus est: etiam ego Genios procreabo & coram collocabo, ut meus pater me provocavit. Primo autem, quod pronuntiaverat, verbo, prodeuntes in ejus conspectum ascenderunt Septem Stellares, corrupti & corruptores: specie sua sanguinis rubentis, eaque specie rubedini simili, hac specie nec splendente, nec albeute: &

omnes hi improperi, sanguinis colorem referentes: suoque nomine in ore haud svavi. Ad animas demum quod attinet, ubi illæ hinc ex hoc mundo sublatae fuerint, tristitia afficientur. Neque omnes hæ animæ, perituris earum imaginibus i. e. involucris corporeis, in mei conspectum ascendent, aut prospere apud me acturæ, mundum Vitæ Secundæ videbunt. Quæ vero naturæ animarum sunt Nasaræarum, eæ fortunæ, qualis Septem Stellarium est, exsortes, in felicitatem Vitæ, felicitatem Genii Javar ascendent. Nam ut Vita hunc Javar ad Fetahil omnesque Angelos malos misit, sic etiam Vita prudentibus, Vita sperantibus, Vita Viris spem facientibus in suo habitaculo adsistet. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Magnifica lux, verbum eximium sum, filius verbi, qui nomine Genii Javar huc veni. Me Domini accerserunt præfectumque constituerunt: me Anusch Genium D., filium Geniorum, instruxerunt: me vocarunt, præfectum constituerunt & armarunt. Mihi item socios stabillierunt: socios vero Genios mites sui que constantes mihi stabillierunt. Me custodem, ut facientes ex suo somno excitarem & erigerem, foras miserunt, dicentes: i, collige ex tellure cœtum, sicut nos cœtum collegimus. Elige electosque ex mundo educ, viros vero justos mulieresque bonas ac fideles elige. Elige & educ animas summissas, easque, quæ loco lucis dignæ sunt: datis iis explicationibus, quibus erudiantur. Quibus præcepta etiam secreta des, ut superbis Stellaribus, ibi versantibus, sua prodigia ostendant ut loquentes voce pura Spiritum Namrus throno deturbent, & ut angustia animi

ad Septem Stellares, hujus mundi dominos, pertingat. Dóce Nasaræos, Mandaitas, & electos, quos ex mundo elegisti, & qui ob nomen Vitæ in orbe persecutionem passi sunt. Elige justitia probatos, eosque in habitaculum formosum extolle: elige hos ac confirma, ne deficiant & minuantur. Dóce eos preces, commentationes & conciones, ut videant familiam lucis & saplant, Hortare animas, ne eæ morientes & perituræ in atra caligine includantur, ne corrumpat eas Namrus, & per generationes superba hac cantilena decipiat: ubi terrestrem orbem paragraveris, te mali non adgredientur, neque splendor tuæ formæ obscurabitur, aut te de firmamento summo detrahent, aut in locum caliginis conicieant; unde animo ne turberis, nec commotus dicas, te solum esse; quia, ubi anguste egeris, nos omnes apud te erimus, nos omnes ad te accedemus, nos hospites tui erimus, nos erimus tui hospites, teque ab omni odio liberabimus. Doce Nasaræos, Mandaitas & electos, quos ex mundo elegisti, loquere eis de precatione gratiarumque adione, ut spe plena, cui nihil deest & deficit, precantur, non autem nocte obscura, & tempore, quo tecta misericordia est, precantur. Qui misericordiam suo tempore non petierint, ad portam domus Vitæ commorabuntur, commorabuntur ad portam domus Vitæ, donec portam domus Abatur aperiat. Qua vero porta magna domus Abatur aperta, precatio, celebratio in locum suum ascendet, peccatio, celebratio ascendet in locum suum, & latebit in loco, nempe loco misericordiae. Qui suo festivoque tempore non adoraverint, ob id quod hanc rem in mundo non fecerunt, in domo Abaturi quæstio habebitur, quæstio habebitur in domo Abaturi. Vobis, mei electi, dicam de arcanis, quæ Namrus

per hunc mundum divulgavit, dicam de felle & malo, quod Namrus in magnam familiam Vitæ misit. In meos Discipulos odium, simultatem & dissentiones misit. Vobis, mei electi, ita prædico & annuntio: erroribus illius Namrus, Idololatrarum, & Septem Stellarium, ne decipiâmini. Qui erroribus eorum deceptus fuerit, in clauastro aquæ Nigræ morietur: qui eorum opera fecerit, occisione & gladio Septem Stellarium tolletur, tolletur occisione & gladio Septem Stellarium, aqua consumente affligetur, atque, illius nomine ex domo Vitæ summæ funditus deleta, suam portionem in luce non inveniet. Qui religioni Tenebrionum institerit, ahenis spumantibus coquetur. Qui vinum in caupona biberit, vinculis tenebrarum constringetur. Qui auro & argento deditus fuerit, duas mortes pro una morietur. Qui concubuerit suæ uxori, aqua vero se non abluerit, sed in fastu Leviatanis serpentis versatus fuerit, palam ictus ei infligetur, eumque custos lucis percutiet, delebit suum nomen ex loco lucis, eique maledicet: nomine suo extinguendo, suæque cancellato loco non terminando. Quisquis inierit uxorem suam, ubi immunda hæc menstrua patitur, primoque eorum die ei concubuerit, ille, nomine suo e domo Vitæ summæ exciso, in atra caligine collocabitur, collocabitur in atra caligine, ejusque oculi lucem non videbunt. Qui cibum Duodecim portarum comederit, ascendens ille ex mundo, luce privato, portionem suam a Fœculentis petet. Nam in fine generationis postremæ existent ab illis Fœculentis discipuli, non summissi aut digni, quibus ratio, claritas, puritas Jordani non conveniet. At usque ad ætatem quindecim annorum in illum patrem ob peccata filiorum quæretur, qui eos nec in

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

*) Praepostere pro *ἡμετέριον*

concionem vocavit, nec ex suo somno excitavit, nec precationem gratiarumque actionem docuit, aut fecit, ut vias justitiæ ac fidei in locum lucis hi calcarent. Exactis vero quindecim annis, in filios ob peccata sua quæretur. Quorum quisque spumans, & ad portas Duodecim Stellarium delatus, in plantibus & lucibus collocabitur, collocabitur in lucibus & plantibus, coronâ caliginis suo capiti imposita, imposita coronâ caliginis suo capiti, flagris ignis cædetur, atque in eum igne consumente, calore, frigore, ac incendio, quo in animum idolatrarum quæri solet, quæretur; quia, quod beneficentia & liberalitate a meo Javate creatum, in a meo nasaræismo discessit, discessit a meo nasaræismo, plantaque aquæ inferæ illud evasit. Quomodo etiam, ubi filius sacra Tenebrionibus fecit, judicium de suo patre non minus dicetur, quam, ubi hariolos & Chaldæos petiit, juxta thronum superbi Neric in eum quæretur. Vobis etiam de pulchritudine, gloria, veritate, quæ a Dominis venit, dicam. Quisquis odorem odorans, nomen Vitæ in memoriam non vocaverit, in eum ad domum Abaturi quæretur. Quisquis odorem hariolorum & Chaldæorum, odorem fœtoris odorantium, odoratus fuerit, quisquis Tenebrionibus & Parcibus sacra fecerit, in monte caliginis constituetur. Quisquis cibum conviviorum epularumque Septem Stellarium ederit, ad thronum Stellæ Neric cædetur. Quisquis cibum humilium sacrum comederit, quomodo venefici fabricæ mundanæ moriuntur, is morietur. Qui vero ab omnibus his operibus abstinerit, locum lucis videbit. Animæ, in custodia Septem Stellarium commorantes, commorantes in custodia Septem Stellarium, præ site morientur; neque enim ipse div.

aqua mundi infernalis bibenda indies dabitur; & inopia tum laborabunt, propter fœda opera, quæ in mundo fecerunt. Absit vero a spectatis beneficentia, viris justis & fidelibus, absit a mulieribus bonis ac fidelibus, ab his, qui stipem erogantes, vocemque Vitæ prædicantes, in Jordanum descenderunt, & se baptizantes, signum purum acceperunt, ut effigiem hujus loci videant. Observavi ego, quod mihi mei Fratres præceperunt, atque celeriter a capite ad calcem perduxi. Scilicet, & donec post diluvium ædificata Jerusalem fuisset, animæ in lucem ascenderunt. A quo autem tempore ædificata Jerusalem fuerat, & quod ad ætatem Mahamatis Arabis excurrit, ego ex iis, qui vobis interfuere, discipulos meos elegi, eosque ad locum lucis extuli. Sed, orta post primordia Mahamatis Arabis profanitate, a vobis meis discipulis ego discedens abii, & ad Stateram justitiæ ascendi. Jam dico: felix, iterumque felix, qui sibi intentus vixerit. Etenim, malitia cum pollutionibus immunditieque in mundo invalescente, abii ego & ad Stateram justitiæ ascendi. Verum & dico: discipulorum meorum, extrema hac ætate viventium, vicem doleo; quia margaritas has insaniâ mundus afficiet, easque per generationes incantatrices, dieque consummationis magno casuras, captivas ducet. Væ autem iis meorum discipulorum, qui locum lucis non videbunt. Interim a quo die facta fuerit profanatio usque ad tempus, quo interiturus sit orbis amplus, animæ in lucem ascendent. Quomodo & ego, prævalescente malitia & immunditie, in mundo hoc commorari non potui, sed in conspectum Vitæ, mei parentis, in sua sede versantis, ascendi, dicens: felix ille vŕ, qui sibi intentus vixerit. Qui vero sibi intentus vixerit, sui similem in mundo non habebit, Rex

ille in luce futurus, magnifice ut Magnates in loco lucis aget.
Pura lux, ubi Consecrati versantur. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Magnifica lux, præstans vitis sum, mitis, qui ex radice magnificentiæ plantatus sum, plantatus sum ex radice magnificentiæ. & quem Domini dulcem plantant, Domini plantant dulcem. Circumdedere mihi splendorem, eumque splendori, qui meus est: cui & formam custodem; me in occulto custodientem, adjecerunt. Vocarunt me, constituerunt, præfecerunt, suoque sermone instruxerunt: ut & mihi socios adjunxerunt, atque dictionem in gratiam nominis, quod præstans & infinitum est, dederunt. Erudierunt me de splendore magno luceque in loco secreto accensa, suoque sermone instruxerunt; adjunctis mihi Sociis, qui præstantes, nec interituri. Me vocavit Dominus, datoque mandato, me in loco secreto constituit, mihi verba arcana dedit, & me de re omni erudiens, erudit de rebus omnium primis, de Domino, qui ab æterno fuit, me erudit de sacra lege, me voci præclaræ præposuit, benedicens mihi benedixit, suæ plantationi me inseruit, mihi plurimam & infinitam gloriam tribuit, legemque sacram, cui nihil deest & deficit, obtulit, me osculatus ore puro est, vestibus magnificis textit, nube, nubé splendoris, collustravit, & ad Tarvam puram misit, dicens: I ad Tarvam puram, erudi Genios ibi versantes, da eis splendorem & lucem, ut in nitore mutuo sedeant, da eis tuam gloriam, ut sub auspiciis Vitæ surgant, institue eos summa disciplina, ut in tuum censum referantur, referantur in tuum censum, quo nihil ipsis desit & deficiat. Erudi eos de Geniis puri Tarvani

omnibusque lucis creaturis, erudi eos de luce magna Vitæ, Geniisque & sede, in qua ii collocati, erudi eos de vitibus secretis, de arboribus puris ac splendidis, de Jordanis, erudi eos de creaturis Domini celsitudinis, de splendore, & luce, quæ ibi versatur. Dic eis de Havraran puro, per quem enuntiata vox eximia fuit. Dic eis de terra Ajar, opere pulcherrimo, æmpiterno, quod Javar condidit & adornavit: architecto illius Haj Hin constituto, qui architectus, enuntiata voce miranda, instituit, quæ candor æternus inhabitaret, habitacula, paravitque Regi lucis, ut etiam ab ejus dextra & sinistra Genios disposuit, qui futuri ei conversarentur, conversationi ei futuri, in suo habitaculo collocarentur. Doce eos de Ferho, Domino altissimo, & de habitaculo, quod in loco secreto inhabitavit. Erudi eos de Mano, Domino omnium primo, & de Jordano D., in quo baptizatus fuit. Ego Aebel a Javar patre, Nuntio Vitæ, proficiscens, me ad Tarvan purum contuli, septemque creaturas lucis parans, septem Angelos sempiternos constitui, ipsisque condidi septem cameras aquæ, templa nova, nec dissolvenda, per meum splendorem, lucem, & gloriam, quam sempiternam mihi mei patres obtulerant, per meam cognitionem, quam mihi mei Domini dederant, per verba magnifica, quæ certa rataque mihi fecerant, per præcepta secreta, magnifica, excellentia, confirmata, stabilita, quæ ex domo Patris summi, omnium primi, certa rataque attulerant, per radios formosos, qui precatione me instruxerunt, qua patrem meum, Dominum celsitudinis, meique custodem, fatigavi. Me enim hic vocans, atque me personam magnam gloriæ, cujus ille ipse exemplum manebit, amandans, dixit: ubi ieris ad Tarvan

purum, sermonem Geniis noctu ne habeas, nec Vitæ Secundæ, tui auctori, mentionem facias; quia illius ope omne malum, & cui nihil non deest & deficit, originem duxit, disseminatumque in mundo mendacium fuit, nec sacram legem, scientiam, prudentiam, gloriam, dictionemque semotam, superne delapsam, memores. Sumtam, inquam, dictionem illustrem in aquam profundamne mittas, neque illius mentionem noctu Geniis, quos Genios Juschamin procreavit, quibusque taciturnitas, otium, ac silentium non inest, facias, sed eam puri Tarvan Geniis, qui, ipsos procreante Vita Prima, exstiterunt, communices, communicans vero uni ex milliade, communices duobus ex myriade. Et, communicata hac uni ex milliade, hi invicem annuntient, annuntient invicem veritatem; jurata quoque invicem fide, non fore, ut dictum tuum fallant. Ego, ut Vita meus pater præceperat, adveniens vocem in Tarvan puro protuli, vocem protuli in Tarvan puro, collustrato & in sempiternum renidente: dedi meam legem, meamque gloriam tribui Geniis dilectis: explicui meum nomen Geniis occultis Regibusque lucis, quos procreaveram: explicui id Regi puri Tarvan, splendorique ac luci ibi versanti: ut & idem explicui creaturæ celsitudinis, Genio Javar, magnæ luci Vitæ. Explicui nomen meum Genio Farzuso, domino gloriæ, & Genio Netufo, apud eum sedenti: explicui id Geniis, Vitibus, Arboribus puris & Jordanum collustrantibus. Explicui scientiam, tui legem non perituram, quam in mei similitudinem illustravi, omnibusque creaturis lucis in regione puri Tarvan habitantibus præfeci. Quo facto, ex throno surrexit Rex illius regionis, sequæ in faciem prosternens coram

Tom. II.

H h

me, adorans, se prosternens, adorans coram me, rihique fausta quævis & infinita precans, dixit: aliquid detrimenti & fortuiti non patientur, nec obscurata peribunt, quæ tua opera. Nam Dominus filius Magnatum es, Dominus Geniorum, pater omnium Consecratorum. Inibimus nos nostro nomine puro, te sequendo, vias justitiæ, vias Vitæ summæ, quæ te ex occulto vocavit, te vocavit ex occulto, electum te dominum constituit, constituit electum te dominum, nobis te præfecit, te præfecit nobis; ut ne quid nobis deesset & deficeret. Veni posthæc in mundum τ Tavriel, veni, disposui Genios Majestatesque in mundo hoc τ Tavriel versantes, & meam doctrinam tradidi. Splendor tum meus Vitæ Juschamin illuxit: Geniique reluctantes atque Domini exultantes in universum sellas disposuerunt: ut & ipse Juschamin splendore, Genios omnes collustrante, Vitaque Abatur collustrante, gavisus est. Confusum vero, quod ille procreaverat, nec duraturum ordinatum erat. Nihil splendidi & formosi ejus manu factum fuit. Neque enim suam dextram cum suo patre, voce, doctrina, laudeque Geniorum extenderat. Meus etiam splendor canistro Fetahilis illuxit, meus splendor illuxit canistro Fetahilis, cujus cor fletu plenum erat, cujus cor plenum erat fletu, & qui, lacrimis de oculis expressis, dixit: veni mecum, filie delecte Vitæ magnificentissimæ, Primæ, omniumque Geniorum in sempiternum splendidissime. Quo pacto mei dies diebus ceterorum Geniorum, qui Genii sibi constiterunt in sua gloria, in sua gloria sibi constiterunt, comparandi? Constantes hi Genii suæ gloriæ: hæ majestates in sempiternum lætæ & exultantes. Qui apud eum sedebant, Genii tum dixerunt: de die in diem splendor Genii Aebel Zivo illu-

xit, illuxit splendor Genii Aebel Zivo, atque nos in nostra sede collustravit. Ubi autem ille pro sua bonitate nobis benedixerit, ascendemus in locum lucis: ut & nobis in lucem ascendentibus peccata & delicta nostra remittentur. Tuum nomen inter Magnates agnitum: tuique parentes, Fetahil, in caligine versantes, contra nos non decernent. Quo audito, Fetahil de suo throno surrexit, & venerabundus procubuit. Verum dixit: parenti meo, Nuntio Vitæ, subito fabricam mundi demoliamur, subito demoliamur fabricam mundi, atque, destructis rebus suis omnibus, antequam pars illa, quam & corrumpamus, pulchra scil. Spectatorum beneficentia, in oppido Justorum degens, antequam dico omnis hæc orbis pars lucem sublimis petat, quod eorum fabricæ mundanæ conditum est, id vaste ruat. Et, hoc facto, totoque orbe profanato, perinde ac suis rebus corruptis, nonnisi unus ex milliade, duo ex myriade ascendent. Ascendent vero animæ Nasaræorum, qui cibum filiorum orbis non ederunt, qui immunditiis se non contaminarunt, neque lue & immunditiæ affecti, affecti lue & immunditiæ, aut in sæcibus orbis commorantes, se operibus orbis foedarunt; sed, quarum hæc opera sunt, familiæ & animæ una cum Spiritu, Messia, & Duodecim Stellaribus in ignem ardentem abibunt: ascensuris vicissim viris justis ac fidelibus, sedemque formosam visuris. Prædicanda Vita, quæ pura: ut & Vir, qui illuc loci mundani se contulit, purus est.

In nomine Vitæ summæ. Magnifica lux, & miranda usque ad extremum finem aquæ vivæ, finem omnium Jordanorum, extremum ductum aquæ vivæ, qui suo ex loco ductus fuit. Cum, consilio capto, aqua ex suo loco expressa esset, atque,

extenso firmamento terræque condensata, Adam corporeus existisset, custodes pariter præfecti fuerunt. Cum autem, qui ex fundo rerum expressus fuerat, Aeon in illius corpus veniens cadensque, protrahendo aquam vivam, eamque cum aqua infera conjungendo, protrahere sic alveum aquæ vivæ vellet, simul præpositi fuerunt custodes, qui custodes consuetudine ejus usuri, vocem Vitæ enuntiarent, ejusque stirpem illuc i. e. sursum producerent. At duo primogeniti, quibus aquæ vivæ ductus committebatur, hi duo primogeniti, quibus prima Vitæ Primæ res procreata custodienda tradebatur, vocati fuerunt Schelmaj & Nedbaj. Iique Adamo Socii constituti: qui illum, ejusque posteros sacra doctrina impertierunt, quavis prosperitate bearent, scientia, qua non alia mundi præstantior, donarunt, laudeque Numinis instruxerunt; ut hi etiam alios jacentes suscitando erigerent, animas a luce delapsas excitarent & expergefacerent, quo expergefactæ istæ in locum lucis suam faciem tollerent. Verum, ductu aquæ vivæ producto, hæc aqua vivā, quæ suum iter ex domo Vitæ in mundum susceperat, tristis & suspirans, præ tristitia & suspirio, atque robore ei deficiente, robore deficiente ei, custodibus Schelmaj & Nedbaj dixit: cujus virtute protrahæ, meoque loco privata fui? Quis scientia, qua non alia mundi præstantior, me privavit? Quis me justitia, natura, & doctrina, in suum locum sublimi tendente, privavit? Quis me imagine, quam in loco lucis Genii referunt, privavit? Quis secreto colloquio, quo Montes duo utuntur, me privavit? Quis secreto colloquio, quo Magnates utuntur, me privavit? Quando imaginem duarum Farsufe (Personarum), se invicem adorantium, videbo? Loci enim, quem peto, tenebrosa, non

lucida, species est. Salvata mea vis: ego in aqua infera deficiens: illatum mihi malum: nihil non mihi deest & deficit: perturbationem mihi Septem Stellares moveat: progenies mea & stirps sublata: imperitant mihi jurgia superborum Duodecim Stellarium apostatarum: corpora in me occidunt, sanguine effuso, malitiaque in orbe ingravescente: oneri mihi mea anima: graves mihi Septem Stellares: animæ in diluviis aquæ pereunt. Cum in hunc morem Custodes Schelmaj & Nedbaj allocuta esset Aqua Viva, hi Schelmaj & Nedbaj ex suo loco respondentem, & dicendo graviter commentantes, Aquæ Vivæ dixerunt: conquiesce, Aqua viva, tuumque animum firma. Dicemus tibi de perduto, dicemus, tibi de detrimento, tristitia, & malitia, quæ a Vita Secunda existit, de malitia a Fetabil Genio, qui ex aqua Nigra ascendit, orta. Cum Fetabil ex aqua Nigra ascenderet, ab eo omnia opera turpia & corrupta evenerunt, ut etiam detrimentum evenit, suspiriumque existit. Quoniam vero pura Vitæ Abaturi dextra erat, nec ejus opera peribunt: ut etiam, quod ad animas attingit, nec illæ in aqua infera moriuntur, non moriuntur in aqua infera, aut Septem Stellares eis imperitabunt. Contende tu, Aqua Viva, ad Hubar apostatam, profer vocem Vitæ, commorare in fabrica mundi, conversationi & societati esto animabus, quæ propter nomen Genii Javar infestata, vivi autem baptismi epe in te baptizata, signoque puro in te notata, doloribus maculisque, a Septem Stellaribus originem trahentibus, eximentur. Respondit his Schelmaj & Nedbaj Aqua Viva: cadens ego in aquam consumentem, pura ego coram Javar non fatura sum; sed, dicto de me judicio, me spectati

beneficentia in loco caliginis obtegent. Tamen, sublata mea stirpe, & ubi, pulchritudine mea in suum locum ascendente, item ego ex orbe ascendam, coram luce excellenti in quæstionem ob peccata & delicta, in loco caliginis commissa, vocabor. Ubi autem ego Aqua Viva in quæstionem vocabor, de fundo Nasaræorum quid dicitis? Schelmaj & Nedbaj regesserunt: ascendet unus ex milliade, ascendent duo ex myriade in habitacula Vitæ summæ, Primæ: animæ vero contaminatæ & mendaces non ascendent. Quisquis mortem in se habuerit, apud Vitam summam, Primam, non prospere aget. Abstinete & tuemini animam vestram ab afflictionibus & maculis, quas Septem Stellares ingerunt. Similes ne sitis Genio Fetahil, qui ex Aqua Nigra ascendens, ex Jordano Aquæ Vivæ signum non assumisit, nec aqua viva se baptizans, baptizatus justitiam in æternum pretiosam accepit. Peribit orbis, res fabricæ mundanæ destruentur, conturbabuntur globi, septaque terræ inferæ, non illuminatæ, diruentur: sui que patres, qui nec ipsi consilium accepere, nec, consilio non accepto, alios de hoc vel illo certiores fecere, sed superbe se gessere, in vinculis suæ quisque animæ sedebunt. Sic etiam, & ubi fabrica mundana diruetur, spiritus Septem Stellarium finiatur, formaque Duodecim Stellarium corrumpetur. Familiam Vitæ, quam persecuti sunt, hi non videbunt. At perturbatis totius orbis operibus, totoque firmamento fluctuante, venient Juschamin, Abatur & Fetahil, hunc mundum visuri. Qui autem cum strepitu tricliniis suum quisque pectus allident, ubi fundum animarum in fæces omnem depressum videbunt. Sed illo etiam die magno iudicium de Juschamin, Abatur & Fetahil dicitur.

Quos tamen veniens Aebel Zivo ex hoc mundo educet. Atque, Juschamin' & Abatur in Jordano Vitæ summæ Primæ baptizatis. item Fetalil Genius ex vinculis, quibus adstrictus in tenebris sedit, liberatus, in Jordano Vitæ summæ Primæ baptizabitur. Quo facto, & hausto ex illo Jordano quantum abunde ei sufficiet, cum Vita Prima ille conversans, de cippo, de vinculis, quæ in mundo portavit, confabulans, de mæstitia, ipsi a suo patre illata, confabulans, atque Rex Geniorum, toti animarum fundo imperans, appellatus, etiam Rex Nasaræorum, cum precationem gratiarumque actionem hi deferent, appellabitur. Vita pura.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Cum suo loco candor sublatus esset, invasurus mundum defectus mundum invasit. Qui vero datus Lunæ in sempiternum vir fuerat, ille ipsi candorem dedit, atque ei advocatæ & accinctæ hoc mandatum, quod in perpetuum valeret, injunxit: vestes tibi candoris obtuli, ut per eas caligo fabricæ, mundanæ ihucesceret. Obtesto autem Solis splendore, tuus candor oriatur: atque, concumbente suæ uxori viro, adspergine tua, & te teste, semen effundatur. Illuminasti vi formosæ stirpis faciem illius viri, eumque a doloribus, maculis, notisque improspers omnis generis liberasti, a malitia fabricæ mundanæ lapsæ liberasti; quia stirps vivæ adspersionis in manum tuam tradita fuit. Illumina tu, ordina, & firma ejus familiam in perpetuum. Dixit vero Luna viro, qui eam candore vestierat: uno die per mensem me absconde, radiisque meis me involvo, me involvo radiis meis, duobus eustodibus me attendentibus. Si autem, quo tempore illi radii mihi desunt, uxores suis viris concumbentes, conceperint, sardi

Leprosi, & manibus pedibusque carentes figuræ prodibunt: Septem Stellaribus adspersionem perturbaturis, ipsique quod malum paraturis. Vir, qui Lunam candore vestierat, tum adjecit: quod hoc die extiterit, id familiæ nostræ non conveniens, nec in numerum ejus referendum, nostræ stirpi nunquam assignabitur. Nam filius hic stirpis caliginis odiæ futurus. Ut & idem hanc hortans, admonens, instruens, & candorem nitoremque ipsi relinquens, fatuus est: fundo animarum, tradito nobis in mundo, attendas. Quibus dictis, hæc ab illo, summissis genibus, abiit, & abiens in domum Abaturi contendit, abiens contendit in domum Abaturi, & contendens in ejus custodias descendit, contendens descendit in ejus custodias, ut computationem temporis in sempiternum perficeret. Quo autem die hæc orbis candorem suum subtrahit, quibus horis eum mundo obtegat, quibus momentis cuique suo discipulo ipsam deserenti direptionem, flagellationem & oppressionem injicit, angustiam, terrorem, & commotionem mundi morientis tremantisque ipsi ostendens, tenebrosa, & quasi nulla esset, sua species fit. At egressa hæc interiori ex custodia, ubi sua species, quasi nulla esset, sublata fuit, & in curru sedens, induto elegantis radio magnoque nitore attracto, in mundum contendit. Die autem primo, quo visa fuit, ea, cœli firmamento regegi cœpto, a firmamenti hujus supræ parte ad ejusdem firmamenti infimam progressu occidit. A die vicissim secundo, quo nitor suis creaturis omnibus apparet, usque ad diem mensis septimum, Luna voce Vitæ loquitur, loquitur voce Vitæ; quo faciat, ut homines obliviscantur angustiam, terrorem, & commotionem, quam angustiam, terrorem, & commotionem toti mundo pro sua

malitia hæc injicit. Vobis, viri electi Vitæque testes, dico & affirmo: persecutionem firmo animo in hoc mundo, fabrica lapsa, perferte. Cito enim orbis peribit. Nec nisi duo Montes eminebunt, eminebunt duo Montes. Quibus tamen vis lucis tolletur: ut & omnis sua veritas in æternitatem obtenebrabitur: atque sua species, quasi nulla fuisset, desinet. Pari modo, quæ Septem Stelares celebrarunt, animæ proci- dent, suoque ex loco mugientes & lacrimantes dicent: cum in mundo essemus, lux vestra omnes creaturas collustrabat: sicut & nos, testimonio vobis adhibito, vos semper allato testi- monio celebravimus. Quare nunc species vestra quasi nul- lo fuisset, desiit, obscurata & obtenebrata est? Quibus vero sui cultoribus responsum Septem Stellares non reddent. At sicut animæ, quæ Septem Stellarium cultrices fuerunt, ob hunc cultum perinde quam omnia cetera earum opera obscura- buntur, ita etiam animæ familiarum Vitæ, quæ ipsos coluerunt, in orcum imum penitus deprimentur, deprimentur quidem per serpentem magnum, qui Ur, dominus tenebrarum, nominatur. A quo autem die liberatæ animæ vestræ servabuntur: quomo- do etiam animæ fratrum nostrorum bonorum, qui iidem soro- res nostræ fideles sunt, animæque virorum justorum ac fideli- um, visuræ locum lucis, ascendent. Vita pura.

In nomine Vitæ summæ. Extollenda vox præclara, vox Genii Sam Zivo puri: quem Domini suo ore vocarunt, quem Domini vocarunt suo ore, & cui socios constituerunt. Constituerunt vero socios ipsi consecratos puros, quorum con- suetudine in suo habitaculo uteretur. Sic etiam eum, veste

ipsi septemplici, veste splendoris, lucis & gloriæ data, thesau-
 ro suo præfecerunt, ut & Geniis, Sceptris, Jordanis, Majesta-
 tibus cujusque loci, Aeonibus mitibus, & accenso in suo loco
 splendori præposuerunt. Atque ipsum de Sak Zivo, domino
 Vitæ, & de loco, quem hic semper tenuit, certiore fecerunt.
 Quomodo etiam de hoc mundo, creaturis omnibus lucis occul-
 to, ei disseuerunt. Atque, advocato Hamgai Zivo bar Ham-
 gago Zivo, ipsique datis sociis Septem mysteriis abditis, puris
 & celatis, quorum ope semper servaretur, illum dissidio *rs*
 Jurbo præfecerunt, dicentes: i, generationem hanc serva,
 fundo animarum attende, dispone, suumque in locum evehe.
 Ubi Jurbo ira exarserit, dictione tua subjugabitur: neque ani-
 mo tum affligaris, commovearis, & agiteris. Neque enim fas
 erit, ut, qui Aeon in te est, contremiscat, aut ut illam, qua tu
 semper obumbraris, Nubem tristitia afficias. Ne contristeris
 aut commovearis, dicens: ego solus sum. Dedi tibi Socios
 justos, qui futuri tui custodes, tui custodes futuri, te ab
 omni, quod odiosum, liberabunt, liberabunt a veneficiis Spiri-
 tus, Messæ, & Septem Stellarium, a corruptione Duodecim
 Stellarium liberabunt, atque ab occidione, frigore, igne & in-
 cendio Quinque Stellarium superborum, qui in orbe incendia
 missa facient, liberabunt. Ubi gravaverit te, quam illi relique-
 runt, malitia, ubi hæc militia te gravaverit, vox nostra ad te
 perveniet. Ubi consultaverint mali adversus fundum anima-
 rum, eique angustiam & terrores ostenderint, tuo loco ne tre-
 mas, ne commovearis. Septem Stellares ad tuum integumen-
 tum, ad Nubem, qua tu obtectus, non pertransibunt. Ubi
 enim ira hi exarserint, Dux justitiæ *D.* te antevertens, ad nos

veniet: atque nos, misse ad te Vigile, custodes tui futuri, mittemus ad te plurimum roboris, eximii nec finiendi, atque, plurimo hoc robore ad te misso, nec minus fiduciae magnae & egregiae suae ex loco ad te mittemus, ut etiam, atque communicato tibi instituto monastico, quo Septem Stellares contremiscent, preces secretas, quibus isti rebelles subigentur, tibi offeremus. Sic &, quibus nec veritas deerit, tui discipuli, in habitaculo perituro versantes, ob tuam confidentiam ipsi confident, & a Septem Stellaribus liberati, liberati a Septem Stellaribus, nostram tuamque bonitatem precipient. Nasaræorum humillimorum, humillimorum, tu eris testis, tu testis eris: tuaque virtute in locum lucis illi ascendent. Agentes higyrum in aëre septentrionali, &, ut vitis in sede Vitæ summæ Primæ plantata, vestibus Dominorum velati, atque constituti in habitaculo pulchro, in habitaculo pulchro constituti, in civitatem Geniorum adsciscuntur. Nasaræi vicissim, non humiles, quibus veritas, verbum tolletur, quibus robor, veritas, verbum tolletur, pecutientur ictu insanabili, percussi autem ideo hi sanari non poterunt, quod eminentes & distincti, eminentes fuerunt & distincti, atque angustia, terrore, commotione visa, quicumque ictus caliginis per verbum eis illatus fuit, quicumque ictus lucis per verbum eis illatus fuit, eum ut oportuit non exceperunt, nec sui constantes caute egerunt, sed, nulla inde molestia & commotione affecti, affecti nulla molestia & commotione, ex mundo se exituros, non judicaverunt. Qui, dicam, quatenus non fore, ut e mundo removerentur, consentientes judicaverunt, gyrum in Jordanis Septem Stellarium agent, personi Septem Stellarium futuri. Vita pura Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Ego sum Juko Bar Kuschto. Profectus ego ex domo mei patris, & veniens cum splendore secreto luceque infinita, ad Spectatos beneficentia, quibus defectus & mendacium non inest, veni, verbumque ac audientiam eis afferens, velut Domini, præcepta secreta, ut suam virtutem Superbis ostenderent, ipsis attuli. Quomodo Aebel custos generationis Adamiticæ est, ita ego coram vigil, thronum ei in nube constitui, suam speciem ego ipse collustrans. Quo autem facta, me Aebel pro sua magnificentia amantibus sui nominis præfecit. Sic & ego his verbum magnificum, præstans & infinitum attuli, currus constitui, iis testibus usus sum, preces secretas, quibus Septem Stellares eorumque familiæ constringerentur, obtuli, vincula aquæ vivæ, quibus Deastræ fabricæ mundanæ colligarentur, tradidi, gladios aquæ, quibus tenebrarum potentes contremiscerent, ministravi, arietes ingentes, quibus stirps tota caliginis una cum aqua nigra subigeretur, addidi, ut & Spectatis beneficentia currus, quibus Superbos hujus mundi supplantarent, assignavi. Cum vero Aebel, generationis Adamiticæ custos, me Juko Bar Kuschto vigilem arcessens constituisset, & Spectatis beneficentia præfecisset, præfecisset Spectatis beneficentia, Septem Stellares & Duodecim Stellares, me observatore eorum constituto, suis ex curribus ceciderunt, atque me Juko Bar Kuschto eorum socio facta, vi meæ virtutis istorum fel Corruptentium vanum fuit, ut &, obscurata eorum specie, robur suorum curruum in suo tramite claudicavit. Spectati beneficentia vicissim quod petierunt, id omne semper invenerunt. Qui etiam, ut generationis Adamiticæ custos Schetel est, Nasaræismi in mundum

propagati auctores fuerunt: & per eos, quod faciendum erat, factum fuit: neque non in his comperti viri distincti, qui a mundo se separantes & distinguentes, nec ex eo, quod Septem Stellaribus innolatum fuit, ederunt, nec illorum opera in mundo fecerunt; quorumque ideo nec portio detracta, nec species obscurata, nec nomen loco lucis exemptum fuit. Admonui vos ego Juko Bar Kushto, ne, ex eadem stirpe nati videamini, aut irritam precationem gratiarumque actionem faciatis, aut scientiam vobis indignam comparetis; quoniam, qui talem paraverit, vapulabit, flagrisque ignis & Aquæ nigræ cadetur; sed ut, quando gravaverit vos persecutio, quæ incidentia arcana perturbat, quando talis persecutio vos gravaverit, voce Vitæ loquentes concionemini. Pari modo vos preces, & quidem sine rerum arcanarum scrutinio, fusuri, aut alimonia corporum usuri, ut de hoc arcano instituti fuistis, pedibus vestris stantes, stantes pedibus vestris, precatione, quæ vices sexaginta & unam habet, utemini: vobisque hæc precatione utentibus peccata & delicta remittentur. Evadetis ictus sexaginta & unum, nec in vasa ignis cadetis, non cadetis in vasa ignis, aut in aena sexaginta & unum spumartia protrahemini. Verum, spectatis beneficentia ex suis corporibus egressis, eodem actu lux hinc ex terra ascendit, lux ascendit hinc ex terra, ascendit radicibus formositas egregia, ascendit bonitas, honestas, scientia, & candor lucis ex domo lapsa; sublatum id omne fuit ex uno orbis hospitio, atque profectum habitavit in oppido justorum Custodum, qui hinc in terra fuerunt, qui vero abeuntes inhabitaverunt Jordanum, oppidum justorum, nobilissimum & amplissimum, refertum voce Vitæ, undique opertum

mitione honestatis, quæ per orbem diffusa, homines inferos latuit. A quo autem die passim claritas ex hoc orbe ascenderat, & locutio honesta cessaverat, discipuli, ex hoc hospitio in lucem non facto ascensu, vocati in quæstionem & puniti fuerunt, donec eos sordes destituerent. Et quisquis, quem sordes destituerant, in domum Abaturi correctus ascendit. Quem vero sordes non destituerint, ille exstingvendus, periturus, & quasi non fuisset, futurus. Vobis, viri justi & fideles, prædico & explico, fore, ut germina, quæ a generatione postrema originem duxere, vi meæ dictionis & faustæ appreciationis, ascendant, sui que constantes vi hujus appreciationis in æternitatem futuri ascendant. Illuminavi hæc, admonens, ne in aliquid mundani offenderent. Qui ita offenderit, morietur & interibit. Iterum vos illuminavi, & docui, quisquis vestrum collustratus recte egerit, me subsidio, subsidio inquam & fulcro ipsi, a loco caliginis in locum lucis tendenti, futurum. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Ex habitaculis magnificis Domini me vocarunt, datoque mandato, me vocatum stabilierunt: vocarunt me, dato mandato, Domini, meque armatum miserunt, ad enuntiandam Adami generationibus Vitæ vocem, ad impertiendum fabricæ mundanæ claritatem, ad enuntiandum vocem Vitæ, ad serendam sationem Dominorum, ad sationem Dominorum serendam, ad expandendum Jordanos a capite ad calcem, ad plantandum plantas fortunatas, ad propinandum eis aquam vivam & lætam, ad docendum sapientiam, prudentiam, gratiarum actionem, summam nec unquam terminandam, ad

dandum eis vocem puram, ut in hoc mundo confirmatæ, doctrinam Vitæ eloquerentur, cubantes excitarent & erigerent, vias parandas capesserent, signoque limitari collocato, proferrent scientiam, ex domo Domini Vitæ Behram redundantem, qua imbutæ animæ, eaque summissæ, ad hospitium elegans excitarentur, ut hac illæ institutæ stabilirent sceptrâ excellentia, & ostenderent magnam radicem benedictionis, quam a Vita summa, Prima, Nasaræi justî & fideles accipientes, locum lucis videbunt. Neque enim Nasaræi devoti, justî & fideles, in hoc mundo permanebunt sempiterni, aut, ubi iudicium magnum fiet, de iis, in quæstionem vocatis, velut de ceteris omnibus creaturis, iudicium dicetur, aut ii pro tribunali damnati in mare Erythraum cadent: quo mari Spiritus & Messias penitus consumerentur, Duodecim & Septem Stellares, de quibus iudicium dicetur, consumerentur, isti defectionis filii, hospitii perituri domini, fabricæ casuræ domini. Nasaræi vicissim non summissi, qui in domum Vitæ peccatum majesticum commiserunt, quorum corpora, omni defectu & vilitate laborantia fuerunt, quibusque thesauri terrestris ampla congeries non prospere cessit, ubi ad portam magnam domus Abaturî pervenient, ab hac porta exclusi, exclusi ab hac porte, nec locum lucis videbunt, nec scientiam a sede Vitæ summæ, Primæ, natam cernent, verum, hac eis sublata, in fundum loci tenebrosi cadent: sublata eis arcana precatone, cui in mundo confisi sunt, sublati concionibus secretis, sublati codicibus adornatis, ereptis commentariis, baptismoque in locum, unde venit, ascensuro, & penes Juro D. thesaurarium thesauri occulti, ipsisque absconditi, futuro. Quisquis a luce extirpatas

in gehennam infimam deicietur, cadensque in aëna spumantia igne ardente comburetur, & visa Septem Stellarum calamitate, duplicem una vice mortem obibit. Quisquis vicissim spectatus beneficentia, justus, fidelis, nullo unquam tempore suo loco privabitur, privabitur suo loco, sed doctrina ille pretiosa imbutus elegantiam suæ stirpis videbit. Constitutus hic in splendore occulto & sempiterno, stola splendoris egregii & infiniti induetur, tiara lucis in æternitatem lucentis & formosæ tegetur, cingulo aquæ, quæ doloribus & infirmitatibus caret, circumdabitur, & coronæ æthereæ, ex hilari vitæ facta, ornabitur. Atque illum corpore exeuntem Liberator antecedit: qui etiam in sedem Dominorum, formosam & infinitam, in locum, quem ab imo ad fastigium immutabilem Domini tenent, illum extollet. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Vitæ virtute splendoris & sardonichis Genium Javar vocatum, omnique rei præfectum, disciplina præclara & infinita instituit, monti maximo & clari splendoris præposuit, atque ipsi, in æthere lucis accensæ & sempiternæ assignata in sui honorem majestate, traditisque arcanis, egregiis & a mundo alienis præceptis, erudit de Juro D., ejusque forma præstanti, erudit de Nasbo D., suoque, quod in loco lucis tenet, habitaculo, erudit de Zarzel Zivo, Aeone miti & confirmato, erudit de Genio Jusmir, suoque, quod more Geniorum tenet, habitaculo. Alloquens tum Aebel Zivo, & celebrans hic Aeonem maximum & potentissimum Nasbo, qui, condita ei in æternitatem urbe, ei patefaciens, definiens & declarans arcana, ipsi

baptismum vivum oleumque purum hujus mundi explicaverat, & Nasaræos suis corporibus exituros, descripserat, præcepit, ut hic ad Nasaræos in mundo relictos contenderet, eisque diceret: corporibus vestris vos exituri, non sine oleo puro ascendere poteritis; siquidem, quod ex domo Vitæ summæ venit, verbum magnificum, pretiosum & purum est. Qui sine oleo puro ascendere cupit, ille in custodiam Fetahilis tradendus, non nisi acceptis sexaginta & uno ictibus ascendere poterit. Quo factò, constitutus demum ille inter creaturas lucis, videbit vitem Tavrel, quæ in Jordano terræ puræ Tarvan viget, videbit arborem Tatagmur, quæ apud Jordanum Domini celsitudinis viget, videbit vitem Revaz, ex qua benedictio Vitæ prodit, cujusque odore omnes Genii delectantur, videbit vitem Jusmir, quæ in terra ræ Sam Zivo viget, videbit vitem Scharhabel, quæ in terra Genii Aebel Zivo viget, videbit septem integumenta splendoris, lucis, & gloriæ, quæ ad vites præstantes protensa, videbit duos Montes, puros, mites, suoque loco defixos, videbit Javar Zivo, dominum Vitæ, vitemque primam, quæ in terra Vitæ summæ Primæ viget, videbit Schar vitem, quæ in terra Vitæ Primæ posita, videbit Firun vitem, quæ in terra Scharat Aebrat u Feschrat viget, videbit magnam vitem, quæ sub germen Genii Javar floret, videbit vitem magnam animarum lactantium, per eam crescentium, ejusque ex fruge bibentium, quæ animæ exsultantes & crescentes, quæ crescentes inquam animæ inter creaturas lucis constituentur, videbit Juro dominum, videns arcanum, quod ipsi ille disposuit, videbit Adatan & Jadata, portis domus Vitæ præsidentes, videbit Schelmaj & Nedbaj, in nube sublimi, secreta, prima,

versantes, versantes in hac nube, omnibusque Jordanis præpositos, videbit Juschamin purum, infra aquæductus degentem, videbit quatuor viros, Filios pacis, Nasaræis subsidio, subsidio inquam & fulcro ex loco caliginis in locum lucis tendentibus futuros. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Voluptas ego Geniorum ivi, & in corde justo habitavi. Cor vero, in quo habitavi, id illustratum in perpetuum apte disposui, id in perpetuum apte dispositum illuminavi: allata ipsi & immissa bonitate, sublato autem gemitu, quem Septem Stellares corporibus attulere, atque, hoc corporibus allato, cordibus etiam obtenebratis immisere. Cujus vero cor doctrina illuminatum fuerit, ille in loco lucis collocabitur: quod si doctrina illustratum non fuerit, ille loco lucis privabitur. Perpendo mecum, cur ita evenerit. Ex mea regione, meo loco quis captivum me duxit? A meis parentibus, qui Domini sunt, quis me ad reos domicilii perituri filios tulit? Quis ad rebelles, quotidie bellum facientes, me duxit? Quis rebellionem, cui nihil dulce inest, mihi ostendit? Quis caliginem, cui operculum lucis deest, mihi ostendit? Quis aquam fœtidam, rotis deorsum, rotisque sursum se volventem, cujus fœtor ad meum locum pervenit, mihi monstravit? Consistens ego, agitated animoque commotus, mecum cogitavi: deest mihi Nasbo (Restaurator) altissimus, mihi que vir nutritor deest. Stantem me meo loco cum Domini audirent, ipsi nihil contra me discernentes, mittendo ad me Nasbo altissimum, mittendo ad me virum hunc nutritorem, socium mitem ad me miserunt. Qui

veniens, me ab omni re liberans, mecum sermonem vivum
 habens, a mundo me vindicans, voce leni me appellans, meum-
 que cor ut suo fulcro conquiesceret, faciens, gratiarum actionem,
 humanique orbis persecutionem mihi explicavit, dicens: Genie
 mansvete, veni ego, non ex voluntate Dominorum, nec veni
 ex voluntate Dominorum aut a voluntate Geniorum, qui ibi
 sunt, sed ex voluntate duorum Geniorum, qui te huc mittendo
 amandarunt, te mittendo amandarunt huc, qui te in mundum
 amandarunt. Quo in mundo item tu tamdiu eris & adoles-
 ces, quamdiu tuo patri placuerit. Ubi autem tuo patri placu-
 erit, tibi dicet, cur ita factum fuerit. Meam patrem, virum,
 qui mihi præerat, interrogavi: quinam sunt duo Genii, qui
 me mittendo amandarunt, me mittendo amandarunt huc, & me
 in mundo reliquerunt? Socius hic, vir mihi præfectus, respon-
 dit: quæris, filie ætate suo patri profecte, quinam te mit-
 tendo huc amandarunt, te mittendo amandarunt huc, teque in
 mundo reliquerunt, in quo tamdiu versaberis, quamdiu placu-
 erit patri tuo, quamdiu patri tuo placuerit, & in quo mise-
 runt tibi socios, socios tibi miserunt? Tibi referam: jam, Ge-
 nie mansvete, surge, in domum tuorum hominum ascende, ma-
 ledic loco domus tui nutritoris. Quamdiu in eo fuisti & degi-
 sti, Septem Stellares tui perturbatores fuerunt, fuerunt
 Septem Stellares tui perturbatores, ut & Duodecim Stella-
 res tui persecutores fuerunt, Duodecim Stellares tui per-
 secutores fuerunt, dicentes: destruiamus illius mundi ope-
 ra, forsitan nobis hunc vindicabimus, forsitan vindicabimus no-
 bis hunc. Et hæc ipsi suo in mundo futura portio. Perscruta-
 ns ego tum animo, patri meo, socio mihi, præposito mihi

viro, dixi: si noveris, me defectu laborare, me domicilio peccatorum destines. Respondit: Genie mansvete, admodum tibi suffecisti, nec tibi defuisti. Dixit: mi pater, si noveris, me mihi non defuisse, qua re dignum me putas? Quo audito, eum pater corpore exiit, veste splendoris induit, corona pretiosa ornavit, fracto suo carcere, magnifice eduxit. e mundo, magnifice ex mundo eduxit, eumque, in terram, quam Domini tenent, facto ascensu, collocavit in throno, quem jam occuparet. Dixit tum Genius: dicam vobis, Domini, dicam vobis, Magnates, quomodo actum sit. Quo autem modo, vos me mundo dementes tractastis, in orbe perituro ejusmodi diminutio amplius ne fiat. Decrevere suæ generationes, & in eos plurimum persecutionis invaluit, Responderunt: sedeas, Genie expedite & accincte, omnino hoc scimus. Dixit: talis vindemia in orbe perituro amplius a vobis ne colligatur. Imminutæ mundi generationes: plurimumque persecutionis eis relictum. Responderunt: liberatus tu, Genie, ascendisti. Qui poterit, post te ascendet. Vita memoranda. Vita pura: purus vir, qui illuc se contulit. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Cum mea formâ sic collocutus sum ego Adam Aeon: venias, obsecro, obsecro per vocem secretam, obsecro per germen præclarum, dicas, quo tempore mihi germina constitues, quo tempore mihi socios constitues? tu me illustra, ego te illustrabo, ut nos in multo splendore servati invicem in perpetuum coordinemur. Jam plantandi nobis Genii, nobisque

Magnates laudandi. Quæ dieens, cogitans de claritate, de claritate cogitans, atque per germen præclarum obsecrans, mecum cum consultare, annon ego claritatem ad meam dextram procreans, radiosque ad meam sinistram procreans, Apostolos Vitæ, me in occulto servaturos, procrearem, mihi Aeonî excellenti Forma mea respondit: si Apostolos procreaveris, animabitur quidem caput familiæ stirpis tuæ, caput quidem stirpis tuæ animabitur, mundi verò defectio per id existet, & mendacium in mundum se diffundet. Cui autem Formæ excellenti, semperque æstimandæ, ita regessi: non eo consilio has preces fundo, ut ex stirpe, quam plantemus, aliquid damni & detrimenti existat, aut aliquid damni & detrimenti in mundum se diffundat. Atque, hoc dicto, incurvans me ego nitore meo procubui, & sumta inde justitia pretiosa, Aeonibus coopertus evasi. Verum, claritate fieri cœpta, cum primi Aeonæ exstitissent, de secundis cogitavi, cum secundi exstitissent, de tertiis cogitavi, & cum tertiis exstitissent, de quartis cogitavi. At ex quartis exstitit damnum & detrimentum, damnum & detrimentum ex his in mundum se diffudit. Loquens exinde illa Forma mihi gravissimo Aeonî dixit: nolo, ut plantemus stirpem, nolo, ut stirpem plantemus, ex qua existet damnum & detrimentum, & quod inde existet, damnum & detrimentum in mundum se diffundat. Cui Formæ semper excellenti ego iterum respondi: si mundus, quem condere decrevi, talis exstiterit, eum abolebo, ejusque loco provenient spectati beneficentia, qui vocem Vitæ proferent. Quorum vero cum alii certissime ascendent, tum alii tristes in hoc mundo manebunt. Qui se ipsum liberare

poterit, visurus locum lucis ascendet; qui vicissim se ipsum liberare non poterit, remanebit in hoc mundo, in mundo hoc, ipsi hospitio futuro, remanebit. Nos, tu et ego, provocemus Vigilem, Vigilem plantationis Dominorum constituamus, & illuc mittamus, qui ut quicquid ibi fuerit huc extollet, Geniosque mites liberabit, sic etiam nos liberabimus Genium hunc præstantem, Genium hunc præstantem liberabimus, & felix familia Consecratorum futura erit. Me autem vocatum Domini illuc amandarunt, & sua sapientia mihi tributa, miserunt ad me Vigilem Demuto (Formam), qui me in secreto servaret, miserunt ad me Arhamto (Amorem), qui in meis amicis versaretur, miserunt ad me Sahuto (Nitorem) mansuetudinis, quo confabularer cum amicis, cum amicis meis confabularer, eosque a perditis liberans, a damno, quod eorum animis hi perditii fecerint, liberarem. Me vero hi cohortantes & admonentes, ut pater suum filium admonet, atque me gratia & osculo, ut pater suum filium osculatur, excipientes, me inquam cohortantes & servantes, atque colloquium ingressi, dixerunt: thesaurarios hos tres ad te mittemus. Cito cum Vigile Demuto veni, cito veni cum hoc Vigile, nobisque plantam magnatum affer. Cur orbi intereris? Cur apud perditos cunctaris? Cur, relicto indumento puro, relicto indumento puro, vestem rebellem induis? Cur, desertis arcanis gratis, arcana perditam suscipis? Ne deseras claritatem amabilem, & speciem perditam ames. Ne deseras sermonem vivum, & sermonem perditum ames. Quæ cum Domini dixissent, ego maxime summissus & procumbens dixi: cur me ita alloquimini? Cor meum in partes distractum hæsit, cor meum hæsit distractum in partes: de oculis meis lacrimæ expressæ,

de meis oculis expressæ lacrimæ. Cum vero meo loco vacillans & flens interrogarem, unde domus Dominorum & amicorum in sermonem perditum evaderet? unde, relicto indumento puro, vestem rebellem induerem? unde, deserta claritate amabili, claritatem perditam amarem? unde, deserto mansuetudinis sermone, sermonem perditum amarem? responderunt: tibi diximus, quod dicemus. Ne concupiscas, quæ res perditæ. Nam ex Vita Secunda, natu grandi, existit damnum & detrimentum, damnum & detrimentum existit, & in mundum se diffudit. Advocarunt posthæc Nuntium Vitæ, dicentes: veni subito, tuosque filios custodi. Quibusque ea bonorum appreciatione, qua Geniis tuis filiis benedixisti, benedicas. Cum vero bonorum appreciatione mihi benedixisset, & claritati mihi tributa, mihi plantationem tribuisset, Vitæ me prosternens procubui. Et, cum Vitæ me prosternens procubuissem, profectus in mundum voce præclara locutus sum. Quos vero bonos una cum Majestatibus Genios adieram, ii Genii, me viso, procubuerunt, atque laudantes æternaque laude Genium celsitudinis, ex quo omnis veritas existit, efferentes, interrogarunt; quò contendis, filie splendoris? Cur Vita te huc misit? Respondi: contendo ad profunda omnis fœtoris, indigna opera, opera commissa a Geniis, qui præcipites de suo loco ierunt. Mihi tum dixerunt: abeas, disponas, educas in justitia plantam tuam, venias nobiscum, planteris tu noster comes, inter socios virtute Vitæ ambules, Consecratique liberatores tui fient. Tibi Rex ætheris benedixit. Contendi posthæc in orbem malorum perditorum: qui, me viso, prosternentes se in faciem ceciderunt, presternentes se ceciderunt

in faciem, & in mare magnum Erythræum abierunt, dicentes: quæ tua, vir, species, ea non nostra est. Quibus vero malis mendacibusque, in hoc mundo versantibus, respondi: unde vobis erit vestis, quæ vestram formam illustret? unde vobis erit odor, qui odorem vestri fœtoris suavem reddat? Misit me Vita, ut veniens ego in justitia familiam Vitæ everherem. Apprehendite bonitatem Geniorum, qui ex orbe ascenderunt. Vita pura. Finis.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Cum venirem ego Anusch Genius in hunc mundum, vocem Vitæ prædicavi, plantam Vitæ sevi, mea voce locutus sum, electos in mundo perquisivi & excitavi, vocem præconis misi, jacentes excitans erexi, eorumque summissos ut discipulos in locum lucis institui. Spiritui quis dixit, defectu quovis laboranti quis prædicavit, mendaci quis enuntiavit, quod ego, vir novissimus, me illuc contuli? Quis hoc Spiritui dixit? Quo autem cognito, Spiritus manum capiti immisit, manum immisit capiti, in capite cincinnos diruit, cincinnos diruit in capite, atque me invocavit. At cum ira Spiritus disseruit, falso sermone suo ore exeunte; & cum ira disserens Spiritus, vocatis suis filiis primogenitis dixit: venite, venite, mei filii primogeniti, quæ vobis dixero, audite, venite, & malitiam excogitate. Congregemus cœtum in mundo, cœtum in mundo congregemus ex familia Viri Novissimi, qui illuc venit. Convenerunt tum Septem Stellares, & ad Spiritum Venereum se contulerunt, dicentes: qua re cœtum in mundo hoc colligemus? Respondit: venite, invicem concumbamus, arcanoque nostro suscepto, suscepto nostro arcano, & massâ illius ope

facta, facta massa illius ope, urbem Jerusalem condamus. Septem Stellares suæ matri concubuerunt, concubuerunt suæ matri, mutuoque arcano suscepto, suscepto mutuo arcano, & condita urbe Jerusalem, condita Jerusalem urbe, lasciviam, corruptionem & adulterium ibi reliquerunt, dicentes: quisquis in urbe Jerusalem habitaverit, nomen Dei ne commemoret. Surrexerunt jam Septem Stellares una cum Namrus, mundi matre, septemque curribus, ubi surrexerant, vecti venerunt, venerunt vecti septem curribus, & descendentes ex firmamento in terram, mundoque hoc peragrato, in Betlehem venerunt. Spiritus filiis suis Superbis vanis dixit: mei filii, cippum currus vestros hoc loco construamus. Vox tum exiit ex nube Genii Anusch, Spiritui Venereo dicens: e loco ædificandæ hujus urbis 365 Discipuli exhibunt. Spiritus silens sedebat, jam vero filiis Septem Stellaribus dixit: surgite, surgite, mei filii, Septem Stellares, urbem hoc loco execrabili, malo & polluto, ne ædificetis. Descendite, in curribus vestris sedete, ab hoc loco ite, sedete, usque ad domum umbraculorum ite. Quo ubi perventum erat, Spiritus filiis suis Superbis vanis dixit: mei filii, cippum currus vestros hoc loco struamus. Exibat vox e nube Genii Anusch, qui Spiritui Venereo dixit: ex loco urbis hujus ædificandæ 365 Discipuli exhibunt. Spiritus Venereus dixit: surgite, surgite, filii Septem Stellares, epistola cum ira ad nos venit, surgite, sedete in vestris curribus, ite ex hoc loco, ex hoc loco ite, donec ad urbem Kerak Nunab perveniat. Spiritus Venereus Septem Stellaribus ulterius dixit: mei filii, cippum currus vestros hoc loco struamus. Exiit vox nube Genii

Anusch, qui Spiritui Venero dixit: ex loco urbis hujus ædificandæ 365 Discipuli exhibunt. Spiritus irascens Septem Stellaribus dixit: surgite, surgite, mei filii Septem, quod vobis dixerō, audite, surgite, in conspectum Vitæ summæ eamus. Surrexerunt Septem Stellares, ex hoc loco ierunt, surrexerunt, & sedentes in suis curribus, iter suum tenuerunt, donec suorum alæ curruum excussæ fuerunt. Namrus, mater mundi, eis dixit: mei filii, cippum vestros currus ædificemus hoc loco, hoc loco ædificemus. Nam iter cœfectum est. Septem Stellares matri mundi Namrus responderunt: constrictum robor nostrum, nostrorumque alæ curruum excussæ; tamen, dato mandato, hoc loco urbem ædificabimus. Convenerunt tum Septem Stellares, & præstigiis & veneficiis utentes, utentes præstigiis & veneficiis, nomine Dei non memorato, surrexerunt, atque, latere primæ sortis subactō, urbem Jerusalem condiderunt. Exiit vox nube Genii Anusch, qui Spiritui Venero dixit: ex loco hujus urbis ædificandæ 365 Discipuli exhibunt. Spiritus Venerus Septem Stellaribus dixit: venite, venite, mei filii Septem Stellares. Beatus, cujus socius Deus fuerit. Condiderunt Septem Stellares Jerusalem urbem, in qua Abortivi exstiterunt: quibus etiam opera caliginis tribuerunt: eosque, facta bonorum apprecatione, Angelos Custodes vocarunt: ut etiam pisces maris avesque alatas, jurejurando obstrictas, obstrictas jurejurando, his in Jerusalem Abortivis dederunt. Atque, facta bonorum ista apprecatione, quicquid petierant, hi Abortivi semper invenerunt. Septem vero Stellares erant Columnæ, ex quibus nihil non fraudis & mendacii exstitit: atque Abortivi, ope vastationis desolantis

increverunt, hi inquam Abortivi increverunt, donec eo perventum est, ut & cœtum colligerent. Abii ego tum, &, specie corporis induta, Hierosolymam introivi, meaque voce loquens, conciones habui, ægros sanans, sanans ægros, ideoque Medicus sempiternus ego vocatus, Medicus justitiæ, sanans, tamen mercedem non capiens: quos meos ægros Jordanum ingressos baptizavi, signoque puro notavi. At meos inter ægros integri filii Jakif filiique 78 Amin fuerunt. Qui filii Jakif filiique 78 Amin 363 Discipulos seligerunt, seligerunt 365 Discipulos, qui in Jerusalem urbe Abortivi cum ira exstiterunt, meosque Discipulos, nomen Vitæ commemorantes, occiderunt. Quos vero cum viderem, ira maloque fervore impletus adversus eos, impletus adversus eos ira maloque fervore, in conspectum Vitæ summæ ascendi. Dixi tum meo patri, quod suo loco acciderat, iterumque dixi, quod facinus Septem Stellares in hoc mundo commiserant. Quo audito, hanc mihi cum ira epistolam dedit, dedit mihi hanc epistolam cum ira, quæ urbem Jerusalem spectabat: quis dixit Spiritui, omni defectu laboranti, quis prædicavit, quis nuntiavit mendaci, Aquilam albam in urbem Jerusalem ascendisse? Spiritus posthæc, convocatis suis familiis, congregatis omnibus Deastris, Septemque Stellaribus concitis, sedebat, lamentando dicens: vae tibi, urbs Jerusalem, quod Aquila in te ascendit, vae abortivis, icu & ira occidendis. Surgens deinde Spiritus Venereus Genio Anusch dixit: an ex æquo hoc fiet? per tuam Vitam, Anusch Genie, obtestor, ne destruas urbem hanc Jerusalem, quam ego condidi. Respondit Namrus huic, mundi matri: lucis qui osor fuerit, mortem secundam morietur. Abortivi jam præmeta in diversis

hospitiis se occultere. Dixit deinceps Namrus, mater mundi: permitte mihi, ut portas muri diffingam, juxtaque illas suo loco occidantur peaitus Abortivi, qui in tuos Discipulos peccarunt. Percutiens tum ego malleo splendoris Spiritum ipsi dixi: a me recede. Ego veni, cum ira autem veni, Vita in ira me misit, Vita me misit in ira ad vastationem urbis Jerusalem. Diruta posthæc columnâ prima, suoque de loco dejecta, Israël columnam, quæ meis discipulis persecutioni fuit, dimovi, Jakif columnam, in porta urbis Jerusalem positam, dimovi, Adunaj columnam, in medio Hierosolymæ erectam, subegi, Zatan columnam, juxta murum exteriorem collocatam, deturbavi, Zehmaj columnam, apud murum interiorem obviam, destruxi, Karkum columnam, in qua omnes Angeli degere, dirui, Saaro magnam illam, in qua custodes urbis Jerusalem versati sunt, detraxi urbem Jerusalem, in qua sanguis Discipulorum meorum effusus fuit, dirui, abortivos, qui familiam Vitæ persecuti sunt, quamlibet avem alatum, bestiam fœdam, quæ ab eis exstiterat, simias & lupos, quibus ab abortivis origo, omnem bestiam malam, quæ adversus hos discipulos in ira fuit, adversus hos fuit in ira, occidi. Quibus absoluta consummatio usque ad diem magnam consummationis futura. Meis vicissim Discipulis, qui persecutionem sustinere, veritas parata. Jerusalem, fabricam non bonam, conculcavi. Vita pura.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Corona capitis pura: quam Domini Genio miti miserunt. Vocarunt hi Genium mitem, eumque in sua habitacula duxerunt, Genio huic miti dicentes: Genie mitis & constans, sume

robur eximium, quod a Vita, in suo habitaculo sedente, est, coronam, coronæ puræ similem, lucisque nobilis & infinitæ, capiti tuo assume. Sume dextra tua sceptrum, duoque Genii tecum veniant. Sede in nube arcana cum verbis meis mitibus & erigentibus. Sume de precibus, quas nos fundimus. Sume de nostra doctrina, cui nihil deest & deficit. Contende in nubem arcanam, duoque Genii tecum veniant. Contende ad spectatos beneficentia, quibus perniciēs & mendacium non inest. Affer eis sermonem Vitæ, præstantem & infinitum. Contende ad spectatos beneficentia, viros justos, fideles. Prædica vocem Vitæ, quæ jacentes excitet. Da eis verba arcana, quibus instituantur. Interpretare eis Vitam summam, loquere de concionibus Vitæ, & instrue Nasaræos, in mundo versantes, ut stolas splendoris induant, atque te sequentes sursum tendant. Da nobis sermonem & audientiam, ut illi Nasaræi a furore malorum liberentur. Da nobis bonitatem, quam Vita summa in suo habitaculo tibi tribuit. Da nobis sapientiam cœlestem, ut illi Nasaræi surgant, Dominosque precentur. Fac eos certiores de creaturis lucis, & habitaculis secretis, in quibus hi Domini sedent. Fac eos certiores de Vita summa. Fac eos certiores de Aeonibus, fac eos item certiores de corona cœlesti, quæ Vitæ summæ in suo habitaculo collocata. Fac certiores de Vita summa Genios, qui in mutua claritate sedent. Expone eis Genium mitem, Geniosque tres, qui captum hunc Genium ad habitacula peccantium duxerunt. Quem & Septem Stellares sic ore tulerunt: inter nos numerabitur, inter nos erit, apud nos in mundo, in orbe detinebitur, ne videat plantam, ne videat vitem summam virorum

hic consistentium, ne videat accensum splendorem, & cui rei sedes sua similis sit, ne videat Patres, aut suo integumento exsultet, ne videat Vitam summam, ne videat Vitam maximam, ne Aeonem videat. Aeon deinceps mitis omni generationi hæc verba fecit: vitis sum singularis, stans in mundo, nec mihi est plantator excelsus, aut vir nutritor, aut socius mitis, qui veniat, mihique rem omnem explanet. At Domini, qui Aeonem hunc noverant, constituto missoque ad hunc Nasbo (Restauratore), multo splendore & luce immensa eum operuere. Attuli mea dextra coronam, mea sinistra stolam attuli, meoque corde signum attuli. In gaudio quod Domini mihi dederant, in gaudio, quod mihi dederant Domini, corpore Aeon exiit: neque eum Septem Stellares cognoverunt. A quo autem tempore hic corpore exierat, & donec ad domum Vitæ Secundæ pervenisset, splendor hujus Aeonis fabricæ mundanæ non occidit. Quæ tamen tota fabrica deinde obscurata tenebris fuit. Cognovere id Septem Stellares, omnes in alto sedentes, omnes sedentes in alto: sedente autem in imo Spiritu. Sol splendorem deseruit, Luna nitorem reliquit, Nebulae literaturam abjecit, Liba chrysellum abjecit, Kivan abjecit reticulum, & monile e collo abruptit, Bel, armis relidis, pulverem in caput coniecit. Dii vero & Imperatores se prosternentes in faciem cecidere, se prosternentes cecidere in faciem, & abeuntes in mare magnum Erythræum, orbemque circumeuntes, illum Aeonem quæsierunt, quem vero non invenerunt, neque hi in sui patris conspectum contententes, eum invenerunt. In domum Dominorum hic Aeon ascenderat; sed, quo demum viso, se in faciem Dii prostraverat.

Vitæ autem, in suo habitaculo sedenti, Aeon hic dixit: qua re in te peccavi? siquidem missus fui in habitaculum peccantium, rapinam in eorum sedem a conspectu Vitæ summæ, ab Aeonibus, a thesauro Magnatum tractus. Domini nihil respondentem, viso autem, quod Aeon præceperant, factum fuisse, eum multo splendore exceperunt, suæque in sede collocarunt: constitutis tribus Geniis, ne ipsi deesset claritudo, claritudo ipsi deesset, verum, & ut hæc ejus sedem collustraret, ei plurimam & maximam felicitatem in loco lucis assignarunt, sceptrumque splendoris, hunc Aeonem in sua sede illuminantis, tribuerunt. Qui itaque nec minus Vitam summam in sua sede adorans celebravit. Nuntius Vitæ purus: purique illius amici. Finis.

Homilia illa absolutæ Adami mensuræ.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Cum formatus ego Fetahil e fonte splendoris multi fuisset, cum meus pater, suscepto consilio, ex fonte splendoris me procreasset, cum me procreatum vestè splendoris velasset, lucisque tegmine operuisset, & magnam coronam creaturarum splendore lucentium mihi dedisset, jussit: surge, mi filie, abi, orbem terrestrem vi coaguli in aquam nigram missi condensa, condensa orbem terrestrem Jordanorum & torrentium, aperi in eo puteos, atque para Adamum corporeum, ex quo electi existant, ex quo existant plecti, ascensuri, locumque lucis visuri. Abi in orbem terrestrem, vocesque tres pronuntia. Prima voce terram condensa: voce secunda Jordanos & torrentes in eo

aperi: voceque tertia pisces in mari provoca, aves alatas in firmamento, omnisque generis propagines & semina para, para propagines & semina, alia ab alijs diversa. Contendi tum, & ad orbis terrestris fines, fontem Aquæ Nigræ plenum, veni. Usque ad mea genua in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad mea genua in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad os meum primum (nates) in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad os meum postremum (labia) in aqua steti, sed aqua non coiit: nomen Vitæ ac Nuntii Vitæ super aqua commemoravi, sed aqua non coiit: septemplicem vestem splendoris, lucis ac gloriæ, quam Pater meus mihi dederat, in aquam projecit, sed aqua non coiit: Nucem dictionis & auditionis in aquam excussi, sed aqua non coiit. Quid aquæ, se peredenti, nec nomen Vitæ accipienti, faciam? Qua re in meum patrem Abatur peccavi? qui me huc ductum in profundum omnis factoris, ubi nemo habitat, in aquam se peredentem, nec nomen Vitæ accipientem, coniecit. Ascendi ex Aqua Nigra, & quidem in conspectum patris mei Abatur itinere deinceps suscepto, ut huic Abatur hoc arcanum referrem Qui autem surgens, me viso, quæstiones proposuit, dicens: mundus, quem provocasti, cui rei similis est? In eo tua opera a capite ad calcem adorna. Respondi: misisti me in mundum omnis factoris, cui lucis operculum deest, in aquam se peredentem, nec nomen Vitæ accipientem. Usque ad mea genua in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad mea femora in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad os meum primum (nates) in aqua steti, sed aqua non coiit: usque ad os meum postremum (labia) in aqua steti, sed aqua non coiit. Septemplicem vestem splendoris,

lucis ac gloriæ in aquam projecti, sed aqua non coit. Nucleum
 dictionis & auditionis in aquam excussi, sed aqua non coit.
 Quibus patri meo Abatur dictis, Fetahil in precatione & gra-
 tiarum actione surrexit, surrexit in precatione gratiarumque
 actione, & Vitam Primam & Secundam æternam celebra-
 vit. Ascendit in Vitæ, sui parentis, conspectum, ut de operi-
 bus hujus mundi, quem ego provocaveram, ipsi diceret. Misit
 tum Vita Genium Aebel Zivo ad juga caliginis: qui inde
 coagulum cepit: & qui, coagulo hoc inde capto, id ad Abatur
 detulit. Quod autem tioræ puræ involutum Abatur dein-
 de Fetahil filio tradidit, dicens: i, condensa orbem terre-
 stem, firmamentumque in universum extende. Surgens post-
 hæc ego Fetahil a conspectu mei patris Abatur, atque ad
 finem orbis terrestris perveniens, coagulum, quod meus pater
 mihi dederat, in aquam projecti. Coagulatione prima, & quidem
 12000 parasangarum spatio, alæ ut nubes formatæ, alæ formatæ
 ut nubes, volantes, & mundum ambientes: quæ coagula-
 tio Aequatio justitiæ eorum, qui nomine Spectati beneficentia
 vocati ascendenti, locum lucis visuri. Coagulatione secunda, &
 quidem spatio 12000 parasangarum, existit, quæ orbis terre-
 stris vocata terra est. Voce mea prima terram condensavi, &
 firmamentum ab una extremitate in alteram extendi. Voce
 mea secunda Jordanos & torrentes in ea terra aperui. Voce
 mea tertia pisces in mari procreavi, aves varii generis & spe-
 cies procreavi, ut pisces in mari Adamo omnibusque ejus filiis,
 his animabus in habitaculo perituro versantibus, cibo forent.
 Voce mea quarta omnis generis propagines frugesque, alæ ab
 aliis diversæ, exstiterunt. Voce mea quinta omnia repti-
 lia mala exstiterunt. Voce mea sexta omnis massa caliginis

exstitit. Et voce septima Spiritus ejusque Filii exstiterunt. Spiritum verò Septemque ejus Filios coram venientes & stantes cum viderem, meo corde de suo fulcro dejecto, quæsi: unde exstitistis? quia vestrum nomen paternæ meæ domui non gentile est. Unde exstitistis Septem Stellares? quia meum non fuit, ut vos provocarem. Quibus auditis, illi Septem Stellares congregati propiusque me audituri accesserunt. Atque Spiritus, his auditis, coram veniens, & consistens mihi dixit: venimus, ut mercenarii nos tibi obedientes in sempiternum essemus, ut ego, mei filii, meæque familiæ nos tibi serviremus. Regnum tuum administra: nos tui servi erimus, te secuturi. Respondit Fetahil: bona opera si feceritis, in meum cœtum vos colligam, & vestri curam habebo. Bona vero opera si non feceritis, in fundo, ex quo venistis, concludemini. Bona vicissim opera ubi feceritis, filii mei in hoc mundo vocabimini, & quæ meus pater mihi commisit, opera administrabitis. Quod vero cum Fetahil dixisset, fabrica mundi sublata ei fuit: ipso in carcerem magnum coniecto, ibique vinculis constricto & mansuro, donec orbis periret, quia verbum Patrie immutaverat. Scilicet, quia verbum Patris non firmiter tenebat, sed, quod suus pater ipsi non præcepit, fecerat, in carcerem magnum coniectus est: velo inter eum ejusque patrem Abatur obtento, ut alter quidem alterius vocem audiret, faciem vero non videret. At, ubi fabrica mundi ei adempta, atque in magnum carcerem ipse conditus erat, missus fuit Aebel Zivo, qui hunc mundum adornaret, opera, quæ Fetahil produxerat, ad finem vero non perduxerat, adornaturus, & qui custos foret Adami una cum sua uxore Hava, ut ne deesset

conversatio conservatrix Adamo suæque uxori Havæ, quæ electos quoque ab eo oriundos, ab eo oriundos electos, æquitate & beneficentia spectatos ac perfectos conservaret; quos vero sua precatio, ut & gratiarum actio inter Consecratos eveheret & disponeret. Commemoranda Vita, quæ pura: ut & purus Vir, qui illuc abiit. Finis.

Concio illa agit de Fetahil, cum in orbem profectus, terram condensaret, & firmamentum extenderet.

In nomine Vitæ summæ. Honoranda lux præclara. Interrogarunt Discipuli Virum, a Dominis profectum, Genii Genio celsitudinis dicentes: vide, dic nobis, filiusne Dominorum sis? Respondit: a Dominis egressus ego, in hunc mundum profectus sum. Et loquens pergit: videte, Genius celsitudinis sum, a Dominis veni huc, ab Electis contendi, quo loci voluerunt, meque miserunt Domini, eo perveni, ut illos de hoc loco certiores facerem; itaque abii, filiosque probos, & omnes, qui patientes cum eis degerunt, erudivi. Sublata erat mundi fabrica. Apte vero, quæ sua opera sunt, composita fuerunt. Exstitit, quod firmum, cælo ac terræ, soli & lunæ, quæ his lucent, vento, igni, & aquæ, hujus mundi ducibus: quomodo effusa fuit aqua: neque minus mundo huic doctrina contigit, quam ventus creatus, & incessus Septem Stellis evenit. Docui item, itinere suscepto, Discipulos veritatem: quæ declarata cum doctrina, creaturis magnifica evasit. Qui autem me viderunt, ii timuerunt: trepidante etiam quavis divinitate. Mihi Namrus, mater mundi, dixit: supplantæ mundi hujus

dominia, & tu noster princeps eris, atque nos te sequemur. Respondit illi Namrus, matri mundi: ego huc veni, voluerunt Domini, me miserunt, voluerunt, me miserunt Domini, veni, ut electos erudirem, veni huc in altum, ut jacentes ad bona excitarem, veni huc in altum, ut peccantes in honestatem excitarem, veni huc in altum, ut contumaces in mansuetudinem excitarem, veni huc in altum, ut vigiles mansuetorum in habitaculum elegans excitarem. Quibus auditis, vocem Namrus sustulit, atque flens secum dixit: non advenit Genius, nisi ut orba fierem, venit, dominia hujus mundi supplantaturus, venit, Discipulos eruditurus, viamque eis in locum lucis paraturus. Gaudete, celebrate, Genii, Genium celsitudinis, videte, dijudicate, locoque lucis institutionem conformate. Commoranda Vita
 pura, & purus vir, qui eo abiit.

Perscrutatio illa Discipulorum, interrogantium Genium,
 qui a Dominis venerat.

Corrigenda.

- P. 6. lin. 6. ١٤٤ pro ١٤٤ . 16. 16. ١٤٤ , et 16. 18. ١٤٤ pro ١٤٤ . 38. 5. ١٤٤ pro ١٤٤ . 43. 11. ١٤٤ pro ١٤٤ .
 pro ١٤٤ . 49. 7. 26. post *lux* utrobique intermissum: *mibi mors, mibi vita, mibi caligo*. 70. 10. ١٤٤ pro ١٤٤ . 79. 9. ١٤٤ pro ١٤٤ .
 81. 27. *aque* pro *aqua*. 88. 19. ١٤٤ pro ١٤٤ . 92. 2. ١٤٤ pro ١٤٤ . 100. 8. ١٤٤ pro ١٤٤ . 106. 5. ١٤٤ pro ١٤٤ . 108. 19. ١٤٤ pro ١٤٤ . 112. 17. ١٤٤ pro ١٤٤ .
 153. 7. ١٤٤ pro ١٤٤ . 164. 6. ١٤٤ pro ١٤٤ . 176. 5. ١٤٤ pro ١٤٤ . 178. 9. ١٤٤ pro ١٤٤ .
 200. 11. ١٤٤ pro ١٤٤ . 234. 4. ١٤٤ pro ١٤٤ . 244. 15. ١٤٤ pro ١٤٤ , quod reddendum *me animam*. 258. 3. ١٤٤ pro ١٤٤ . 259. 18. *non accepto* pro *deco*. 264. 9. ١٤٤ pro ١٤٤ . 286. 1. ١٤٤ pro ١٤٤ . 292. 4. ١٤٤ pro ١٤٤ .

VAl
151 1512

Chronology p. 51-52. 97. 98 ~ Baptista 109.
169. 231.

XXXXX

C

2

